6. 1974–75-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,01,33,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss the need to give incentive and protection to hand made soap industries manned both by private individuals and Khadi Board, I move:—

"That the allotment of Rs. 5,01,33,500 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100".

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, to discuss the ways and means to encourage the starting of cottage and small-scale industries in Dharmapuri district, I move—

"That the allotment of Rs. 5,01,33,500 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100".

THIRU K. T. R. TANGAMANI: Sir, to discuss about the failure to nationalise the sugar industry in the State, I move:—

"That the allotment of Rs. 5,01,33,500 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100".

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, to discuss the need to extend the sericulture in the entire State of Tamil Nadu, I move—

"That the allotment of Rs. 5,01,33,500 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100".

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, சிறு தொழில்களுக்குக் கடன் வழங்குவதில் உள்ள சிரமங்களைப் போக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,01,33,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 மார்ச் 27]

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு சிட்கோ ஸ்தாபனத்திற்கு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கு மூலதனக் கடன்கள் கொடுத்து உதவி அதனுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அரசு ஆவன செய்தல் பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை 24 தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,01,33,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: தலைவரவர்களே, 1966-க்கு பின் இது வரை எவ்வித தொழிற்சாலையும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தாத நிலையில் அங்கு ரப்பர் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துக் கூற—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,01,33,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,93,40,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss the necessity to ensure proper distribution of yarn to the weavers through co-operative societies, I move :—

"That the allotment of Rs. 1,93,40,400 under Demand No. 26—Handlooms and Textiles be reduced by Rs. 100."

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss the need to ensure regular supply of yarn to the weavers and push up handloom textile exports, I move :—

"That the allotment of Rs. 1,93,40,400 under Demand No 26—Handlooms and Textiles be reduced by Rs. 100."

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss about the deplorable living conditions of lakhs of handloom weavers all over the State and to devise ways and means to improve their standard of life, I move :—

"That the allotment of Rs. 1,93,40,400 under Demand No. 26—Handlooms and Textiles be reduced by Rs. 100."

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, to discuss the policy and wages of handloom weavers, I move :—

"That the allotment of Rs. 1,93,40,400 under Demand No. 26—Handlooms and Textiles be reduced by Rs. 100."

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவரவர்களே, அருப்புக்கோட்டை நகரில் செயற்கைப்பட்டு கைத்தறித் தொழிலாளிகள், செயற்கைப் பட்டு நூல் விலை ஏற்றத்தால் தொழில் கிடைக்காமல் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தால் அவதியுறும் நிலை குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,93,40,400-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, சந்தானம் குழுவின் பரிந்துரைகள் அனைத்தையும் செயலாக்குவது பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,93,40,400 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: தலைவரவர்களே, கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலைக்கும், நியாயக் கூலிக்கும் வகை செய்ய வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,93,40,400 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,38,05,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 2,38,05,000 under Demand No. 49—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100."

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 2,38,05,000 under Demand No. 49—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100."

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, to discuss the policy, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 2,38,05,000 under Demand No. 49—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100."

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, மாநிலங்களுக்கு இடையே உள்ள, தொழில் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி மாநிலங்கள் அளவில் கூட்டுத் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,38,05,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: தலைவர் அவர்களே, துவங்கும் தொழில்கள் கூட்டுத் துறை என்பதற்குப் பதில் பொதுத் துறையில் மட்டுமே துவங்கப்பட வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,38,05,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Dr. H. V. HANDE: Sir, to discuss the urgency to step up industrial production of our State to improve the employment opportunities, I move the following cut motion, namely:—

"That the allotment of Rs. 2,38,05,000 under Demand No. 49—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100."

Thiru B. VENKATASWAMY: Sir, to discuss about the need to start an industrial complex at Hosur, I move the following cut motion, namely:—

"That the allotment of Rs. 2,38,05,000 under Demand No. 49—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100."

(ஈ) கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,62,32,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

Thiru B. VENKATASWAMY: Sir, to discuss policy, I move the following cut motion, namely:—

"That the allotment of Rs. 3,62,32,800 under Demand No. 13—Administration of Justice be reduced by Rs. 100."

1974 மார்ச் 27]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,62,32,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 3,62,32,800 under Demand No. 13—Administration of Justice be reduced by Rs. 100."

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss the need to ensure equitable representation to the Muslim minority in cadres of judiciary, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 3,62,32,800 under Demand No. 13—Administration of Justice be reduced by Rs. 100."

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, தென் மாவட்டம் மக்களின் வசதிக்காக உயர்நீதி மன்றத்தின் ஒரு பிரிவை மதுரையில் ஏற்படுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,62,32,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Sir, to discuss the necessity to establish Munsif Courts in all taluk headquarters, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 3,62,32,800 under Demand No. 13—Administration of Justice be reduced by Rs. 100."

THIRU G. R. EDMUND : Sir, to discuss the need to abolish the Court of Special Additional First Class Magistrate at Tirunelveli, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 3,62,32,800 under Demand No. 13—Administration of Justice be reduced by Rs. 100."

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டு களுக்கு தகுதிக்குத் தகுந்த ஊதியம் வழங்கபபடாமல் இருப்பது குறித்து விவாதிக்க—

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,62,32,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(உ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

" நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,52,02,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்"

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 3,52,02,500 under Demand No. 14—Jails be reduced by Rs. 100."

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 3,52,02,500 under Demand No. 14—Jails be reduced by Rs. 100."

THIRU K. T. K. TANGAMANI : Sir, to discuss the need to lodge the life prisoners in the Central Jails nearer to their native places, I move the following cut motion, namely.—

"That the allotment of Rs. 3,52,02,500 under Demand No. 14—Jails be reduced by Rs. 100."

1974 மார்ச் 27]

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஆயுள் தண்டனை அடைந்த கைதிகள் பத்து ஆண்டுகளுக்குமேல் தண்டனை அனுபவித்துவிட்டால் அவர்களை விடுதலை செய்வதுபற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,52,02,500-ல் ரூ. 100 குறைக்கப் வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, to discuss the need to provide drinking water and other minimum requirements for the undertrail prisoners particularly when they are lodged in large numbers, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 3,52,02,500 under Demand No. 14—Jails be reduced by Rs. 100."

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI: Sir, to discuss the necessity to provide more amenities in jails, I move the following cut motion, namely :—

"That the allotment of Rs. 3,52,02,500 under Demand No. 14—Jails be reduced by Rs. 100."

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலைகளில் வசதிகளை அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுத்தல் குறித்து விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,52,02,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க படவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழி கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சி மிக விரைவாகக் காணவேண்டு மென்பதிலும், வேலைவாய்ப்பு மிகுதியாக வருவதற்கு பரவலாக தொழில் வாய்ப்புகள் பெருக வேண்டும் என்பதிலும், தமிழகத்தில்

வேளாண்மையை நம்பியிருக்கக்கூடிய பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு தொழில்துறையில் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறபோதுதான் நம் மாநிலத்தில் உண்மையான பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கண்டவர்களாவோம் என்பதிலும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

அந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு நம் காலத்திலேயே சிறந்த முறையில் பாடுபட வேண்டுமென்பது இந்த அரசின் கொள்கை. இந்த அடிப்படையில் தொழில்துறையில், பல்வேறு வாரியங்களில் அரசுத் துறையில் மிகச் சிறப்பாக நமது கொள்கையை நிறைவேற்றித்தருகிற வகையில் பலரும் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதில் மகிழ்ச்சி. அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தொழில்துறை வளரவேண்டுமென்பதில் இங்குள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் கருத்து வேறுபாடு இல்லாவிட்டாலும், எந்தத் துறையில் வளர வேண்டுமென்பது சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினை— தத்துவங்கள் மோதுகின்ற பிரச்சினை. அதில் தலையிட நான் விரும்பவில்லை.

இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத்துறை, அந்தத்துறை என்று பிடிக்கிற பிடிவாதமான கொள்கை கிடையாது. Strong views கிடையாது. எந்தத் துறையிலாவது எப்படியாவது தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்ற முயற்சியைத் தான் எடுத்து வருகிறோம்.

ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாம் மத்திய அரசாங்கத்தின் பொருளாதார, தொழில் கொள்கையின் கீழ்தான் பணியாற்ற முடிகிறது. மாநில அரசு மத்திய அரசாங்கத்தின் பொருளாதார-தொழில் கொள்கைக்கு ஏற்ற வகையில்தான் இங்கு சுற்றுப்புற சூழ்நிலையை infra-structural facilities உருவாக்க முடிகிறது. எந்தத் துறையில் அகில இந்திய அளவில் தொழில்கள் வளர வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் முடிவு எடுத்தாலும், நாங்கள் தைரியமாக அதை ஏற்று நடத்தத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

உதாரணமாக, சர்க்கரை ஆலைகள் எல்லாம் தனியார் துறையில் இருக்கக்கூடாதென்ற ஒரு முடிவினை மத்திய அரசு எடுத்தது என்றால், எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளும் பொதுத்துறையில் வர வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லுமானால், அதனை உடனடியாக ஏற்று நடத்தக்கூடிய ஒரு அரசு இந்த அரசுதான் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். எந்தத்துறை என்பது பற்றி மத்திய அரசாங்கம் தான் கொள்கை அடிப்படையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் மூலப் பொருள் அதிகம் இல்லாத மாநிலம்—ஆனால் மூளையுள்ளவர்கள், திறமையுள்ளவர்கள் உள்ள மாநிலம் நம்முடையது என்கிற அடிப்படையில்தான் தொழில் வளர்ச்சி காண வேண்டுமென்ற முயற்சியை எடுத்துக் கொள்கிறோம்.

கடற்கரை மிகுந்த மாநிலமாக இருப்பதால் உப்பின் அடிப்படையில் தொழிற்சாலைகள், பெட்ரோ கெமிகல் காம்ப்ளக்ஸ், ரசாயன தொழிற்சாலைகள், பார்மசுடிகல்ஸ், சேலம் திருவண்ணாமலையில் கிடைக்கிற தாதுப் பொருள்களைக் கொண்டு ஸ்டீல் காம்ப்ளக்ஸ், மீன் உற்பத்தி அடிப்படையிலான தொழிற்சாலைகள் என்கிற அளவில் வளர்வதற்கான வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. அந்த முயற்சியை எடுத்து வருகிறோம்.

அடுத்து, நமது மாநிலத்தில் எல்லாப் பகுதிகளும் வளர வேண்டும், பின்தங்கிய பகுதிகளும் வளர வேண்டும் என்பது ஒரு கொள்கையாகும். அதில் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. நம்முடைய மாநிலத்தில் எட்டு மாவட்டங்கள் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிவித்திருக்கிறோம். தொழில் துறையில் பின்தங்கிய இடங்களில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப் பட்டால் அவற்றுக்கு கடன் கொடுப்பதில், வட்டி குறைவாகக் கொடுப்பதில், மின்சாரம் கொடுப்பதில், தண்ணீர் கொடுப்பதில் சலுகைகள் அளிக்கிறோம்.

அதைத் தவிர மத்திய அரசாங்கம் 15 சதவிகிதம் சப்சிடி கொடுக்கவும் ஒரு கொள்கை வைத்திருக்கின்றது இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் சில பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறோம். முதன் முதலில் அவர்கள் இந்தச் சலுகை ஒரே ஒரு மாவட்டத்திற்குத்தான் என்று அறிவித்தார்கள.

அப்போது நாம் மாவட்ட எல்லையை கவனிக்காது—பரப்பளவு, ஜனத்தொகை அடிப்படையில் இராமநாதபுரம், மதுரை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி, புதுக்கோட்டை ஒரு பகுதி ஆகியவற்றைச் சேர்த்து—அதற்கு அனுமதி பெற்றோம்.

பிறகு 2 மாவட்டங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக இராமநாதபுரம் ஒரு பகுதி—மதுரையை ஒட்டியுள்ள பகுதி, தர்மபுரி மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதி ஆகியவை எல்லாம் பயன் அடைந்து வருகின்றன.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சில பின்தங்கிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் அங்கத்தினர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நம் அரசாங்கத்தின் சார்பில் மாவட்டம் என்று நிர்ணயிக்காது, தொடர்பாக ஒரு பகுதிக்கு என்று நிர்ணயிக்காது—ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள பாக்கெட்டுகளை எல்லாம் அறிவித்து அங்கெல்லாம் 15 சதவிகிதம் சப்சிடி என்ற கொள்கையை அறிவித்தால் தொழில்கள் பரவலாக வளர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதுதான் கருத்து. இப்படிச் செய்தால் எல்லாப் பகுதிகளும் தொழில்துறையில் வளர்ச்சி அடைய வாய்ப்பு உண்டு. முதன் முதலில் இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை பகுதியில் 15 சதவிகிதம் சப்சிடி தரப்படும் என்று அறிவித்தும் மிகச் சில, இரண்டு மூன்று, விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய தொழில்களே அந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டன. நிறையத் தொழில்கள் ஏற்படவில்லை.

அதற்குப் பின்னர் தர்மபுரி, இராணிப்பேட்டையை எடுத்துக் கொண்டவுடன்—இராணிப்பேட்டையில் மட்டும் 70 கோடிக்கு தொழில்கள் உருவாக முடிந்தது. தர்மபுரி ஹோசூர் பகுதியில் 16 கோடிக்கு தொழில் வருகிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது

ஆக சென்னையை ஒட்டி, பங்களூரை ஒட்டி தொழில்கள் வளருகிற வாய்ப்புக் கூறுகள் இருப்பதாக எண்ணுகிறோம். நமது மாநில அரசின் கொள்கைகளையும், மத்திய அரசின் கொள்கைகள்

1974 மார்ச் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

பற்றியும், நாம் செயல்பட வேண்டிய முறைகள் பற்றியும் நல்ல ஆலோசனைகளை எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே வைத்திருக்கிற பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

தொழிற் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அரசாங்கம் அதிகமான புதிய தொழிற்சாலைகளை நடத்த வேண்டுமென்ற அக்கறை கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற குறிப்புக்களிலிருந்து எதுவுமே தெரியவில்லை. எதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தையே குற்றம் சாட்டி மத்திய அரசாங்கமே இந்த மாநிலத்திலே அதிகமான புதிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வற்புறுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே தான் இந்த அரசு செயல்படுகிறதே தவிர இந்த அரசாங்கமே தொழிற்சாலைகள் பெருகுவதற்காக என்ன செய்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. பெர்பார்மன்ஸ் பட்ஜெட் என்று உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 3-ஆவது பக்கத்திலே ஒன்றைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

'In the Budget Estimate for 1973-74, under financial requirements Rs. 4,40.98 lakhs has been provided under State Plan Schemes.

முன்னாலே 34.04 என்று இருக்கிறது. இந்த ஆண்டைப் பொறுத்த வரையிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை குறைந்திருக்கிறது. 3,61.66 லட்சம் பணம் ஒதுக்கினார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு எறத்தாழ 2,53.67 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு அடுத்த பக்கத்திலே பார்த்தால் அங்கே ஒரு விளக்கமும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

'Large and medium industries: Revised Estimate, 1973-74 for Plan schemes 1.98 lakhs and for Non-Plan Schemes Rs. 92.76 lakhs have been Provided. The total comes to Rs. 2,90.76 lakhs.

ஆனால் இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில்
'Non-Plan 9.42 lakhs and for Plan Schemes 1,78.53 and the total is Rs. 1,87.95 lakhs.'
என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆக சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு குறைத்துக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போல் சுமால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இந்த நாட்டிலே அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கொள்கை வைத்திருக்கிற அரசு அதையும் குறைத்திருக்கிறார்கள்.

'Small Scale Industries: For 1973–74 Revised Estimate, Non-Plan Schemes Rs. 33.98 lakhs and for Plan Schemes Rs. 95.58 and the total comes to 129.51. Budget Estimate for 1974–75: Non-Plan 63.23 and Plan 95.40 lakhs.'
என்ற அளவிற்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆக, கூடுதலான தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கமே முன்வந்து ஆரம்பிப்பதற்கான அறிகுறிகள் எதுவும் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் இல்லையென்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக, அரசாங்கம் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளிலே கூட இன்றைய தினம் நிர்வாகத் திறமை யின்மை காரணமாகப் பல தொழிற்சாலைகள் இன்று நஷ்டத்திலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் அதைக்கூட அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற பெர்பார்மன்ஸ் பட்ஜெட்டிலே பக்கம் 9-இல் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'The Mechanised Brick Plant is the only major industrial unit under the control of the Director of Industries and Commerce.'
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

செங்கல் சூளை இயக்குநருடைய கண்ட்ரோலிலே இருக்கிற ஒரே தொழிற்சாலை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக்கூட திறமையாகச் செயல்பட வைத்திருக்கிறார்களா என்றால்—நான்

1974 மார்ச் 27] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்—அவர்களே ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கன்பெஷனல் ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன், திருமழிசையிலே

'The Mechanised Brick Plant at Thirumazhisai was commissioned on 1st April 1968. The total capital investment in the scheme is about Rs. 74 lakhs. A General Superintendent in the rank of a Deputy Director is in charge of the plant'

என்று சொல்லிவிட்டு அந்த செங்கல் ஆலை எந்த அளவிற்கு நடக்கிறது என்று பார்த்தால் அதற்கும் விளக்கம் இதிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

'The production capacity of the plant is 66,000 bricks per day against which the daily production at present is about 35,000 only என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1968-ஆம் ஆண்டு இந்த அரசாங்கத்தினுடைய அதிகாரிகளுடைய நேரடி நிர்வாகத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு தொழிற்சாலை நாளொன்றுக்கு 66 ஆயிரம் செங்கல் தயாரிக்க வேண்டுமென்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ 6 ஆண்டுக் காலம் முடிந்து 7-ஆவது ஆண்டு நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் 50 சதவிதம்கூட உற்பத்தியை எட்டிப் பிடிக்கவில்லை. 65 ஆயிரம் செங்கல் நாளொன்றுக்கு உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் 35 ஆயிரம் செங்கல்தான் தயாரிக்கப்பட முடிந்திருக்கிறது.

அதற்கான காரணங்களையும் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலையிலே 74 லட்ச ரூபாயை மூலதனமாகப் போட்டு முடக்கி நடத்தக்கூடிய தொழிற்சாலையில் எதிர்பார்த்த உற்பத்தியை ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுகூட ஏற்படுத்த முடியாமல் இன்றைய தினம் அது நட்டத்திலே ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

அதற்கான காரணத்தை அமைச்சர் அவர்களே, சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'......the Unit could not reach the maximum capacity. Moreover, the frequent drop in voltage of power supply, ower-shut downs, power cut, etc., have also hampered the progress in achieving the maximum production capacity '
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மின்சாரம் ஒழுங்கான முறையிலே கிடைக்காததால் தான் மின் பற்றாக்குறையால்தான் உற்பத்தியை ஒழுங்கான முறையிலே பெருக்க முடியவில்லை என்று சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால் எங்களுக்கெல்லாம் சந்தேகமாக இருக்கிறது, தொழிற்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மறைமுகமாக மின்சாரத் துறை அமைச்சர் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்ற முறையிலே

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: எப்படியும் எங்களுக்குள் சண்டையை மூட்டிவிட வேண்டுமென்று பார்க்கிறார்கள், அது முடியாது, அதைச் சொன்னார்கள், அதிலேயே 'ஆல்ஸோ' என்ற வார்த்தை போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும். அதுவும் ஒரு காரணம். எப்படியோ ஒரு திட்டம் போட்டுவிட்டார்கள். தவறு நடந்துவிட்டது. வெளிநாட்டிலிருந்து இயந்திரங்கள் எதிர்பார்த்தார்கள், வரவில்லை, நாமெல்லாம் ஒன்றாக இருந்தபோது இருந்த ஆட்சியின்போது ஏற்படுத்தப் பட்டது. அந்தத் தொழிலில் உள்ள எல்லாத் தொழிற்சாலைகளும் மோசமாகத்தான் இருக்கின்றன.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: அப்படியிருந்தால்கூட இருக்கலாம், அடுத்த பாராவிலே பார்த்தால்—

'The present manufacturing cost of the bricks about Rs. 180 per 1,000, whereas the market price of the bricks is about Rs. 125 per thousand '
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் செங்கல்லுக்கு உற்பத்தி செலவு 180 ரூபாய் ஆகிறது. ஆனால் அதனுடைய மார்க்கட் வேல்யூ, சந்தையில் அதனுடைய மதிப்பு 125 ரூபாய். உற்பத்தி அதிகமாக இல்லை; குறைந்த விலை மார்க்கட்டிலே இருக்கிறது.

எதிர்பார்த்த உற்பத்தியாவது கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் கிடைக்கவில்லை, ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுகூட 50 சதவீத உற்பத்தியைத்தான் எட்டியிருக்கிறது. கேட்டால்

1974 மார்ச் 27] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

மின்சாரம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் மின்சாரம் மட்டுமல்ல, பல்வேறு காரணங்களுள் ஒரு காரணம் அது என்றார்கள்.

மெக்கானேஸ்டு பிரிக் ஒர்க்ஸ் பொறுத்தவரையில் மின்சாரம் இல்லாமல் நடத்த முடியாது. பல்வேறு ரா மெட்டிரியல்ஸ் தேவைப் படலாம், பல்வேறு ரா மெட்டிரியல்ஸ் கிடைத்தாலும் மின்சாரம் சரியாக வழங்கப்படவில்லையென்றால் நட்டத்திலே தான் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்.

தொடர்ந்து நட்டத்திலேயே ஓட்டுவதைவிட அதை மூடிவிட்டு வேறு காரியங்களிலே ஈடுபடலாம்.

இந்த அளவிற்கு தொழிற் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த அரசு போதுமான கவனம் செலுத்தவில்லை என்பது மாத்திரமல்ல, ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற பல தொழிற்சாலைகள் இன்றைய தினம் நட்டத்திலேதான் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்தாற்போல் நெசவாளர்கள் பிரச்னை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே வைத்தபோது சொன்னார்கள், ஒரு கோடி ரூபாய் கடனை நெசவாளர்க்குக் கொடுத்தோம். அத்தனையையும் நாங்கள் வஜா

(முற்பகல் 11.00)

செய்துவிட்டோம், திரும்பவும் வசூல் செய்யப்போவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை நெசவாளர்களுக்கு இந்த நூறு ரூபாய் கடன் கிடைத்திருக்கிறது? பெயரளவில் ஒரு கோடி ரூபாய் என்று பெரிய தொகையாகத் தெரிகிறதே தவிர எத்தனை பேருக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று பார்த்தால், உண்மையான நெசவுத் தொழில் செய்கின்ற எத்தனை நெசவாளர்களுக்கு அந்தப் பணம் கிடைத்திருக்கிறது? அது முதல் பிரச்னை.

நாங்கள் பல்வேறு ஊர்களுக்குப் போகும்பொழுதும் அங்கே யுள்ள நெசவாளர்கள் சொல்கிறார்கள். காஞ்சிபுரத்திற்குப் பக்கத்தில் திருமால்பேறு என்ற ஊருக்கு 10 நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்குப் போகும்பொழுது அங்கேயுள்ள

நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்ட பெரும்பாலான நெசவாளர்கள் சொல்கிறார்கள், எங்கள் ஊரிலே ஒரு நெசவாளருக்குக்கூட 100 ரூபாய் கடன் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி வருத்தப் பட்டார்கள். இப்படிக் கடன் பெருதவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நாங்கள் இந்தக் கடனை வசூலிக்க வேண்டாமென்று உத்தரவு போட்டு விட்டோம் என்று சொன்னவுடன் ஆளுங்கட்சியிலிருப்பவர்கள் மேஜையை ஓங்கித் தட்டுகிறார்கள்.

ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்ச ரவர்கள் இதை வஜா செய்து விட்டோம், வசூலிக்கப் போவதில்லை என்று சொல்வதற்கு முன்னால், எத்தனை நெசவாளர்களிடம் அதைத் திரும்ப வசூலிப்பதற்கு எவ்வளவு பெரிய கெடுபிடிகளை யெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதை நீங்கள் உண்மையிலேயே மனச்சாட்சியிருந்தால் ஒப்புக் கொள்வீர்கள்.

போகின்ற இடங்களிலேயெல்லாம் அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் குறைப்படுகிறார்கள். நூறு ரூபாய் கடனை உடனடியாகத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அப்படிக் கொடுக்கவில்லை யென்றால், அவர்கள் வீட்டிலேயுள்ள தட்டுமுட்டுச் சாமான்களை யெல்லாம் பறிமுதல் செய்து வருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

எனவே, அந்த அளவிற்கு ஏட்டளவிலே ஒரு கோடி ரூபாய் கடனை வசூலிக்காமல் நிறுத்திவிட்டோம் என்று சொன்னாலும், அந்த ஒரு கோடி ரூபாயில் எத்தனை இலட்சம் ரூபாயை நீங்கள் இந்தக் காலம் வரைக்கும் கட்டாய வசூல் மூலம் வசூலித்திருக் கிறீர்கள் என்று சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

அடுத்தபடியாக, நூல் வழங்குதலைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், நூல் மிகவும் தேவை, எத்தனை தொழிலாளர்களை வைத்திருந் தாலும், எத்தனை தறிகளை வைத்திருந்தாலும் நூல் கொடுக்காமல் அவர்கள் நெசவுத் தொழிலை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியாது.

1974 மார்ச் 27]

திரு. எல். கணேசன் : பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் சார். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அரசு கடன்களை ரத்து செய்ததைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய இயக்கத்தில் நெசவாளர்களுக்கு என்று நன்கொடை வசூலித்தார்கள். அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டார்களா? எத்தனை கோடி வசூலித்தார்கள், எத்தனை ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள் என்பதை அறிவிப்பார்களா?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : இந்தக் கேள்விக்கு இந்த மன்றத்தில் பதில் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. பொதுக் கூட்டத்தில் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். இங்கே ஒரு கட்சி செய்வதைப் பொறுத்து நாம் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தில், ஆட்சிப்பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று அதைச் சொல்லத்தான் கடமைப்பட்டிருக்கிறோமேயொழிய நீங்கள் வசூலித்தீர்களே, கொடுத்து விட்டீர்களா என்று கேட்டால் எப்படி?

திரு. எல். கணேசன் : பொறுப்புள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற காரணத்தால் கேட்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பொறுப்புள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் வெளியே கேட்டால் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

உங்களுடைய கடமை என்னவென்றால், இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்ததை வசூலிக்க வேண்டாமென்று உத்தரவு போட்டுவிட்டதாக இப்பொழுது சொல்கிறீர்கள், ஆனால் அந்த ஒரு கோடியிலே எத்தனை ஆயிரம் நெசவாளர்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

திரு. கே. எஸ். குப்பல் இராமகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, கெடுபிடி செய்து வசூலித்தார்கள் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியின் தலைவராக இருக்கிறேன். எந்தக் கெடுபிடியும் இல்லை. வசூலிக்கப் பட்ட தொகை அவர்களிடமே திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன. எனவே, இம்மாதிரி சொல்வது முரணானது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கோபப்படத் தேவையில்லை.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : நான் கோபப்படவில்லை. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள்.

நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், எங்களுக்குப் பல நெசவாளர்களிடமிருந்து மனுக்கள் வந்து இருக்கின்றன. நாங்கள் பொதுக்கூட்டங்களுக்கும், பொது நிகழ்ச்சிகளுக்கும் கலந்துகொள்ளப் போகும் நேரத்தில், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் என்ற முறையில் எங்களிடத்தில் பல நெசவாளர்கள் தங்கள் குறைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். மகஜர்கள் மூலம் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் நாங்கள் அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த அரசாங்கம் அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்தி அப்படி எதாவது கெடுபிடி வசூல் செய்திருந்தால் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முதலில் கடனைக் கொடுத்தோம். அதை வசூலிக்க வேண்டாமென்று சொல்ல முடியாது. பிறகு அதை ரத்து செய்தோம். இதற்கிடையில் வசூல் நடந்திருந்தால், புள்ளிவிவரம் கொடுத்தால்,—அப்படிக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும்—எங்கெங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தச் சங்கங்களுக்கு ஷேர் கேபிடல் கொடுத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலமைச்சரவர்களே மறைமுகமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் கடனை, தலைக்கு 100 ரூபாய் என்று கொடுத்த கடன் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது, கட்டாயமாக வசூலித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது. கேட்டால் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

அடுத்து, நூல் வழங்குவதை எடுத்துக்கொண்டால் நெசவாளர்களுக்குச் சரிவரக் கிடைப்பதில்லை.

என்னுடைய தொகுதியில் திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலை இருக்கிறது. நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினராக இருந்தவரையில் நான் அந்த நூற்பாலை இயக்குநராக இருந்தேன். இன்றைக்கு நான் அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வந்தவுடனே அதில் நான் இயக்குநராக இல்லை.

என்னுடைய வருத்தமெல்லாம், என்னுடைய தொகுதியிலே கூட்டுறவு நூற்பாலை இருக்கிறது, அதிலே நானும் ஒரு பங்குதாரர், நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கும் வரையில் அதிலே டைரக்டராக இருக்க முடிகிறது, அதற்குத் தகுதியிருக்கிறது. ஆனால் அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வந்தவுடனேயே அந்தத் தகுதி இல்லை என்று சொன்னால் அது புரியவில்லை. அதைக்கூட நீங்கள் கட்சி அடிப்படையில் போடுகிறீர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, தோப்பூர் திருவேங்கடம் அவர்களைகூடத்தான் இருந்தார்கள். ஒருமுறை போட்டால் மறுபடி போட வேண்டாமென்று செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கு. காமாட்சி : அவர்களை மக்கள் நம்பவில்லை. அதனால் இயக்குநராக இல்லை.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : எங்களை மக்கள் நம்புகிறார்களா இல்லையா என்பது கோவையிலும், புதுவையிலும் தெரிந்து விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் மறுபடி தொடர விரும்ப மாட்டார்களோ என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது அவர்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருப்பதால் நிச்சயமாக எதிர்ப்பு தெரிவிக்க மாட்டோம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : நான் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அதில் இருப்பதால் எனக்குப் பெரிய கிரீடம் வந்துவிடப்போவதில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம், இதிலேகூட கட்சி அடிப்படையில் செய்கிறீர்கள். சட்டமன்ற

உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர், ஒரு லட்சம் வாக்காளர்களின் பிரதிநிதியாக இருப்பவர் இன்னொரு கட்சியில் இருப்பதாலேயே இயக்குநராக இருக்கக்கூடாதா ?

திரு. வீராசாமி அவர்கள் சொல்கிறார்கள், ஒருமுறை இருந்தால் இன்னொரு முறை இருக்கக் கூடாது என்று. நான் அதைக்கூட ஒப்புக்கொள்கிறேன். அந்தப் பாலிசி இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நூற்பாலையிலே எத்தனை பேர்களை மீண்டும் மீண்டும், திரும்பத் திரும்ப டைரக்டராகப் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆகவே, அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு நூற்பாலைகளிலே தகவல் வருகிறது. அங்கே தயார் செய்யப்படும் நூல்கள் உண்மையாகத் தொழில் செய்கின்ற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தரப்படக் கூடிய நிலைமைக் கூடக் கிடையாது. வட்டச் செயலாளர்களுக்கும், மாவட்டச் செயலாளர்களுக்கும் கோட்டா. ஆனால், நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு என்ன லாபம் என்றால் அவர்கள் வாங்குகின்ற நூலை இரட்டிப்பு விலைக்கு நூல் பேல்களை விற்று விடுகிறார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்களுக்குக் கோட்டா என்று கூறுகிறார்கள். நூற்பாலையில் கோட்டா இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இது திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள்மீதும், அங்கேயுள்ள வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள்மீதும் சொல்லப்படும் பயங்கரமான குற்றச்சாட்டு. எந்த மாவட்டச் செயலாளருக்கு, எந்த வட்டச் செயலாளருக்கு பர்மிட் அல்லது கோட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அவையிலே சொல்வதுதான் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உடனே சூடாகிவிடக் கூடாது. கொஞ்சம் சுவையும் இருந்தால்தான் நல்லது. நூல் கொடுப்பதில் இப்படித் தகராறுகள் வருகின்றன. தவறு நடக்கக்கூடாது என்பதற்காக ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் அனைத்துக் கட்சிக் குழு என்று போடுகிறோம். அந்தக் குழுவின் பரிசீலனைக்குப்பிறகு தறி வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கார்டுகள் கொடுக்கிறோம். அதில் தப்பு என்றுகூடப் பேசலாம்.

ஆனல், அந்தக் கார்டுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறேம். நூற்பாலே நேரடியாக யாருக்கும் கொடுக்கக் கூடாது, இந்தக் கார்டுகளுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேம். கார்டு இல்லாமல் யாருக்காவது கொடுத்திருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அனைத்துக் கட்சி குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, வட்டம், மாவட்டம் என்று பேசுவதால் நம்மை நாமே இழிவுபடுத்திக் கொள்வதாகத்தான் இருக்கும். வட்டச் செயலாளராகவும், மாவட்டச் செயலாளராகவும் இருப்பவர்களும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறர்கள். அப்படி ஈடுபட்டிருந்தால் அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும். எனவே, கட்சி ரீதியில் என்று சொல்வது மேற்கொண்டு குழப்பத்திற்குத்தான் வழிவகுக்கும்.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துணைத் தலைவர் அருமை நண்பர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் தன்னுடைய மொத்த உரையிலேயும் வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் என்று குறிப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறர்கள். நாட்டிலே அவர்களெல்லாம் வாழ வேண்டாமா? நாட்டிலே சட்டப்படி வியாபாரம் செய்யும் உரிமையை அவர்கள் ஆளுங்கட்சியில் இருப்பதாலேயே தவிர்க்க வேண்டுமா? அல்லது இவர்களெல்லாம் கட்சியிலே அப்படிப்பட்ட வியாபாரம் செய்ய மாட்டார்களா? பாண்டிச்சேரியிலே மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரும் உத்தேசம் உண்டா?

THIRU G. R. EDMUND: Sir, we are now on the Industries Demand and not on prohibition. பாண்டிச்சேரியில் மதுவிலக்கு உண்டா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டியது பாண்டிச்சேரி சட்டமன்றம், தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் அல்ல.

திரு. க. மு. இராசகோபால்: தலைவரவர்களே, வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்கிறர்கள். அரிசி ஆலைக்கு இன்டஸ்ட்ரியல் கடன் கேட்டு அதற்காக மனுப்போட்டு, அந்தத் துறைக்கு ரிகார்ட் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டது. மறுபடியும் டைரக்டர்

49,000 கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். 25,000 தான் கொடுக்க முடியும். எழுதிக் கொடு என்று கேட்டார்கள். மூன்று நாட்கள் பொறுத்து எழுதிக் கொடுத்தேன். அதன் பிறகு என்னுடைய பேப்பர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு வந்து தள்ளிவிட்டதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய நிலையே இப்படி இருக்கிறது என்றால் வட்டச் செயலாளர்களும், மாவட்டச் செயலாளர்களும் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் நாசரத் திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற நூல் . . .

திரு. க. மு. இராசகோபால் : பொதுவாக, வட்டச் செயலாளர், மாவட்டச் செயலாளர் என்று கூறுகிறார். எந்த வட்டச் செயலாளர், எந்த மாவட்டச் செயலாளர் என்று தெளிவாகக் கூறட்டும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : கொடுத்திருக்கிறார்கள் . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, the hon. Member may be asked to continue his speech. If such interruptions are on the increase, he cannot effectively speak. So, I would once again make a request through the Chair that hon. Members should not interrupt the Member who is making charges.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறுக்கிடக்கூடாது என்பதை நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். பேசுகின்ற நேரத்தில் குறுக்கீடு வராத அளவுக்குப் பேச்சு கார்பெட் ஆக இருப்பது நல்லது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : நான் பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேச உரிமை இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் விளக்கம் கேட்டு விளக்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு நேரம் இல்லை.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கார்டு மூலம் நூல் விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

எனக்குத் தெரிந்தது வட்டச் செயலாளர் நூல் வாங்குகிறார். கார்டு வைத்து வாங்குகிறாரா, கார்டு இல்லாமல் வாங்குகிறாரா என்று தெரியாது. கார்டு வைத்தும் வாங்கலாம்; கார்டு இல்லாமலும் வாங்கலாம். போகஸ் கார்டுகள் தயாரித்துக் கொண்டார்கள் என்று தெரிகிறது . . .

(ஆளும் கட்சியில் பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்)

திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அரசியல் சட்டப்படி பேச்சுரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாரும் குறுக்கிடவில்லை.

எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் போகஸ் கார்டுகள் தயார் செய்தார்கள் என்ற முறையில் மிஸ்சிவசாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சட்ட மன்றத்தில் பேசுவது ஒரு கட்சியை, அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை இழிவுபடுத்த வேண்டும்; பொதுமக்கள் மத்தியில் கெட்ட பெயரை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பேசப்படுகிறது. சட்டமன்றத்தில் அப்படிச் சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒரு முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று முறை வகுத்திருக்கிறோம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நான் ஜெனரலாகத்தான் சொல்லு கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பொதுவான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிற நேரத்திலும் அந்தக் குற்றச்சாட்டைப் பொறுப்போடு சொல்ல வேண்டும். போகஸ் கார்டு என்று சொல்லும்போது அந்தக் கார்டைக் காட்டிச் சொல்லுங்கள். போகஸ் கார்டு என்று அடிப்படை இல்லாமல் இந்த மன்றத்தில் இல்லாதவர்களைப் பற்றிச் சொல்லுவது முறையல்ல.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: அப்பேர்ப்பட்ட நடைமுறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. என்னை மட்டும் ஆதாரம் எங்கே என்று கேட்கிறீர்கள். அன்றைக்கு உணவு மானிய விவாதத்தின்போது

தி.மு.க. உறுப்பினர் சுருளிவேல் அண்ணா தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர் அரிசி கடத்தினார் என்று சொன்னார். அன்றைக்கு அதைக் கேட்க யாரும் தயாராக இல்லை.

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்—கூச்சல் குழப்பம்)

திரு. என். கணபதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது என்னவென்றால் வட்டச் செயலாளர்களும், மாவட்டச் செயலாளர்களும் கார்டுகளைப் பெற்று வாங்கினார்களோ, அல்லது கார்டு இல்லாமல் வாங்கினார்களோ அல்லது போகஸ் கார்டு தயார் செய்து வாங்கினார்களோ எனக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார்கள். ஆதாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டுகளைக் கூற வேண்டாமென்றுதான் கூறுகிறோம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: என்னுடைய தெளிவான குற்றச்சாட்டு—அந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலையில் தயாரிக்கப்படுகிற நூல் ஏழை நெசவாளர்களுக்குப் போகாமல் நெசவுத் தொழிலுக்குச் சிறிதும் சம்பந்தப்படாத தி.மு.க. வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் கார்டுகள் வழங்கி கார்டு மூலமாக நூல் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய சந்தேகம் எல்லாம் . . .

திரு. நா. வீராசாமி: பொதுவாக வட்டச் செயலாளர் என்றால் எப்படி? பெயரைச் சொல்லட்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: Sir, I am trying to catch your eye நீங்களே பேச அனுமதித்தீர்கள். அனுமதித்த பிறகு இரண்டு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்கள்.

எட்மண்ட் அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது நேரடியாக கை நெசவில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை. வட்டச் செயலாளர்கள் நூல் பெறுகிறார்கள் என்று பொதுவாகக் கூறினார்கள். எந்த வட்டச் செயலாளர் என்று பெயரைச் சொல்லவில்லை. எந்த வட்டச் செயலாளர் என்று கேட்டால் ஒருவேளை அவர் பெயரைச் சொல்லலாம்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

போகஸ் கார்டுகள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். சரியான முறையில் தறிகளின் லிஸ்டை எடுக்க வேண்டுமென்று இப்போது என்யூமரேஷன் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பல மட்டங்களில் போகஸ் கார்டுகள் இருக்கின்றன.

நியாயமான முறையில் நூல் கிடைக்கவில்லை. மதுரையில் நடந்திருக்கிறது; அருப்புக்கோட்டையில் நடந்திருக்கிறது. சின்னாளப்பட்டியில் நடந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கே உண்மை தெரியும். அதைச் சரி பார்க்க என்யூமரேஷன் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக, போகஸ் கார்டுகள் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால் யாருக்கு நூல் கிடைக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை. அப்படிச் சொல்லுகிறபோது பொதுவாக வட்டச் செயலாளர்கள் நூல் பெறுகிறார்கள் என்று சொன்னால் என்ன தவறு? குறிப்பிட்ட வட்டச் செயலாளர் போகஸ் கார்டு மூலம் நூல் வாங்கினார் என்ற கருத்தைச் சொன்னால் அது வேறு விஷயம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தி.மு.க., அ.தி.மு.க. என்பதால் சூடு வருகிறது. முதலிலேயே விளக்கம் கொடுத்தேன். அவர்களும் ஒத்துக் கொண்டார்கள். கார்டு மூலம் வாங்கியிருந்தாலும் வாங்கியிருக்கலாம் என்றார்கள். அந்த அளவுக்கு நல்லதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பொதுவாக வட்டச் செயலாளர், மாவட்டச் செயலாளர் என்று கூறாமல் நிச்சயமாக இந்த வட்டச் செயலாளர் என்று கூறட்டும். இங்கும் இருக்கலாம், அங்கும் இருக்கலாம். என்னிடம் எல்லாத் தகவல்களையும் வைத்திருக்கிறேன். வேண்டுமென்றால் தனியாகக் காண்பிக்கிறேன். அவர்கள் அதுபற்றி விவரமாகச் சொல்வதாக இருந்தால் விசாரிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: தவறான முறையில் நூல் வழங்கப்படுகிறது என்று நான் சொல்லக் காரணம் நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்காததுதான்.

திரு. இரா. இராமலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் திருச்செந்தூர் கூட்டுறவு நூற்பாலை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நூற்பாலை நூலை விற்கும் கமிட்டியில் நான் உறுப்பினராக இருக்கிறேன்.

கடந்த பல மாதங்களாக அங்கு உற்பத்தியாகிற நூலை ஸ்டேட் சொசைடிக்குக் கொடுத்து வருகிறது. பதினைந்து சதவிகித கோன் யார்ன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அந்த நூல் ஓப்பன் மார்க்கெட்டில் டைரக்டர் ஆப் ஹாண்ட்லூம்ஸ் குறிப்பிட்ட விலைக்கு மேல் லைசென்ஸ் பெற்ற வியாபாரிகளுக்கு விற்கப்பட்டு வருகிறது.

நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் சரியான விவரம் தெரியாமல் வட்டச் செயலாளர், மாவட்டச் செயலாளர் என்று கூறுகிறார். யாருக்கும் அப்படிக் கொடுக்கவில்லை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நம்முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக விற்கப்படவில்லை; நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை.

பெரிய அளவுக்கு சட்டம் வைத்தும் அது ஏட்டளவில் இருக்கிறது. கூட்டுறவு நெசவாளர்கள் சங்கத்தில் விற்பனை செய்யப்படுகிற நூல் உண்மையில் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

நண்பர் ராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலிருந்து நேரடியாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. கூட்டுறவு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து சில கட்சியிலுள்ள முக்கியமானவர்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தைத்தான் சொன்னேன். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் நெசவாளர்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும்?

ஆகவே அதற்கான நடைமுறைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். கடைசியாக, நீதி நிர்வாகத் துறை. நீதி நிர்வாகத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கக் கூடிய எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள், ஜனநாயக நாட்டில் இருக்கிற ஒவ்வொரு குடிமகனுடைய கடைசிப் புகலிடம் நீதி மன்றம் என்பதை.

1974 மார்ச் 27] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

காவல் துறை விரட்டியடித்தால் அவர்கள் நீதி பெறவேண்டிய இடம் நீதிமன்றம். சட்டமன்றத்தில் ஏதாவது தவறுகள் நடநதால் நீதி பெற வேண்டிய இடம் நீதிமன்றம். ஆகவே நீதிமன்றம்தான் ஜனநாயக நாட்டில் வாழ்கிற ஒவ்வொரு குடிமகனுடைய கடைசிப் புகலிடம்.

ஆனல், இந்த நீதி நிர்வாகத் துறையில், உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமிக்கும்போது அல்லது அரசாங்க வழக்கறிஞர்களை நியமிக்கும்போது, ஸ்டேட் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர்களை நியமிக்கும்போது கட்சி அடிப்படையில் இல்லாமல் கட்சி மனமாச்சரியங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் திறமை மிகுந்தவர்களை, அதில் நல்ல புத்திகூர்மை உள்ளவர்களை இந்த அரசு நியமிக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

திருநெல்வேலியில் அங்கு ஒரு நீதிமன்றத்திற்கு ஏதாவது ஒரு பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர் போடவேண்டுமென்றால் உடனே பட்டியல் வருகிறது தி.மு.க.-வில் உள்ள வழக்கறிஞர்கள் யார், யார் என்று பட்டியல் வருகிறது. அவர்களை விட திறமைசாலிகள், அவர்களை விட நீண்ட காலமாக இத்தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் மனுச் செய்கிறார்கள். ஆனல் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

கடந்த ஆண்டு கூட நம் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு ஸ்டேட் பப்ளிக் ப்ராஸியூக்ட்டராகப் போட்டார்கள், இன்று அவர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளில் ஒருவராக பதவி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். அதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனல், எந்த அடிப்படையில் ஸ்டேட் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டராகப் போட்டார்கள் என்றால் அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் நீண்ட நாட்களாக உறுப்பினராக இருந்தவர், ஏறத்தாழ ஆறு ஆண்டுகள் மாவட்டச் செயலாளராக இருந்தவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேட்பாளராக சேரன்மாதேவி தொகுதியில் போட்டியிட்டு தோற்றவர் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கட்சிக்காரர்களைப் போடக் கூடாது என்று பேசத் தொடங்கி திறமையானவர்களைப் போடலாம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. ரத்னவேல்

பாண்டியன் அவர்களை திறமையற்றவர் என்று அவர்கள் மனப் பூர்வமாகச் சொல்கிறார்களா? உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிப் பதவிக்கு அவர் பொருத்தமானவர் அல்ல என்பது அவர்கள் வாதமா?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : திரு. ரத்னவேல் பாண்டியன் அவர்கள் திறமையற்றவரா என்று கேட்டு அமைச்சர் அவர்கள் என்னை மாட்ட வைக்க நினைத்தால் அது நிச்சயமாக முடியாது. நான் சொல்வது திரு. ரத்னவேல் பாண்டியனை விட திறமைசாலி களானவர்கள் மனுச் செய்தவர்களிடையே இருந்தார்களா இல்லையா, அதைத்தான் பார்க்கவேண்டும்.

THIRU N. GANAPATHY : Sir, on a point of order.

THIRU G. R. EDMUND : Sir, I am definitely not yielding.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஏதோ கட்சிக்காரர்களையெல்லாம் உயர்நீதி மன்றத்திற்கும், மற்ற நீதிமன்றங்களுக்கும், அரசாங்க வக்கீல் களாக நியமித்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டேர்ஸ், கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடேர்ஸ் அல்லது அட்வக்கேட்-ஜெனரல் இவர்கள் அரசாங்க வாயிலாக நியமிக்கப் படுவது என்பது உண்மை.

மேற்கு வங்கத்தில் சித்தார்த்த சங்கர் ரே அட்வக்கேட் ஜெனரலாகவும் இருந்தார், காங்கிரஸ் கட்சியிலும் இருந்தார்.

மோகன் குமாரமங்கலம் காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினராகவும் இருந்தார், அட்வக்கேட் ஜெனரலாகவும் இருந்தார்.

ஆகவே திறமையைப் பார்த்து கட்சிக்காரர்களுக்கு பொறுப்பு கொடுத்தால் என்ன தவறு?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : என்னுடைய குற்றச்சாட்டெல்லாம் ஸ்டேட் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டரை நியமித்தீர்கள், அவர்களை திறமையின் அடிப்படையில்தான் போட்டார்கள் என்றால், நான்

1974 மார்ச் 27] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

நிச்சயமாகச் சொல்வேன், நிச்சயமாக இல்லை. அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வேட்பாளராக ஒரு தேர்தலில் போட்டி யிட்டு தோற்ருர். அவருக்கு ஒரு கன்ஸொலேஷன் ட்ரைஸ்-ஆக அந்தப் பதவியைக் கொடுத்தார்கள். நான் சொல்லவேண்டு மென்ருல் எவ்வளவோ சொல்லலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பொதுவாக இப்படிப்பட்ட நியமனங் களைப் பற்றியெல்லாம் கண்டனம் தெரிவிப்பது அவர்களுடைய உரிமை, எதிர்க்கட்சியினருக்கு அந்த உரிமை உண்டு என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனல் பொதுவான சில கருத்துக்களை அவர்கள் சொல்வதில் எந்தவிதமான தடையும் இல்லை.

திரு. ரத்னவேல் பாண்டியன் அவர்கள் ஸ்டேட் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டராக இருந்து இன்று உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டு செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிருர்கள். அவரைப் பற்றி ஒரு சர்ச்சை எழுப்புவது, அவரை ஒரு காண்ட்ரவர்ஷியல் பிகராக இந்த அவையில் விவாதிப்பது இந்த அவையின் மாபுக்கு உட்பட்டதல்ல, பொதுவான கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லலாம், அரசைத் தாக்கலாம். ஆனல் அதே நேரத்தில் மேலைநாடுகளில் . . .

THIRU G. R. EDMUND : Sir, is the hon. Member raising a point of order?

THIRU M. A. LATHEEF : Yes, definitely it is a point of order. The Chair should give the ruling

THIRU G. R. EDMUND : Sir, I am sorry.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் சொல்லியதுபோல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் அரசியல் அடிப்படையில்தான் நீதிபதிகள், மற்றும் பப்ளிக் ப்ராஸிக் யூட்டேர்ஸ் எல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிருர்கள். இங்குள்ள அரசுக்கு சில கொள்கைகள் இருக்கலாம். அங்கே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிருர்கள், இங்கே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் அவர்களை நியமனம் செய்கிருர்கள். ஆகவே நீதிபதியாக இருக்கக்கூடிய ஒருவரைப்பற்றி, அவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டு இங்கே பேசக் கூடாது என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : என் கருத்து கூட, தனி நபர்கள் பெயரைச் சொல்வது நன்ருகயிருக்காது. காரணம் அண்ணு அவர்கள் இருந்தபோது திரு. நாராயணசாமி முதலியார் அவர்களை அட்வக்கேட்-ஜெனரலாகப் போட்டார்கள், பின்னர் அவர்கள் நீதிபதியானுர்கள். அவரும் தேர்தலில் நின்று தோல்வி கண்டவர்.

இப்படி ஒவ்வொருவரையும்பற்றி விமர்சிக்க ஆரம்பித்தால்— சுப்ரீம் கோர்ட்டில், காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினராக ராஜ்ய சபாவில் இருந்தவர் ஒருவர் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியாக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிருர். ஆகவே திறமையற்றவர்களைப் போட்டோம் என்று சொன்னுல் அதற்குப் பதில் சொல்ல நான் தயாராக யிருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த நீதிபதிகள் நியமனம் பற்றி அரசின் கொள்கையைப் பற்றி விமர்சிப்பதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. ஏனென்ருல்,

It may not amount to any reflection on the conuct of any judge-

ஆதலால் பொறுப்புணர்ச்சியோடு வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பற்றி விமர்சிக்கிருர்களே தவிர தனிப்பட்டவர்கள் மீது எந்தவிதமான குரோத மனப்பான்மையும் அவர்களுக்கு இல்லை என்றுதான் இதுவரையில் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததில் இருந்து எனக்குப் புரிந்திருக்கிறது.

அமெரிக்க தேசத்தில் உள்ள முறைகளைப் பற்றிச் சொன்னுர்கள். காங்கிரஸ் கட்சி கையாண்ட முறைகளைப்பற்றி யெல்லாம் சொன்னுர்கள். நீங்கள் அதே முறைகளை மேற்கொள்கிற நிலையில் கட்சி அடிப்படையில்தான் நியமனம் நடக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களின் கட்சியின் கொள்கை ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக யிருந்தால் அவர்கள் திறமையானவர்களாக இருந்தாலும் போடக் கூடாது என்பது அவர்கள் வாதமா ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அது என் வாதம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27]

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் எந்தக் கட்சியானாலும் சரி, அது காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி— அண்ணு தி.மு.க. என்றால் சப்தம் போடுவார்கள், மக்கள்தான் முடிவு செய்யவேண்டும், மக்கள் முடிவு செய்து கொண்டும் வருகிறார்கள்—நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் கட்சி மனமாச்சரியங்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலியில் கடையநல்லூர் பகுதி கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் ஒரு கையாடல் நடந்தது, 46 வழக்குகள் இருக்கின்றன. அதை நடத்துவதற்கு திருநெல்வேலியில் ஸ்பெஷல் அடிஷனல் பர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோர்ட் இன்னும் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கவில்லை. மற்ற வழக்குகள் நடக்கின்றன. இந்த வழக்கு நடக்கவில்லை. அந்த வழக்குகள் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் எதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டரைப் போட்டிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 11-30-க்குள் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: வழக்கே ஆரம்பிக்கவில்லை, ஸ்பெஷல் அடிஷனல் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். யாரைப் போட்டிருக்கிறார்கள்?

(Thiru N. Ganapathy rose)

Sir, I am only arguing the point. Let the hon. Member give a patient hearing and let him not poke his nose...............

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினரைப் பார்த்துப் பேச வேண்டாம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: வழக்கு விசாரணை ஆரம்பிக்கவில்லை. ஒரு நீதிமன்றம் என்றால் அதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் அடிஷனல் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர் வேண்டாமா என்று கேட்பார்கள்.

நான் சொல்வது, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் திருநெல்வேலி யில்மட்டும் எ.பி.பி. நம்பர் 1, நம்பர் 2 என்று நான்கு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நான்கு பேர்களில் யாரையாவது ஒருவரை வழக்கு ஆரம்பிக்கிற வரையில் அந்த வழக்குக்குத் தேவையான காரியங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி யிருக்கலாமே. ஸ்பெஷல் அடிஷனல் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர் நம்பர் 2 என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

யாரைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் முதலில் போட்டார்கள் அங்குள்ள மாவட்டச் செயலாளரை. அவர் மாவட்டச் செயலாளராக இருக்கிறார் என்று சொன்னவுடன் அவரை நீக்கி விட்டு முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர், ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினரை அந்தப் பொறுப்பில் போட்டிருக் கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் நடக்கின்றன.

ஆகவேதான் சொல்கிறேன். எவ்வளவு பேர்கள் அந்த வேலைக்கு மனுப் போட்டார்கள்? நீண்ட காலமாக அவர்கள் அந்தத் தொழிலில் அனுபவப்பட்டவர்கள். அவர்கள் மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, மாவட்டச் செயலாளருக்குக் கொடுத்தார்கள். வெட்டுப் பிரேரணை கூட கொடுத்திருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.30)

'To discuss the need to abolish the court of Special Additional First Class Magistrate at Tirunelveli' என்று. இந்த நீதிமன்றத்திற்கு தனி இடம். அதற்கு ஒரு தனி மாஜிஸ்டிரேட். அதற்கு கிளார்க். அங்கே என்ன நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் ஒரு 10 எழுத்தர் போட்ட வழக்கில் வழக்கு சம்பந்தமான நகலை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை மாதந்தோறும் நாம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

After all they are preparing copies for the cases filed. அதைத்தான் அவர்கள் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவ்வளவு அவசியம் இல்லை.

1974 மார்ச் 27] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

ஏற்கனவே அங்கே ஜில்லா மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட் இருக்கிறது. அங்கே இந்தக் கிளார்க்குகளைப் போட்டு காப்பி எடுக்கும் வேலையைச் செய்யலாம். வேலை செய்யாமல் இப்படி அடிஷனல் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்டிரேட், பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர், கிளார்க் என்று இப்படி நீதி நிர்வாகத்துறையிலே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் இன்று விரயம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் கேட்பார்கள். அங்கே வழக்கு நடக்கவில்லையா என்று. வழக்கு நடைபெறுகிறது, நான் கூட அங்கே இரண்டொரு வழக்குகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறேன். எப்படி அந்தக் கோர்ட்டுக்கு வழக்கு வருகிறது என்று சொன்னால், ஏதோ அவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்பதற்காக மற்ற கோர்ட்டு களிலிருந்து இங்கே கேஸ்களை டிரான்ஸ்பர் செய்கிறார்கள்.

ஆகவே, ஒரு நாளைக்கு அந்த மூன்று மாஜிஸ்டிரேட்டுகளும் 2 மணி நேரம், 3 மணி நேரம் தான் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நீதி நிர்வாகம் இருக்கிறது. இதை உடனடியாக நிறுத்து வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நீதிபதி, டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் செலக்ஷனையெல்லாம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிடம் ஒப்படைக்கக்கூடாது.

* * * *

திரு. நா. வீராசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்னவென்று எனக்குத் தெரியும். நானே சொல்லிவிடுகிறேன்.

* * * *

எட்மண்ட், * என்று சொல்வது நல்லமுறையில் இல்லை. அந்த வாக்கியங்களை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தர விடுகிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: ஐ வித்டிரா சார்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

திரு. கோவை செழியன் : சர்வீஸ் கமிஷனைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய கருத்துக்கு தாங்கள் தீர்ப்பு கொடுத்தீர்கள். இதே மன்றத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு நாங்கள் 98 பேரை பேக்வார்ட் கம்யூனிட்டியிலிருந்து போட்டு இருக்கிறோம் என்று சொன்னபோது இந்தப் பிரச்னை எழுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. நீங்கள் வேண்டுமானால் ரிகார்டை எடுத்துப் பாருங்கள்.

திரு. க. உரா. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய யோசனையெல்லாம் இந்த டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப், சப்-மாஜிஸ்டிரேட் போன்ற பதவிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறபோது அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களை, நீதி நிர்வாகத்துறையில் நீண்ட நாள் அனுபவம் பெற்று ஓய்வு பெற்றவர்களைக்கொண்டு ஒரு குழு அமைத்து அதன் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்.

திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூட ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இன அடிப்படையில் இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் அந்தக் கருத்திலிருந்து நான் மாறுபட்டவன். இப்படி கிருஸ்தவர், முஸ்லீம் என்று இன அடிப்படையில் வேலை கொடுத்துக்கொண்டு போனால், அது நல்ல திறமையுள்ளவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்காத சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்து இருப்பது தகுதி இல்லாவிட்டாலும் முஸ்லீம்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை. தகுதி இருந்தும், சிறுபான்மையினர் என்ற அளவில் அவர்களைப் புறக்கணிக்காமல் இருப்பதற்காகத் தான்—அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஓரிரு இடங்களில் இருக்கிறது—தகுதி படைத்தவர்களுக்கு வாய்ப்புக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரா. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் இந்த நீதித்துறையைப் பொறுத்த வரையில் because it is the last resort of every citizen.

1974 மார்ச் 27] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

இந்த நீதித் துறை தான் நாட்டிலே உள்ள குடிமகனுக்கு கடைசிப் புகலிடம், பாதுகாப்புத் தேடித்தரும் இடம்.

ஆகவே, இந்த இடங்களுக்கு திறமைமிக்கவர்களைப் போட வேண்டுமென்றும், அதிக அனுபவம் உள்ளவர்களை மாத்திரம் போடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்ட அத்தனை வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் முழு மனதோடு ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது 30 உறுப்பினர்கள் பேச பெயர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் தொகுதி மக்களால் வாக்களிக்கப்பட்டுத்தான் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் தொகுதி பற்றிய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு தகுந்த முறையில் வாய்ப்புத் தருவதில்லை. இதற்காக உள்ளபடியே சங்கடப்படுகிறோம். ஆகவே, ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு சரியான பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முப்பது உறுப்பினர்கள் பேச பெயர் கொடுத்திருப்பதால் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு 10-15 நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

*** திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்):** தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற நிதிக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அவர்கள் கொடுத்துள்ள முன்னுரையிலேயே மத்திய அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை சரிவா இல்லாத காரணத்தால் தான் மாநிலங்களிலே பொதுவாக கிராமப்புறங்களில் தொழிற் சாலைகள் பெருகுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

(திரு. துரை முருகன் தலைமை)

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு சிறந்த முறையில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவதும், அதிகமான

தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது என்பதையும் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு மிகமிகத் தேவையானது மூலதனம்.

இரண்டாவது மின்சாரம்.

மூன்றாவது மிக முக்கியமானது 'ரா மெடீரியல்ஸ்'.

தொழில் அமைச்சர் சொன்னதுபோல் 'ரா மெடீரியல்ஸ்' அதிகம் இல்லாத மாநிலம் நம்முடைய தமிழகமும் பஞ்சாப் மாநிலமும் தான். பஞ்சாப் மாநிலம் எப்படியோ அதே போல் தான் தமிழக மாநிலமும். பஞ்சாப் மாநிலத்திலும் விவசாயம் தான் அதிகமாகச் செய்யப்படுகிறது. தமிழகத்திலும் விவசாயம் தான் அதிகமாகச் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் பஞ்சாபில் தொழிற் சாலைகள் அதிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் தொழில் ஆரம்பிக்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை இருப்பதற்குக் காரணம் இதற்கு முன்னே ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் சரிவர நடக்காத காரணத்தால்தான் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஏழு வருஷமாக ஆட்சியில் இருக்கிறீர்களே அது போதாதா என்று நான் கேட்க விரும்பு கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: எங்கள் கட்சி ஆட்சியில் இருந்த நேரத்திலும் திறமையான முறையில் தொழில்களை வளர்த்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): மாற்றுக்கட்சிக் காரர்களும் நாங்கள் சரியாகச் செய்யவில்லை என்று சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது.

முன்பு பஞ்சாப் மாநிலத்தில் ஒருவர் முதலமைச்சராக இருந்தார். அவர் தொழிற்சாலைகளை அதிகமாக உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று அக்கரை காட்டி வந்தார். அப்படி அக்கரை காட்டியதன் பலனைத்தான் பஞ்சாபில் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துவங்கிய தொழிற்புரட்சி இன்றைக்கு அந்த விவசாய மாநிலத்தை பெரும்பகுதி தொழில் உள்ள மாநிலமாக மாற்றி இருக்கிறது.

அதோடு, அந்த மாநிலம் டெல்லிக்கு மிக அருகில் இருக்கிறது. டெல்லியில் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும், எந்தத் தொழிலைப் புதிதாக ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டாலும் உடனே அவர்களுக்குத் தெரிந்து விடுகிறது. உடனே அவர்கள் அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தொடங்குவதற்கு ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள்.

நாம் தூரத்தில் இருப்பதால் நம்முடைய மாநிலம் அதிக அளவுக்கு தொழில்களை வளர்க்க முடியவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மின்சாரப் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. இந்த மின்சாரப் பற்றுக்குறை இருக்கிற காரணத்தால் இங்கே தொடங்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமலும், ரா மெடீரியல்ஸ் கிடைக்காமலும் போய்விடுகின்றன.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். டெல்லிக்கு அதிகமான தூரத்தில் தமிழ்நாடு இருக்கிறது, அதனால் தொழில் ஆரம்பிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். What is your Liason Officer doing at New Delhi?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : இதிலே ஒன்றும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : டெல்லியில் இருக்கும் தலைமை அலுவலகம் அருகே இருப்பதால் பஞ்சாபில் அதிகமாக தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. முன்பு பஞ்சாப் மாநிலத்தில் அதிகம் இருந்தது. இப்போது ஹரியானா மாநிலத்திலும் தொழில்கள் அதிகம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இது உண்மை.

ஆனால் சென்னையிலிருந்து தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய கன்னியாகுமரியிலோ அல்லது திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டத்திலோ அங்கெல்லாம் சென்னைக்கு மத்தியில் அல்லது சென்னையை சுற்றி தொழில்கள் வளர்ந்திருக்கிற அளவுக்கு வளர முடியவில்லை. இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூட மறுக்கமாட்டார்கள். தொழில்கள்

வளர்வதற்கு தேவையான ஆய்வுக்கூறுகள் உடனடியாகக் கிடைக்கின்ற இடங்களில்தான் தொழில்களை நிறுவுவது நல்லது. மற்ற இடங்களில் அதனால்தான் தொழில்கள் வளர முடியவில்லை என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, நம்முடைய மாநிலத்தில் பணம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் கொஞ்சம் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். தொழிலில் பணம் போட்டால் சரியாக ரிட்டர்ன் வருமா, அதிலே ரிஸ்க் இருக்கிறதே, நிறைய ரா மெட்டீரியல்ஸ் கிடைக்குமா, ரூபாய் 2 லட்சம் அல்லது 3 லட்சம் மூலதனம் போட்டு அல்லல்படுவதை விட எங்கேயாவது வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கலாம், அல்லது ஏதாவது வியாபாரம் செய்யலாம் என்று தமிழகத்தில் பணம் வைத்திருக்கிறவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். அதிகமான அளவுக்குத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களிடையே அதிகமாக வளரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை யாகும்.

பாரின் கொலாபரேஷன்—தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றால் முன்பெல்லாம் சிறு தொழில்களாக இருந்தாலும் சரி, மீடியம் இண்டஸ்ட்ரீஸாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய தொழில்களாக இருந்தாலும் சரி, வெளி நாடுகளிலிருந்து அதிகமாக டெக்னீஷியன்ஸ் வைத்து, 'டெக்னிகல் நோ-ஹவ்' வரவழைத்து கொலாபரேஷன் செய்துகொண்டு தொழில்களை தொடங்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது.

ஆனால், இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டார்கள், டெக்னிகல் கொலாபரேஷன் இனிமேல் அனுமதிக்க முடியாது என்று. மற்ற நாடுகளைப் போலவே சில தொழில்கள், 100, 150 தொழில்கள் இந்தியாவில் மேம்பாடு அடைந்துவிட்டன. ஆகவே, அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, யார் வேகமாக ஓடுகிறார்களோ அவர்கள்தான் பயன் அடைகிறார்கள். பின்னாலே நிற்பவர்கள் பின்னாலேயே நின்றுகொண்டு புதிதாக தொழில்களை ஆரம்பிக்க முடியாத ஒரு நிலை தமிழகத்தில் வந்து விட்டது. இதைச் சொன்னால் மாநில சுயாட்சி கோருகிறார்கள் என்று கூடக் கோபிப்பார்கள்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

டாக்டர் பி. ஸி. ராய் அவர்கள், வெஸ்ட் பெங்காலில் முதல் அமைச்சராக இருந்தவர், ஜவஹர்லால் நேரு பிரதமராக இருந்த சமயத்தில் சொன்னர்: 'இது பெடரல் செட் அப். இதிலே நான் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும், வெஸ்ட் பெங்காலில் தொழில் அமைக்க வேண்டும், வெளி நாடுகளோடு கொலாபரேஷன் செய்யவேண்டும் என்றால் உங்களுடைய அனுமதி பெறவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. ரா மெட்டீரியல்ஸ் இம்போர்ட் பண்ணவேண்டு மென்றால் அல்லது கொலாபரேஷன் எற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றால், நான் ஃப்ரெஞ்ச் நாட்டோடு, அல்லது ஜெர்மன் நாட்டோடு அல்லது அமெரிக்கா நாட்டோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்றால், அதற்கு நான் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வந்து உங்கள் அனுமதி பெறவேண்டிய அவசியம் இல்லை' என்று சொன்னர்கள்.

நாங்களும் அதைத்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். டாக்டர் பி. ஸி. ராய் வெஸ்ட் பெங்கால் முதல் அமைச்சராக இருந்த சமயத்தில் அவர்கள் இப்படி கேட்டார் என்று சொல்லுகிறோமே தவிர, இதிலே தனி நாடோ அல்லது வேறு பிரச்னையோ இல்லை என்பதனை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. எப்படி மத்திய அரசாங்கம் லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் கொடுக்கிறார்கள்? அகில இந்தியாவையும் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அந்தத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு கபாஸிடி என்பதனை அஸெஸ் செய்கிறார்கள். பிறகு தான் புதிய லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் கொடுக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். டெல்லியில் இருக்கிற காரணத்தினால் பிர்லா, டாட்டா போன்ற தொழில் அதிபர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிற தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டாம் என்று கருதி, பல லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட்களை தாங்களே வாங்கிவைத்துக்கொண்டு இருப்பதால், இங்கே இருக்கிறவர்கள் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1974 மார்ச் 27

பல தொழில் அதிபர்கள், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வைத்துக்கொண்டு தொழில்களை நடத்தக்கூடியவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டால் தங்களுடைய பொருள்களுக்கு, தாங்கள் ஏற்கனவே உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு மார்கெட் இருக்காது என்ற காரணத்தில் அவர்களே மற்ற இடங்களில் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்குத் தடங்கலாக இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் ஃபால்ஸ் லெட்டர்ஸ் ஆப் இன்டென்ட்களை ஏற்கனவே வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, தொழில்களை ஆரம்பிக்காமல் எக்ஸ்டென்ஷன் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் யாராவது ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால், 2 கோடி தேவை, 3 கோடி தேவை என்றால், 30 லட்சம் அளவுக்கு பாரின் எக்ஸேஞ்ச் வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசை லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் கேட்டால் capacity already met by the existing units. என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

இதனால் பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கக்கூடிய தமிழகம், அதே போலத் தான் ஆந்திரா, கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களில் தொழில்கள் வளரமுடியாமல் மத்திய அரசின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டிருக்கிற தொழில் அதிபர்கள் தாங்களே முன்பே லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட்ஸ் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு இருப்பதால், நமக்கெல்லாம் லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் கிடைக்கமுடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். லைஸான் ஆபீஸர் போடலாம் என்று சொன்னார்கள். நான் வரவேற்கிறேன்.

மத்திய அரசில் தொழில் துறையில் சென்று ஒரு லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் வாங்கவேண்டும் என்றால் நிறையச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. அசோகா ஹோட்டலில் ஒரு பார்ட்டி வைக்கவேண்டும் அல்லது வேறு ஒரு ஹோட்டலில் ஒரு பார்ட்டி வைக்கவேண்டும். அங்கெல்லாம்

1974 மார்ச் 27] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பார்ட்டி வைத்து லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் அப்ளிகேஷன் மூவ் செய்தால் தான் எதுவும் நடக்கும். மந்திரிகளே நினைத்தால் கூட நடக்காது. டி.ஜி.டி.டி. இண்டஸ்டிரியல் டெவலப்மெண்ட் மினிஸ்டரி யார் சொன்னாலும் நடக்காது, மாண்புமிகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நினைத்தால் கூட அது நடக்காது.

அங்கு இருக்கக்கூடிய குட்டி தேவதைகள், செக்ஷன் ஆபீஸர், டைரக்டர், ஜாயிண்ட் செகரடரி, செகரடரி, அட்வைசரி கமிட்டி, இன்னும் எத்தனையோ கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. எல்லோரையும் திருப்தி செய்யவேண்டும். இதைத் தவிர்ப்பதற்கு நம்முடைய அதிகாரிகள் அடிக்கடி டெல்லிக்கு பறந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் முடியவில்லை. காரணம் அவர்களை திருப்தி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு செலவு செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் பட்ஜெட்டில் நிதி கிடையாது. ஆகவேதான் லேஸான் ஆபீஸர், மத்திய அரசு அதிகாரிகளோடு நெருங்கிப் பழகக்கூடிய லேஸான் ஆபீஸராக ஒரு இண்டஸ்டிரியலிஸ்டை அரசாங்கமே தொழில்களை ஆரம்பித்தாலும் சரி, தனிப்பட்டவர்கள் ஆரம்பித்தாலும் சரி, அந்தத் தொழிலுக்கு லைசென்ஸ், லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட், ரா மெட்டீரியல்ஸ் பெற்றுத் தருவதற்கு ஒரு பெரிய அதிகாரியாக, டெல்லியில் நம்முடைய அதிகாரியாக நியமித்தால் இவைகளை யெல்லாம் செயல்படுத்துவதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக லெட்டர் ஆப் இன்டெண்ட் கொடுத்து விடுகிறார்கள். லெட்டர் ஆப் இன்டென்டை வாங்கிவிட்டால், அதை இம்ப்ளிமெண்ட் பண்ணுவது கிடையாது. நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல அவைகளை வாங்கிவைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்கிறார்கள் அல்லது புதியதாக மற்றவர்களை தொழிலில் வரவிடாமல் தடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையை தடுக்கவேண்டும்.

டெக்னோகிராட்ஸுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங் கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் டெக்னோகிராட்ஸ்க்கு என்று லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். என்ன லைசென்ஸ்? யாராகிலும் ஒருவர் பி.ஈ. மெகானிகல் என்ஜினியரிங் படித்துவிட்டு ஒரு கோடி ரூபாய் காபிடல் போடுவது என்று சொன்னால் யார் போடுவது? யாராவது ஒரு லட்சம் ரூபாய் அல்லது இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து தொழில் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால் தொழில்

ஆரம்பிப்பதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கும். இல்லையென்றால் சாதாரணமாக இப்படி மறுப்பதன் மூலம் இந்தப் பகுதியிலே தொழில்களை அரசாங்கம் வளர்ப்பதற்கு மத்திய அரசு குறுக்கே நிற்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மூலதனத்தைப்பொறுத்து அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய வங்கி, மத்திய அரசின் நிதி உதவி அளிக்கின்ற ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவைகளிடமிருந்து நிறைய உதவிகளைப் பெற்றுத்தர வேண்டும் என்ற முயற்சியில் தமிழகம் ஈடுபட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாடு இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் இதுவரையில் மீடியம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நடப்பதற்குத்தான் உதவி செய்துவந்தது. இனிமேல் ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீஸ், சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்குக்கூட 90 சதவிகிதம் வரையில் கடன் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் பாங்க் ஆப் இந்தியா என்று மத்தியிலுள்ள நிதி உதவி ஸ்தாபனத்தினிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுத் தருவதற்கு ஸிட்கோ மூலமாகவும், இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும் புதிய திட்டத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பல்லாயிரக்கணக்கான சிறு தொழில்கள் வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸிப்காட் மூலம் 15 சதவிகிதம் சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலம் ஏறக்குறைய 94 யூனிட்களுக்கு 92 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் 15.70 கோடி ரூபாய் ஏற்பட்டு 3,871 பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருப்பதை நான் இங்கே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஜாயிண்ட் செக்டார் பற்றி நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்தில் சொன்னார்கள். இரு வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இந்த மன்றத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இருக்கிறது .நான் என்னுடைய கருத்து என்ன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் சொல்லிவிடக்கூடும். இது

இங்கே தோன்றிய நோய் அல்ல. மத்திய அரசில் இருக்கக் கூடிய யெங் டர்க்ஸ், அங்கே இருக்கக்கூடிய இளம் துருக்கியர்கள் உண்டுபண்ணக்கூடிய விதை.

தொழில்கள் வேண்டும், தொழில்களில் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வேண்டும். தொழில்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பொருள்கள் நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டும். ஆனால் இதிலே முக்கியம் என்னவென்றால் இதைச் செய்வது யார்? ஏறக்குறைய அரசாங்கமே முனிசிபாலிடி வேலையை விட்டுவிட்டு, ரோடு போடுகிற வேலையை விட்டுவிட்டு, அதாவது மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகச் செய்கின்ற வேலைகளை விட்டுவிட்டு, தொழில்களை மட்டும் ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கமே பணத்தைச் செலவழிக்க விரும்பினால் அதை வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள்.

அரசாங்கம் பணம் பூராவும் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை. தொழில்களை ஆரம்பிக்கக்கூடிய தனிப்பட்டவர்கள் ஆரம்பித்தால் அவர்கள் ஏகபோக உரிமையாளர்களாக இருக்கக்கூடாது என்பது தான் ஜாயிண்ட் செக்டார் கொள்கை.

இதில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 'ஸ்பிக்' தமிழகத்தில் வந்திருக்கிறது. சதர்ன் பெட்ரோலியம் இண்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்ஸ்க்கு என்ன மூலதனம்? ரூ. 84 கோடி மூலதனம். நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தினுடைய பங்கு என்ன? ரூ. 4 கோடி. மீதி இருக்கக்கூடியது யாருடையது? அதை நடத்தக் கூடியவர்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் தொகை ரூ. 80 கோடி. நான்கு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு, தமிழகத்தில் ஒரு தொழில் வந்து, அந்தத் தொழிலின் மூலம் 1,500 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்து, அதன் மூலம் இன்றைக்கு 1,500 டன் உரத்தையும் தமிழகத்திற்குப் பெற்றுத் தருகிறது. இதைப் போய் குறை சொன்னால் என்ன பயன்?

மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கை ஜாயிண்ட் செக்டார் வேண்டாம் என்று சொல்வது அங்கு இருக்கக்கூடிய யெங்ஸ் டர்க்குகளை திருப்திப்படுத்துவதற்குத்தான் இப்படிச் சொல் கிறார்கள். தொழில்கள் வளரவேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லை.

அதைப்போலவே தமிழ்நாடு ரப்பர்ஸ், தமிழ்நாடு கெமிக்கல்ஸ் போன்ற பல ஜாயிண்ட் செக்டார்கள் மூலமாக தமிழகத்திலே பல தொழில்கள் வளர வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நேஷனலைஸ்ட் பாங்குகள் மூலமாக சிறு தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள், மீடியம் இன்டஸ்ட்ரீஸ் நடத்த கடன் கொடுத்து உதவ முன்வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது, நிதி நெருக்கடியின் காரணமாக பின்தங்கிய பகுதிகளில் தனியார்கள் நடத்துகின்ற தொழில்களுக்கு ஒர்க்கிங் காப்பிடல் கொடுக்க அவர்கள் முன்வருவதில்லை. அவர்கள் 20 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பதினான்கு நேஷனலைஸ்ட் பாங்குகளும் மற்ற வங்கிகளும் ஏறக்குறைய 50 கோடி ரூபாய் தொழில் நடத்த கொடுத்திருக்கலாம்.

ஆனால், அவர்கள் நியாயமான முறையில் தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு பணம் கொடுக்காமல் கள்ளமார்க்கெட்காரர்களுக்கும் கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். நியாயமாகத் தொழில் நடத்துபவர்களுக்கு கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில்கள் நடத்துவதற்கு போதுமான அளவுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் எத்தனையோ பேர் ஜெனரேட்டர்கள் வாங்கிக் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் எத்தனை பேர் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ அத்தனை பேர்களுக்கும் ஜெனரேட்டர்களை வாங்கிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ; அதை மேலும் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் புதிதாக 8 சர்க்கரை ஆலைகளை கரும்பு உற்பத்திச் செய்கின்றவர்களை பங்குதாரர்களாகக்கொண்டு நிறுவப்போவதாகச் சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்திலே அதைப் பற்றிச் சொல்வார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். இன்னும் அதுபற்றிய முடிவுகள் முடிவாகாததால்,

1974 மார்ச் 27] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அறிவிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். அப்படி ஏற்படுத்துகின்ற 8 சர்க்கரை ஆலைகளில் ஒன்றை திருவெண்ணை நல்லூரில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலேயே மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்கள் அங்கே சர்க்கரை ஆலை நிறுவப்படலாம் என்றும், அதை ஏற்றுக் கொள்வோம் என்ற உறுதிமொழியையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, விரைவிலேயே திருவெண்ணை நல்லூரில் சர்க்கரை ஆலை நிறுவுவதுபற்றிய அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறும்போது இந்த 'ஸ்பிக்' நிறுவனத்தில் அரசாங்கம் 4 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறது; மீதியை அதாவது 80 கோடி ரூபாயை அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் போட்ட மூலதனம் 5 கோடி ரூபாய்தான். ஆக, அந்த நிறுவனத்திற்கு 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் மூலதனம் வருகிறது. ஆனால் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு தவறான தகவலை இந்த மன்றத்திற்கு தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): எனக்குத் தெரிந்த தகவலை வைத்து சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைப்போல படித்து, நான் தெரிந்துகொண்டதைச் சொன்னேன். அவர்களுக்கு வேறுவிதமான தகவல் கிடைத் திருக்கலாம். அந்த நிறுவனத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் 4 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தைவிட அதிகமாக அவர்கள் மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் கன்ட்ரோலிங் பவர் அரசாங்கத்திற்கு 51 சதவிகிதமும் அவர்களுக்கு 49 சதவிகிதமும்தான் இருக்கிறது. அதனால் நிச்சயமாக அந்த நிறுவனத்தை அரசாங்கம் கட்டுப் படுத்த முடியும்.

நம்முடைய தொழில் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்களும், டைரக்டர்களும் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் அரசாங்கம் இருப்பதால் அவர்கள் இஷ்டப்படி நடக்க

முடியாது. இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு அண்டர் ரைட் மூலமாக 50 கோடி, 60 கோடி ரூபாய்க்கு ஷேர் காப்பிடல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்றால் அதில் தவறென்ன இருக்கிறது? நாம் குறைந்த அளவு மூலதனத்தைப்போட்டு, ஒரு பெரிய நிர்வாகத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம். சின்ன மீனைப்போட்டு, பெரிய மீனைப் பிடிக்கிறோம். சிறிய மீனைப்போட்டு பெரிய மீனைப் பிடிப்பதுதான் திறமை. பெரிய மீனைப்போட்டு சிறிய மீனைப் பிடிப்பதுதான் புத்திசாலித்தனம் அல்ல.

திரு. கோவை செழியன் : 85 கோடி ரூபாய் மூலதனமுள்ள ஒரு நிறுவனத்தில் 5 கோடி ரூபாய் மட்டுமே தருகின்ற ஒரு நிர்வாகத்தினரிடம் முழு பொறுப்பையும் தரலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : முழு அதிகாரமும் அவர்களிடம் இல்லை; கன்ட்ரோலிங் பவர் நம்முடைய அரசாங்கத்தினிடம்தான் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற இந்த மானிய கோரிக்கைகளின்மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தலைவரவர்களே, நான் கொஞ்சம் அதிகம் பேசவேண்டியிருப்பதால் எனக்கு 10 நிமிடம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்) : ஐந்து நிமிடத்திலிருந்து 7 நிமிடங்கள் வரை கிடைக்கும். அதற்குள் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : எனக்கு 10 நிமிடங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அன்று எதிர்க்கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் 'வடக்கு வாழ்கிறது; தெற்குத் தேய்கிறது' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது அவர்கள் ஆளும் கட்சியாக

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்போது எழுப்பிய கோஷங்களை முறியடிக்கின்ற வகையிலே பல நல்ல திட்டங்களை பின்தங்கிய மாவட்டங்களிலே புகுத்தி செயல்படுவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தோம். ஆனால் நடைமுறையில் அவர்கள் அப்படிச் செய்ய வில்லை என்பதை நாங்கள் காண்கிறோம்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் தொழில் துறையில் பின்தங்கியது அல்ல என்று நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அந்த மாவட்டத்திற்கும் தொழில் துறையில் பல தொழில்களைப் புகுத்தி அந்த மாவட்டத்தை முன்னேற்ற வேண்டும். அதேநேரத்தில் வேறு எந்தெந்த மாவட்டங்கள் தொழில் துறையில் பின்நோக்கம் அடைந்திருக்கின்றன என்று பார்த்து அவைகளையும் முற்படுத்து வதற்கு இந்த அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய ஒரு மாவட்டமாக இருக்கிறது. தொழில் துறையில் பிற்பட்ட மாவட்டங்கள் என்று 8 மாவட்டங்களை குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். அந்த 8 மாவட்டங்களில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் இடம்பெறவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? அங்கு தொழிலும் இல்லை; அது தொழிலில் பிற்பட்ட மாவட்டம் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்படவுமில்லை என்றால் அதற்கு என்ன காரணம்? காங்கிரஸ் கட்சியினர் அங்கே வெற்றி பெற்றிருக்கிற காரணத்தைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எப்போது பணத்தை ஒதுக்கினாலும், மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் ஒதுக்க வேண்டும். மத்திய அரசும் அந்த அடிப்படையிலே கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே 4½ கோடி மக்கள் இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் கொடுங்கள், கொடுங்கள் என்று கேட்டு, மாநில சுயாட்சி பெறவேண்டுமென்று எல்லாம் கேட்கும்போது கன்னியாகுமரி மாட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசு நியாயமாக கொடுக்க வேண்டிய தொகையை கொடுக்க வேண்டாமா? கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு பாரபட்சம் அல்லது மாற்றான் தாய் மனப்பான்மைதான் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கான மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. அதை வைத்து தொழிலை ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டிலேயே ரப்பர் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்ற மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தான். ரப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கான மூலப்பொருள் ஏராளமாக அங்கே கிடைக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு நிச்சயமாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழில் ரப்பர் என்பதற்குப் பதிலாக 'ரப்பர்' என்பதற்கு முன்னால் 'இ' என்ற எழுத்தைப்போட்டு எழுத வேண்டும். அதை அழுத்தமாக உச்சரிக்கும் 'இரப்பர்' என்று சொல்வார்கள். ஆகவே, ரப்பர் தொழிலுக்கு இரப்பர் என்ற நிலையை உருவாக்காமல் அங்கே ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதைப் பொறுத்தவரையில், பொதுத் துறையில் ஆரம்பித்தாலும் சரி, தனியார் துறையில் ஆரம்பித்தாலும் சரி, ஜாயின்ட் செக்டாரில் ஆரம்பித்தாலும் சரி அதைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலை இல்லை. எந்தத் துறையில் இருந்தாலும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி வேலை வாய்ப்பை பெருக்க வேண்டும். அதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

இன்றைக்கு தனியாரிடம் பணம் தேங்கி கிடக்கிறது. அரசாங்கத்திடம் இருக்கின்ற பணத்தை விட தனியாரிடம் அதிகம் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு நாம் வழிவகை செய்யவேண்டும். அந்தப் பணத்தை வெளியே கொண்டுவந்து, அவர்கள் பல தொழில்களை ஆரம்பித்தால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். பண்டங்களின் உற்பத்தி பெருகும். அதற்கு அவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும்; ஆர்வத்தை உண்டாக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு அவர்கள் ஆர்வம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இன்றைக்கு இருக்கின்ற வரி விதிப்பு முறைகளும், கணக்கு கேட்கின்ற முறைகளும்தான். அவர்களுக்கு

ஊக்கமளித்து, கையிலே இருக்கின்ற பணத்தை தொழிலில் மூலதனமாகப் போடுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, சிறுதொழில்களை யாராவது கொஞ்சம் பணம் வைத்து ஆரம்பித்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பணம் கடன் கொடுக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற பணத்தை இயந்திரங்கள், இதர கருவிகள் என்ற வகையில் பொருளாக கொடுக்கிறார்கள். அதில் சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன.

தனியார் ஒருவர் நேரடியாக வாங்குவதாக இருந்தால், லேத், டர்னர், பக்மில் போன்ற கருவிகளை வாங்குவதாக இருந்தால், அரசாங்கம் வாங்கும் விலையைவிட 10 சதவிகிதம் கமிஷன் விலையில் —குறைந்த விலையில் வாங்கிக்கொள்வார்கள். 20,000 ரூபாய் காட்லாக் விலையாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு 2,000 ரூபாய் அரசாங்க விலையைவிட குறைவாகக் கிடைக்கும். அரசாங்கத்தின் மூலம் வாங்கும்போது இந்த 2,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

அடுத்ததாக, கன்னியாகுமரியிலிருந்து பலவகை மணல்—உயர்ந்த ரக மணல் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோம். அவற்றைக் கொண்டு அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும்.

அங்கே நிறைய தென்னை நார் கிடைக்கிறது. அங்கிருந்த கயிறுத் தொழில் ட்ரெயினிங் ஸ்கூலைக் கூட மூடிவிட்டார்கள். இந்த நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. ஈத்தாமொழி பயிற்சி பள்ளியை நல்லமுறையில் நடத்தி தொழிற்சாலை இயங்க வசதி செய்யவேண்டும்.

அதோடு அந்த மாவட்டத்தில் ஜெனரல் பர்பஸஸ் வொர்க்ஷாப் இருந்தது. அதையும் மூடிவிட்டார்கள்.

சா மில் யூனிட் இருந்தது, அதையும் மூடிவிட்டார்கள்.

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்] [1974 மார்ச் 27

இதுபோன்ற தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் செயல்பட்டாலேயே அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள வறுமை நீங்கும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் போகும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) சார் இன்னும் சிறைச்சாலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரை முருகன்) : இன்றைக்கு 30 பேர்கள் பேசியாக வேண்டும். இன்னும் 1½ மணி நேரம்தான் காலையில் இருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் 5 நிமிடம் என்று பேரவைத் தலைவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஐந்து நிமிடத்தில் இருந்து 7 நிமிடத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : எங்கள் மாவட்டத்தில் முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் மட்டும் 120 இருக்கின்றன. கேரளத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் அந்தத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். வரவேற்கிறோம். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு சிலர் கூட அந்தத் தொழிலை நடத்த தற்போது முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்களுக்கு மினிமம் வேஜ் பிக்ஸ் பண்ணவில்லை. பத்து மணி நேரம் பாடுபடுகிறார்கள். குறைந்தது 7 ரூபாய் அல்லது 8 ரூபாயாவது அவர்களுக்கு ஒருநாள் சம்பளம் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். கடுகை நூறு, இருநூறு கொடுக்கக்கூடாது. தொழில் செய்ய, கைத் தறியாகவே கொடுக்கவேண்டும்.

நீதித் துறையிலும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு முன்சீபுகள், ஜட்ஜுகள் என்ற நிலையில் பதவி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும்.

ஹைக்கோர்ட்டில் வழக்கறிஞர்கள் இருப்பதற்கு கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு தரப்பட்டிருக்கின்றன. வாடகை அதிகம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏதாவது ரிட், வழக்குக் கொடுக்க சென்னை ஹைக்கோர்ட்டிற்கு அலைந்து கொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளது. ஆகவே ஹைக்கோர்ட்டின் ஒரு பிராஞ்சை—பிரிவை மதுரையில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் நாகர்கோயிலில் ஒரு கிளை சிறைச்சாலை இருக்கிறது. அதன் பராமரிப்பு சரியாக இல்லை. நான் ஒருநாள் அதில் இருந்தேன். ஒரே துர்நாற்றம்—ஒரு அறைக்குள் 20, 25 பேர்களை அடைக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்னும் வழக்குகளை கூடுமானவரையில் 6 மாதங்களுக்குள் முடிக்கவேண்டும். ஒருவர் வழக்குப்போட்டார் என்றால் தீர்ப்பு வழங்குவதற்குள் அவர் காலஞ்சென்று அடுத்த வாரிசு வந்து விடுகிறது.

அப்படியின்றி விரைவாக வழக்குகளுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கு வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தொழில் புரட்சி ஒன்று ஏற்பட்டு இருக்குமானால், குறைந்த வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு, சாதனங்களை வைத்துக் கொண்டு—அது தமிழகத்தில்தான் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த நாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்கான முழுப் பெருமையும் நமது தொழில அமைச்சரவர்களுக்கும் மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுக்குமே உரியது.

அன்றையதினம் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்ற கோஷத்தை எழுப்பினார்கள் என்றால் அது இன்றைக்கும் வெறும் கோஷங்களாக இல்லை. வடக்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகள் எவ்வளவு, அவற்றில் செய்யப்பட்டுள்ள மூலதனம் எவ்வளவு, அதேபோல தெற்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகள் எவ்வளவு, மூலதனம் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் தெரியும்.

நிச்சயமாக இனிமேலாவது நல்லபல பெரிய தொழிற்சாலைகள் —மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தம் நிதி உரையில் கூறியுள்ளது போன்ற—பெரிய தொழில் நிறுவனங்கள் தெற்கே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு போராடிப் பெறுவதில் வல்லவர்கள். உண்மையிலேயே வடக்கே உள்ளவர்கள் சொல்கிருர்கள், "உங்கள் தொழில் அமைச்சர் வந்தால் நல்லபல கருத்துக்களைச் சொல்கிருர்கள். தம் காரியங்களையும் சாதித்துக்கொண்டு போய்விடுகிருர்" என்று சொல்கிருர்கள். இதற்காக நாம் எல்லாம் பெருமைப்படலாம். இந்த அரசு தன்னுல் இயன்ற அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் பல தொழில்களை ஏற்படுத்தி வருகிறது.

குறிப்பாக, இராணிப்பேட்டை சிறந்த தொழில்பேட்டையாக வெகுவேகமாக மாறி, வளர்ச்சி அடைந்து வருவதற்குக் காரணமே நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களும்தான். அதற்காக நான் நன்றிக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், தம் செல்லக் குழந்தையான ஸ்பிக் ஸ்தாபன வளர்ச்சியில் ஆர்வம் காட்டுகிற காரணத்திஞல்தான் இன்றைக்கு இராணிப்பேட்டை ஆக்க பூர்வமான வழியில் தொழில்துறையில் 2 மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலை இன்று இல்லை என்கிற அளவில் வளர்ச்சியினைக் கண்டு வருகிறது. அந்த வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்கின்ற வகையில் இராணிப்பேட்டையை ஒரு நகரியமாக ஆக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், இன்றைக்கே அங்கே மக்கள் இருப்பதற்கு வீடு இல்லாமல் சிரமப்படுகிருர்கள். ஆகவே அதை டவுன்ஷிப்பாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் முதலிலே சொல்லும்போது, "எங்களுக்கு எந்தத் துறையில் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற அக்கறை கிடையாது. எந்தத் துறையில் இருந்தாலும் தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கொள்கை" என்ருர்கள். அதை மனப் பூர்வமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. எ. வகாப்]

பொதுத்துறையில் ஆரம்பிப்பது என்றால் பணம் இல்லை. தனியார் துறையில் ஆரம்பிப்பது என்றால் முதலாளித்துவம் வருகிறது. அதற்கு எதிர்ப்பு வருகிறது. ஆகவே கூட்டுத்துறையில் இன்றையதினம் தொழில்களை ஆரம்பிப்பது நலமாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தொழில்துறையில்—எரிபொருள் பற்றாக்குறை, பண வீக்கம் காரணமாக பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அதனால் ஒரு பெரும் முட்டுக்கட்டையே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வேன்.

இந்த நேரத்தில் அரசுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவியாகச் செயல்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சிறு தொழில்கள், பெருந்தொழில்கள் மட்டுமல்ல—நடுத்தரத் தொழில்களுக்கும் உதவி செய்ய அவர்கள் முன்வந்தாக வேண்டும்.

ஏழை எளிய சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்களுக்கு உதவி செய்யாது நகர்வாலாக்களுக்கே உபயோகப்படக் கூடிய பணமாக அரசுடைமை ஆக்கப்பட்ட வங்கிகளின் பணம் போகிறது என்பதை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக்காட்டி, சிறு தொழில்களுக்கும், நடுத்தரத் தொழில்களுக்கும் அவர்கள் உதவி செய்ய முன்வரச் செய்யவேண்டும்.

சிறு தொழில்களுக்கு உதவி செய்ய சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் செயல்படுகிறது. அதற்குப் பொருளாதார வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அரசிடம் இருந்து பணம் வருவதில்லை. வங்கிகளும் பணம் கொடுக்க முன்வருவதில்லை.

இன்று-இராணிப்பேட்டையில் சிட்கோ நல்லமுறையில் செயல் படுகிறது என்றாலும் வேலைப் பளு அதிகமாகிவிட்டது. இன்னும் அதிகப்படியான ஆட்களைப் போடவேண்டும். அது நல்லமுறையில் செயல்பட அரசாங்கம் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அந்தப் பகுதியில் கைவினைப் பொருள்கள் குடிசைத் தொழில்களாக விளங்கி வருகின்றன. அவர்களுக்கு போதுமான நிதி உதவி செய்வது அவசியமாக இருக்கிறது.

குறிப்பாக நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கோரிக்கை கொடுத்து இருக்கிறேன். வந்தவாசியிலே பாய் சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது. இரண்டாயிரம் குடும்பங்கள் அந்தத் தொழில் மூலம் பிழைக்கின்றன, ஐயாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு நெசவுத் தொழில்மூலம் பயன்கிடைக்கிறது. அதற்கு ஒரு மத்திய சங்கம் என்று இருந்தாலும்கூட பொருளாதாரம் அதிகமாகக் கிடையாது, 40 ஆயிரம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது? ஆகவே இரண்டு லட்சம் ரூபாய் வட்டியில்லாத கடனை அதற்குக் கொடுக்க முன்வரவேண்டும், அப்படிக் கொடுத்தால்தான் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு அது பயன்படும்.

இன்று இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்திலே நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற முக்கியமான தொழில்களுள் தோல் பதனிடும் தொழில் ஒன்றாக இருக்கிறது, அந்தத் தொழிலைப்பற்றிச் சொல்லாவிட்டால் இந்த மானியம் பூரணத் தன்மை பெறாது.

அரை அளவிற்குப் பதனிடப்படுகிற தோலையெல்லாம் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பக்கூடிய முறையிலே நீண்டகாலத் தவணை கேட்டு இந்த மாமன்றத்திலே தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். அந்தத் தீர்மானத்தைப் போடுவது, இந்த அரசு எந்த அளவிலே அந்தத் தொழிலிலே நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. மத்திய அரசினிடத்திலே இன்னும் கடுமையாக எடுத்துச்சொல்லி ஆக்கப்பூர்வமான ஏற்பாடுகளைச் செய்தால்தான் நம் நாட்டிற்கு அதிகமான வெளிநாட்டுப் பணம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள் என்றாலும் இன்னும் நல்லமுறையிலே அவர்கள் செயல்பட்டு ஆக்கப்பூர்வமான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முஸ்லீம்களுக்கு நீதித்துறையிலே பங்குகொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அவர்களுடைய தகுதி, திறமை இவற்றின் அடிப்படையிலே பணியிலே அமர்த்துங்கள், திறமையில்லாதவர்களை அவர்கள் மைனாரிட்டியாக இருந்தாலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, மைனாரிட்டியிலிருந்து

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. எ. வகாப்]

திறமை மிக்கவர்கள் பல பேர்கள் இருக்கிறுர்கள், அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையிலேதான் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலேபற்றி பேச நேரம் இல்லே. வந்தவாசி, செய்யாறு பகுதிகளிலே விவசாயிகள் அதிகமான கரும்பை விளேவிக்கிறுர்கள். அந்தப் பகுதிக்கு சர்க்கரை ஆலே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைக் கடிகாரங்கள் வெளிநாட்டிலிருந்துதான் வாங்கப்படு கின்றன. கைக் கடிகார தொழிற்சாலே பெங்களூரிலே இருப்பதைப் போல் ஒரு கைக் கடிகாரத் தொழிற்சாலேயை ஜப்பானிய அல்லது சுவிட்சர்லாந்து கூட்டு முயற்சியோடு நம் மாநிலத்தில் நிறுவு வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிகளே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாவட்டந்தோறும் கருத்தரங்குகளே நடத்த வேண்டும், அப்படி நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: பேரவை மாற்றுத் தலேவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிற் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரியுள்ள மானியங்களே வரவேற்றும் ஆதரித்தும் என்னுடைய கருத்துக்களே எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்திலே தொழில்கள் மிகச் சிறப்பான முறையிலே வளர்க்கப்பட வேண்டும் அதுவும் சரியான முறையிலே திட்டமிடப்பட்டு வளரவேண்டும் என்ற முறையிலே நம்முடைய தமிழக அரசு குறிப்பாக தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள்—மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு முயற்சிகளே மேற்கொண்டு வருகிறுர்கள் என்பதையும் அந்த முயற்சிகளுக்கு எந்த அளவிற்கு மகத்தான வெற்றிகள் கிடைத்துக்கொண்டு வருகின்றன என்பதையும் நாம் காண்கிறேம். இந்தப் பேருண்மையை இந்த மாமன்றமும் தமிழகத்து மக்களும் மிக நன்ருக அறிவார்கள்.

அவர்களுடைய நல்ல முயற்சி, மத்திய அரசினுடைய தொழில் கொள்கை, லைசென்ஸ் வழங்குவதிலே உள்ள தடைகள் எத்தகையதாக இருந்தாலும்கூட அவற்றையெல்லாம் எதிர்த்து வாதாடி நியாயத்தைப் பெறக்கூடிய அளவிற்கு மிகச் சிறப்பான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் அந்த நல்ல முயற்சிகளுக்கு ஊக்கம் தருகின்ற முறையிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பணிகள் பலவற்றையும் திட்டங்கள் பலவற்றையும் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் என்பதையும் நாம் எல்லாம் மனதாரப் பாராட்டித் தான் ஆகவேண்டும்.

அப்படிப் பாராட்டுவது அவர்கள் இன்னும் எதிர்காலத்தில் ஏராளமான தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும். ஆனால், என்ன காரணத்தினாலேயோ இங்கே கூட எதிர்க் கட்சிகளின் சார்பிலே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே பேசிய எட்மண்ட் அவர்கள் எதையெதையோ சொன்னார்கள். இதற்கு ஒரு பாராட்டு உண்டா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும்.

நம்முடைய தமிழக அரசு சிறு தொழில்களை எந்த அளவிற்கு நடத்திவருகிறது, துவக்கிவருகிறது என்பதைப் பார்த்த ஒவ்வொருவரும் பாராட்ட வேண்டும், அப்படி ஒரு பாராட்டு கூறுவதால் எதுவும் போய்விடாது.

அப்படிப்பாராட்டாமல் அவர்கள் மற்றமற்ற மிகச் சிறிய பிரச்னைகளையெல்லாம் பெரிய பிரச்னையாக்கி இந்த மன்றத்திலே பெரிதுபடுத்திப் பேசுவதைப்பற்றி உள்ளபடியே நான் வருந்துகிறேன்.

டிட்கோ, அதனுடைய தொழிற்சாலைகள் படிப்படியாக அரக்கோணத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல பெரிய தொழிற்சாலைகளை தீவிரமாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். சிறு தொழில்களுக்கென ஒரு டான்சி வேகம் வேகமாக இயங்கிவருகிறது.

சிட்கோ, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிப்காட் மிகச் சிறப்பான முறையிலே இயங்கிவருகிறது.

1974 மார்ச் 27] [திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

குறுகிய காலத்திலே இராணிப்பேட்டையிலே மிகப் பெரிய அளவிற்கு இண்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளக்ஸ் தொடங்கப்பெற்று நல்ல முறையிலே வளர்கிறது. சென்னையிலிருந்து 70 மைல் தொலைவில் உள்ள இராணிப்பேட்டையிலே ஒரு பெரிய இண்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளக்ஸ் அமையப் பெற்றிருப்பதால் சென்னை மாநகரத்தைச் சுற்றி தொழில் துவங்க விரும்புகிறவர்கள் அங்கே சென்று தொடங்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, சென்னை-பெங்களூர் சாலை இருக்கிற பக்கம் அது இருப்பது இன்னும் அதிகமான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. இப்படிப் பல்வேறு துறைகளிலே நம்முடைய அரசு சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறது.

மத்திய அரசு தமிழகத்திலே பெரிய பெரிய தொழில்களைத் தொடங்குவது என்பது அற்றுப்போய்விட்டது என்பதை நடைமுறையிலே காண்கிறோம். பெரிய தொழில்கள் இங்கு உருவாவதில்லை, மத்திய அரசின் சார்பிலே. அதைப்பற்றி நம்முடைய அரசு மேலும் வற்புறுத்தி, பெரிய தொழில்களை இங்கே துவக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

பெரிய தொழில்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கின்ற நேரத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை பெறக்கூடிய "ஹைலி லேபர் ஓரியண்டட் இண்டஸ்ட்ரியாக" அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த மாமன்றத்திலே அதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன்.

நாற்பது கோடி, ஐம்பது கோடி மூலதனம் போட்டு துவக்கப் படுகிற தொழிற்சாலையில் 400 பேர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவது என்றால் நிச்சயமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு அது பயன்படாது.

ஆனால் நம்முடைய அரசு தொழில்கள் துவங்கப்பட்டால் அவற்றிலே நிரம்ப வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கக்கூடிய முறையிலே கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய திருவொற்றியூர் தொகுதியிலே நிரம்பத் தொழிற் சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே எம்.ஆர்.ஐ. ரிபைனரிஸ் தொடங்கப்பெற்றது.

அங்கிருந்து ஆஸ்பால்ட்டை கொண்டுபோவதற்கு டிரம்கள் தயாரிப்பதற்காக, தார் டிரம்களைத் தயாரிப்பதற்காக அரசின் உதவியோடு ஒரு தொழிற்சாலை சிறு தொழிற்சாலை என்ற பெயரில் தொடங்கப்பட்டது. "பங்கஜா அயர்ன் ஸ்டீல் ஒர்க்ஸ்" என்ற பெயரில் தொடங்கப்பட்டது. அங்கே ஏறத்தாழ 300 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

எண்ணெய் இவற்றையெல்லாம் தயாரிக்கக்கூடிய இண்டியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன் ஆஸ்பால்ட் வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைக்கொண்டு போவதற்காக அவர்களே இப்பொழுது ஒரு டிரம் ப்ளாண்ட் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். நமது அரசின் ஆலோசனையைப் பெற்று சிறு தொழிலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெறுகிற இந்தத் தொழிற்சாலையில் பணியாற்றுகின்ற 300 தொழிலாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய, வேலை இழக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

(The gong was sounded)

I am representing industrial area; I must get more time.

ஆகவே, அந்தத் தொழிலாளர்களெல்லாம் இன்றைக்கு வேலை வாய்ப்பு இழக்கக் கூடிய நிலையிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஐ.ஓ.சி. ப்ளாண்ட்டுக்கு மட்டும் ஆர்டர் தருகிறார்கள். இந்த தொழிற் சாலைகளுக்குத் தரமறுக்கிறார்கள். இதை மாற்ற வேண்டும்.

அடுத்து, எங்களுடைய திருவொற்றியூர், எண்ணூர், மணலிப் பகுதிகளில் பல தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டு தொழில்கள் பெருகியிருந்தாலும், அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்கிற, கிட்டத்தட்ட 1½ லட்சம் மக்கள் வாழ்கிற அந்தப் பகுதிகளிலே "ஹையஸ்ட் ஏர் பொல்யூஷன்" காரணமாக மக்கள் சாப்பிடக் கூட முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள்.

இ.ஐ.டி. பாரி போன்ற ஃபாக்டரிகளிலிருந்து வருகிற ரசாயன கலவை நிறைந்த புகையினால் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் போக்க செலவுகள் ஆனால், இந்த அரசு சம்பந்தப்பட்ட தொழிலதிபர்களை

1974 மார்ச் 27] [திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

கலந்து, அவர்களை இதற்கு மாற்றுத் திட்டங்களைப் போட்டு செயல் படுத்த செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மணலியில் உரத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளிவரும் கழிவுநீர் ரசாயன கலவை நிறைந்திருப்பதால் கால்நடைகள் அந்த நீரைக் குடித்து இறந்து விடுகின்றன. இதைப் பற்றி இந்த அரசிற்கும், கலெக்டர் அவர்களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, இதை உடனடியாக இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விம்கோ என்ற ஒரு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை எங்களின் திருவொற்றியூர் பகுதியில் இருக்கிறது. இது ஸ்வீடிஷ்காரர் களால் தொடங்கப்பட்டது. இப்படி அந்நியநாட்டுக்காரர் களால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு தீப்பெட்டி நிறுவனம் இன்றும் அவர்களே நடத்த வேண்டுமா என்பது கேள்வி. நம்முடைய அரசு சோஷலிச கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள ஒரு அரசு. ஆகவே, இந்த அரசு அந்த ஃபாக்டரியை எடுத்து நடத்தவேண்டு மென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் திருவொற்றியூரில் உள்ள சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு தற்போது வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருந்துவருகிறது. ஆகவே, அதற்கு ஒரு நிரந்தரமான கட்டிடம் கட்டிக்கொடுக்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. த. சோணையா :** தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதிக் கோரிக்கையை நான் முழுமனதோடு வரவேற்றுப் பாராட்டி என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை சொல்கிறேன்.

இராமனுதபுரம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம், பிற்படுத்தப் பட்ட மாவட்டம். இங்கே நம்முடைய நெல்லிக்குப்பம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசுகிற போது பஞ்சாப் டெல்லிக்கு பக்கத்திலிருக்கிற காரணத்தால் அங்கே தொழில் வளம் பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதே போல் தமிழ்நாட்டில் சென்னைக்கு பக்கத்திலுள்ள பல இடங்களில் தொழில் வளம் பெருகியிருக்கிறது ; இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற பகுதிகளில் தொழில் வளம் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். அவர்கள் உண்மையைச் சொல்லியிருக்

கிறார்கள். நூற்றுக்கு நூறு உண்மை அது. உண்மையிலே, அவர்கள் மட்டுமல்ல, இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கிற யாரைக் கேட்டாலும் இராமனுதபுரம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம், தொழில்துறையில் மிகவும் மெலிந்திருக்கிற மாவட்டம் என்பதை அத்தனைபேர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள்.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானுல், நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இராமனுதபுரம் மாவட்டம் எப்படி இருக்கிறதென்பதை அந்த மாவட்ட அமைச்சரைச் சுட்டிக் காட்டி அடிக்கடி சொல்வார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட மாவட்டத்திலே இருந்து வந்திருக்கிற நான் இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் அந்த மாவட்டத்திற்கு அதிகமான தொழில்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே இராணிப்பேட்டையில் 70 கோடி ரூபாய் அளவில் தொழில் நடைபெறுகிறதென்று சொன்னுர்கள். உள்ளபடியே அது பாராட்ட வேண்டிய ஒன்ருகும். இராணிப்பேட்டைக்கே 70 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னுல் சென்னையிலிருந்து 300 மைல்களுக்கு அப்பாலிருக்கிற இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே குறைந்தது ஆண்டு ஒன்றிக்கு 100 கோடி ரூபாய் மூலதனமுள்ள தொழில்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி வந்தால் மற்ற மாவட்டங்களோடு நாங்கள் சரிசமமாக இருக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்பதால் அங்கே 100 கோடிக்கு மேலே தொழில்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே வாலிநோக்கத்தில் ஒரு உப்பு சம்பந்தமான தொழிற் சாலை துவங்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன். எங்களுக்கு இதுவரை கிடைத்த தெல்லாம் உப்புத் தொழிற்சாலை தான். இன்னும் கிடைக்க வேண்டிய தொழிற்சாலைகள் நிறைய இருக்கின்றன.

ஆகவே, கிழக்கு இராமனுதபுரம் பகுதியில் நல்லமுறையில் நல்ல தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. த. சோனேயா]

கிழக்கு இராமனுதபுரம் மாவட்டப் பகுதியில் கடல் வளம் நிறைந்திருக்கிறது. அங்கே இயந்திரப் படகுகள் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. சென்னையிலே உள்ள படகுகளும், கேரளாவிலே உள்ள படகுகளும், பம்பாய் படகுகளெல்லாம் கூட அந்த மண்டபம் பகுதிக்கு வந்து மீனை எடுத்துச்செல்கின்றன. அப்படி வருகிற படகுகளுக்கு ஒரு சிறு ரிப்பேர் ஏற்பட்டாலும் கூட ஒரு போட்டுக்கு வாஷர் நட்டு இல்லாவிட்டாலும் கூட அதற்காக வேண்டி மதுரைக்கோ, சென்னைக்கோ வரவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது.

அங்கே மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் நிறையபடகுகள் இருப் பதால் அந்தப் படகுகளைக் கட்டுவது, அதிலே உள்ள ரிப்பேர்களை சரிசெய்வது, இது சம்பந்தமாக ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கே உருவாக்க வேண்டுமென்று மிக்க பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராமனுதபுரம் மாவட்டம், மானமதுரைப் பகுதிகளில் சிறு சிறு செங்கல் சூளைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் கையால் செய்யப்படுகின்றன. முன்பு இந்தத் தொழிலுக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுத்து வந்ததாகவும், இப்போது கொடுக்கப் படவில்லை என்று குற்றச்சாட்டும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, கையால் செங்கல் செய்வதற்கு கடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், அங்கே உள்ள மண்ணைக் கரைத்தால் அது சந்தனம் போலிருக்கிறது. அதில் செய்கிற செங்கல் மிக உறுதி யாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே அரசு ஒரு இயந்திர செங்கல் சூளை அமைத்தால் அதில் உற்பத்தி செய்கிற செங்கல்களை அரசு பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆகவே, ஒரு இயந்திர செங்கல் சூளை அமைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மானமதுரை சிவகெங்கைப் பகுதியில் சுண்ணும்புக்கல் அதிக மாகக் கிடைக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி ஒரு தொழிற்சாலை அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்புவனம், திருப்பாச்செத்திற்கு இடையில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு மில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்புவனம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சுற்றிலும் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் கரும்பு விவசாயம் செய்கிறார்கள். இந்த கரும்பை வெளி மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச்சென்று சர்க்கரை ஆலைக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, திருப்புவனம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் விளைகிற கரும்பை, அங்கேயே ஒரு சர்க்கரை ஆலை தொடங்கி, சர்க்கரை ஆக்க இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மானாமதுரை தொகுதியில் ஒரு தொழில்பேட்டை ஏற்பட வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தினால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுடைய வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். ஆகவே, இந்த முக்கியமான பிரச்சினையை கவனிக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக திருப்புவனத்தில் ஒரு முன்சீப் கோர்ட்டும், சப்-மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டும் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது.)

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே தொழில் வளர்ச்சியிலே நமக்கு ஒரு நல்ல பெருமையைத் தேடித் தரக்கூடிய அளவிலே இருக்கக்கூடிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நான்கு மானியங்களிலே மூன்று மானியங்களை ஆதரித்தும், ஒரு மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்த்தும் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழில்துறை, நீதி நிர்வாகம், ஜெயில் ஆகியவற்றை ஆதரிக் கிறேன். கைத்தறி தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அந்த மானியத்தை எதிர்த்துப் பேச வேண்டியவனாக இருக் கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

காரணம் என்னவென்றால், நான் கைத்தறி நெசவுத் தொழி லாளர்கள் மத்தியில் பிறந்து வாழ்பவன். ஆனால் அங்கே இப் பொழுது உள்ள நிலையில் எந்த அளவிற்கு நிர்ப்பந்தத்திலே

இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதற்கு எனக்குக் கிடைத்த இந்த வாய்ப்பை நான் பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அங்கேயுள்ள நிலைமைகளைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. அங்கேயுள்ள கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும் என்ற நிலையிலே இல்லாதவர்கள். சில மாதங்களுக்கு முன்னால் நூல் விலை கூடியது. செயற்கைப் பட்டின் விலையும் கூடியது. அதனால் செயற்கைப் பட்டை நம்பியிருக்கும் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை எதிர்நோக்கி இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது கொஞ்சம் நூல் விலை சமாளிக்கப்பட்டு, கட்டுப் படுத்தப்பட்டு நூல் தறிகளெல்லாம் இப்பொழுது ஓரளவிற்கு வேலை செய்கின்றன. ஆனால் செயற்கைப் பட்டை நம்பியிருக்கும், செயற்கைப் பட்டுத் தறிகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நெசவுத் தொழிலாளர்களின் நிலையைப் பார்த்தால் அவர்கள் இன்றைக்குப் பட்டினியையும் பஞ்சத்தையும் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் என்னுடைய தொகுதிக்குச் செல்லும் நேரத்திலெல்லாம் சந்தோஷமாகப் பார்த்துச் செல்லும் நான், அங்கே நெசவுத் தொழிலாளர்களின் கண்ணில் எங்கே பட்டுவிடுவோமோ என்று குனிந்து செல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் நெஞ்சத்திலேயும், கண்களிலேயும் காணுகின்ற பரிதாபம் இருக்கிறதே அதை நான் எப்படித் தாங்கிக்கொள்வேன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

நெசவுத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசு இரண்டு கொள்கைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறது. ஒன்று, கூட்டுறவுத் துறைக்கு அப்பால் உள்ள நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பது. மற்றொன்று, நம் நாட்டிலுள்ள கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இந்தக் கைத்தறித் தொழிலை மட்டும் நம்பியிருக்கக் கூடாது, அவர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் கொடுக்க வேண்டுமென்பது. இந்த இரண்டு கொள்கைகளுக்கேற்ப அரசு என்ன செய்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க விரும்புகிறேன்.

குடிசையிலேயிருக்கும், குடிசையிலே வாழும் மக்களுக்கெல்லாம் மாடி வீடு கட்டித் தரவேண்டும், அவர்கள் மாடியிலே வாழ வேண்டும் என்று சொன்ன நமது அரசு அப்படிச் சொன்னதற்கேற்ப குடிசைமாற்று வாரியத்தை அமைத்து மாடி வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள்.

ஆனால், நெசவாளர்கள் இந்தத் தொழிலையே நம்பியிருக்க வேண்டாம், வேறு மாற்றுத் தொழிலுக்குப் போங்கள் என்று சொல்லும் நமது அரசு அந்தக் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு என்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது? இப்படிக் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு வேறு தொழிலைச் செய்யும் வகையில் ஒரு வாரியம் அமைக்க வேண்டாமா? கைத்தறித் தொழில் நெசவாளர்கள் மாற்று வாரியம் என்று அமைத்து அதன் மூலமாக அவர்கள் வேறுத் தொழிலுக்குப் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாமா?

இதிலே குறிப்பாக நம்முடைய அரசின் கொள்கைக்கேற்ப கூட்டுறவுத் துறைக்கு அப்பால் உள்ள எல்லா கைத்தறி நெசவாளர்களையும் இந்தக் கூட்டுறவுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதற்காக நிதி ஒதுக்கீடெல்லாம் செய்கிறோம். ஆனால் செயற்கைப் பட்டுத் தொழிலை நம்பியிருக்கக் கூடிய நெசவாளர்களுக்கு மாஸ்டர் வீவர்ஸ் இனிமேல் வேலை கொடுக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால், திடீர் திடீரென்று இந்த செயற்கைப் பட்டின் விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் மாஸ்டர் வீவர்கள் வேலை கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது.

எனவே, இனிமேல் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகத் தான் தங்களுக்கு வாழ்வு என்று அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கூட்டுறவுத் துறைக்கு அப்பாலுள்ள நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவுத் துறைக்கு நாம் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், அதற்காக இந்த மானியத்திலே, இந்த 1974-75 ஆம் வருஷத்தில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது என்றால் 6,000 தறிகள் உள்ள இடத்திலே வெறும் 6 இலட்சம் ரூபாய் மட்டும் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு நாம் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கினோம் என்றால் 6.5 இலட்சம் ரூபாய், அதற்கு முன் ஆண்டில் 6.5 இலட்சம் ரூபாய்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

ஆனால், இதற்கு முன்னால் இவ்வளவு பெரிய இக்கட்டான நிலைமை இல்லை. இப்பொழுது நல்ல அருமையான சந்தர்ப்பம். இப்பொழுது இந்தக் கூட்டுறவுத் துறைக்கு அப்பால் உள்ள நெசவாளர்களை சீக்கிரம் சேருங்கள் என்று சொல்லும் நிலையிலே நாம் குறைத்து ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் இத்தகைய ஒரு எண்ணம் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே ஏற்படாத சூழ்நிலை இருந்த நேரத்தில் ஒதுக்கியதைவிட இப்பொழுது குறைவாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஏன் இந்த நிலை என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது அவர்களெல்லாம், கூட்டுறவுத் துறைக்கு அப்பாலுள்ள நெசவாளர்களெல்லாம் நாங்கள் கூட்டுறவுத் துறைக்கு வந்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லும் நிலையிலே எவ்வளவு பணம் அதற்காக அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமோ அந்தப் பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறோமா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை இழக்க வேண்டாம்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி நான் சொல்கிறேன். மற்ற ஊர்களைப்பற்றி ஆங்காங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் கூறுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் நிச்சயமாக இன்னும் ஓரிரு மாதங்களுக்குமேல் தாங்க முடியாது செயற்கைப் பட்டு நெசவாளர்கள் வேறு எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாத நிலை. ஒன்று, கைத்தறி நெசவாளர்கள் எல்லோரையும் கூட்டுறவுத் துறையிலே சேருங்கள். என்னுடைய ஊரிலே, 13,000 தறிகள் இருந்தால் அதில் 1,000 தறிகள் கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கும். மீதியுள்ள 12,000 தறிகள் நிலைமை என்ன? அருப்புக் கோட்டையிலே மட்டும், இந்த 12,000 தறிகளையும் சேர்க்க வேண்டுமென்றால் இந்த 6 இலட்சம் ரூபாய்மட்டும் போதாது. இன்னுமொரு 6 இலட்சம் ரூபாய் வேண்டும். அப்படியிருக்க தமிழகம் பூராவும் சேர்த்து 6 இலட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னால் எப்படி முடியும்?

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட 1 கோடி ரூபாய் கடனை வஜா செய்தோம். அப்படி வஜா செய்ததைவிட இன்னும் 1 கோடியோ, 2 கோடியோ கூட்டுறவுத் துறைக்கு

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1974 மார்ச் 27

அப்பாலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களைக் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டுவர ஏன் ஒதுக்கக்கூடாது, ஏன் அப்படி அரசாங்கம் ஒதுக்கி 20 இலட்சம் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்கக்கூடாது? ஏன் இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை அரசாங்கம் இழந்துவிட வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இதைப்போன்ற அரிய சந்தர்ப்பம் நிச்சயமாக மறுபடி கிடைக்காது. எனவே, இந்த நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மற்ற ஊர்களிலே இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் சேர்வதற்கு ஆசைப்படுகிறார்களோ என்னவோ அது எனக்குத் தெரியாது, அதைப்பற்றி அந்தந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய ஊராகிய அருப்புக் கோட்டையைப் பொறுத்தவரையில், அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், அவர்கள் எல்லோரையும் கூட்டுறவுத் துறையிலே சேர்க்க வேண்டும், அதற்காக இந்த ஆறு இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கிக்கொள்ளலாம் அல்லது வேறு துறையிலேயிருந்து ஒதுக்கலாம்.

விசைத்தறிகளுக்கு 1,700 ரூபாய் 1,000 என்று கடனாகக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. ஆனால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு 100 ரூபாய் கூடக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இந்த விசைத் தறிகளுக்கு இவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்க வேண்டுமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

ஏப்ரல் மாதத்திலேயோ அல்லது இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குள்ளேயோ அருப்புக்கோட்டையிலேயுள்ள எல்லா கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களையும், கூட்டுறவுத் துறைக்கு அப்பாலுள்ள எல்லா நெசவுத் தொழிலாளர்களையும் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பண வசதிகளைச் செய்துகொண்டு அவர்களை ரிஜிஸ்தர் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் என்னுடைய தொகுதியிலே பெரிய இக்கட்டான நிலையை எனக்கு ஏற்படுத்தி விடுவீர்கள். இனிமேல் நான் அந்த ஊருக்கே போக முடியாது. இல்லாவிட்டால் நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், என்னைக் கொண்டுபோய் ஜெயிலில் வைத்து விடுங்கள். இந்த நிலையில்

நான் ஊருக்குப் போக விரும்பவில்லை. நான் இதை பேச்சுக்காகச் சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. அவர்களைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த நிலையில் இல்லை. கூட்டுறவுத் துறையிலே அவர்களைச் சேர்த்துவிட்டால். . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : போராட்டம் என்று தூண்டி விடுகிறார்கள், பக்கத்தில் அதற்காகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்வளவு வருத்தப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. இரண்டு, மூன்று சொசைட்டிகள் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அவர்கள் கேட்டுள்ள சொசைட்டிகள் முழுவதும் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்படும்.

இருக்கின்ற பிரச்னை என்னவென்றால், நான்-கோவாப்பரேட்டிவ் செக்டாராக இருப்பதால், கோவாப்பரேட்டிவ் செக்டாராக எடுத்து முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்வதா, இல்லையென்றால் சர்வீஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி என்று எடுத்து நூலை மட்டும், மூலப்பொருட்களை மட்டும் வழங்கும் பொறுப்பை எடுக்கலாமா என்பது பிரச்னை.

சர்வீஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் என்று ஒத்துக்கொண்டால் இந்த ஆண்டே எல்லா கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகளையும் அப்படி ஆக்கிவிடலாம்.

நாமே முழுப்பணத்தையும் போட்டு எடுப்பது என்றால் கஷ்டம், அதற்கு 6 இலட்சம் போதாது என்று சொல்லி வேறு வகையிலேயிருந்து திருப்பி முழுக்க முழுக்க கொடுக்கும் முயற்சியை எடுத்திருக்கிறோம்.

அருப்புக்கோட்டையில் யார் யார், எந்தெந்த சொசைட்டிகள் கேட்டிருக்கிறார்களோ அத்தனையும் தரப்படும்.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியும். நூறு ரூபாய் நாம் அவர்களுக்குக் கடனைக்கொடுத்தும் அவர்களால் திருப்பிக் கட்ட முடியாத அளவில் அதை வஜா செய்தோம். அந்த நிலையில் அவர்களால் நூறு ரூபாய் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நூறு ரூபாய் கொடுக்காமல் அதைப் பதிவு செய்யப்படும் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: அமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக்கொண்டபிறகு, சிறைச்சாலைக்குப் போவது, ஜெயிலுக்குப் போவது என்பதை மறந்துவிட்டு, நாட்டிலே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வரவில்லை என்று அவர்களே சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: அமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாகச் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள், அது நிறைவேற்றப்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்கான ஒரு காலகட்டம் வரையில் காத்திருக்கிறேன். ஏனென்றால் அங்குள்ள கஷ்டத்தைச் சொல்கிறேன். மற்றவர்கள் சொல்கிறார்களே என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. வேறு ஏதாவது பேச்சைக் கேட்கும் ஆள் நான் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும், இந்த அவைக்கும் தெரியும். எனக்கு இவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன். நிச்சயமாக அமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருப்பதால் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து முடிக்கிறேன்.

* **திரு. மா. சுப்பிரமணியன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிற்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் கைத்தறியைப் பொறுத்த மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் ஆரம்பத்திலே இந்தக் கைத்தறித் துறை மானியத்தை எதிர்த்து தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதாகச் சொல்லி இறுதியில் ஆதரித்து அமர்ந்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கைத்தறித் துறையைப் பொறுத்தவரை இந்த அரசு எடுத்து வரும் முயற்சிகளை இந்த நாட்டு மக்கள் நன்றாக அறிவார்கள். வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத

அளவுக்கு இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவுவதற்காக இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட பெரு முயற்சிகளை கடந்த காலத்தில் நூல் பற்றுக்குறையினால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களைச் சமாளித்ததில் இருந்து நாட்டு மக்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்தது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதுபோல் எல்லாத் தறிகளையும் கூட்டுறவின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற கருத்து இருந்தாலும்கூட அப்படி எல்லாக் கைத்தறிகளையும் கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் கொண்டுவந்து விடுவதாலேயே இந்த அரசு எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் முழுமையாக உதவிட முடியுமா என்று பார்க்கிற நேரத்தில் அந்த அளவுக்கு இந்த அரசின் கரத்தில் அதிகாரம் இல்லாததை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நெசவாளர்களுக்கு மூலப்பொருள்களான நூலும் சாயப் பொருள்களும் அத்தியாவசியமாக இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு பொருள்களின் விநியோக அதிகாரம் இந்த அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. தமிழகத்தில் 200-க்கு மேற்பட்ட நூற்பாலைகள் இருக்கின்றன.

ஆனால், இந்த நூற்பாலைகளுக்குத் தேவையான பஞ்சு எங்கே இருந்து கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் வட மாநிலங்களில் இருந்துதான் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அகில இந்திய அளவில் காட்டன் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா என்ற நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் மில்களுக்குத் தேவையான பஞ்சு தருவதற்காக இந்திய அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

ஆனால் காட்டன் கார்ப்பரேஷனின் நடைமுறை என்பது இதுவரை யாரும் தெரிந்து கொள்ள முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. அந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கு அட்வைசரி கமிட்டி என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அந்த அட்வைசரி கமிட்டியில் 200-க்கு மேற்பட்ட நூற்பாலைகளை வைத்திருக்கும் தமிழகத்தின் பிரதிநிதியாக யாருமே இல்லை என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும்.

மாண்புமிகு அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் உங்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தை நீங்கள் சரியாகச் செயல்படுத்துகிறீர்களா என்றெல்லாம் குறிப்பிடுவார்கள். அது மட்டுமல்ல. இங்கே குழுக்களைப் போடுகின்ற நேரத்தில் யார் யாரைப் போட்டிருக்கிறீர்கள் என்றெல்லாம் கேட்பார்கள்.

இன்றைக்கு 200-க்கு மேற்பட்ட நூற்பாலைகளைக் கொண்டிருக்கும் தமிழகத்தின் பிரதிநிதி காட்டன் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியாவில் ஒருவர் கூட இல்லை என்பதை அவர்கள் அருள் கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தின் பிரதிநிதி இல்லாத காரணத்தால் பஞ்சின் விலையை நிர்ணயிக்கின்ற நேரத்திலும், பஞ்சு விநியோகம் மில்களுக்குக் கிடைக்கின்ற நேரத்திலும் மிகுந்த இடர்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் பஞ்சின் விலை ஏற ஏற நூலின் விலையும் ஏறவேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைய தினம் ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக பஞ்சின் விலை ஏற்றத்தால் நூலின் விலை ஏறியிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட ஒரு பேலுக்கு 400 ரூபாய் 500 ரூபாய் என்ற அளவுக்குப் பஞ்சின் விலை ஏறியிருக்கிறது. கட்டு ஒன்றுக்கு நூலின் விலை 12 ரூபாயிலிருந்து 45 ரூபாய்க்கு ஏறியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுத்திட முடியாது.

இந்த அளவுக்கு விலையேற்றத்தை அனுமதித்து விட்டு நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் நூல் தரவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த அதிகாரம் தமிழகத்தின் கையில் இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்த்திடல் வேண்டும். பஞ்சு விலையேற்றத்தைத் தடுக்கும் அதிகாரமும் இல்லை. பஞ்சின் விலையை ஏற்றிவிட்டு நூலின் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இங்கிருக்கும் நூற்பாலைகளை மூடிவிடுவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நூற்பாலைகளில் நூற்கப்படுகின்ற நூலை வாங்கி விநியோகம் செய்யும் அதிகாரமாவது இந்த அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. பன்னிரண்டு கூட்டுறவு நூற்பாலைகள், 12 டி என்.டி.சி. மில்கள். இந்த நூற்பாலைகள் தவிர 200-க்கு மேற்பட்ட தனியார் நூற்பாலைகளில் தயாரிக்கப்படும் நூல்கள் அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு விற்கப்படுகின்றனவே தவிர அதை நம் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு விலையை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரமோ, விநியோகிக்கும் அதிகாரமோ இந்த அரசாங்கத் திடம் இல்லை என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. மா. சுப்பிரமணியன்]

இந்த நாட்டில் 5½ லட்சத்திற்கு மேலான கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அவற்றை நம்பி 25 லட்சத்திற்கும் மேலான மக்கள் பிழைக்கிறார்கள், வாழ்கிறார்கள். அத்தனை பேருக்கும் முறையான வாழ்வு தரவேண்டுமென்று சொன்னால் நூல் வினியோகிக்கும் அதிகாரமும், நூலுக்கு விலை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரமும் இந்த அரசாங்கத்திடம் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் நிச்சயமாக வாழ்வு தரும் நிலைமையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்த முடியும். இல்லையென்றால் அந்த நிலைமை ஏற்படுத்த முடியாது என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல் டெக்ஸ்டைல் கமிஷன் அவர்களிடத்திலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்கென்று ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் ஆகிய மூன்று மாதங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நூலின் விவரங்களை இந்த நேரத்தில் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு மாதத்தின் தேவை 100-ம் நம்பர் நூல் மட்டும் 6,000 பேல்கள். ஆனால் மூன்று மாதத்திற்கு நமக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் அளவு 15,000 கிலோ கிராம்கள்தான். 15,000 கிலோ கிராம் என்று சொல்லும்போது ஆயிரக் கணக்கில் சொல்லுவது போல் தோன்றுகிறதே தவிர, அது 75 பேல்களாகத் தான் இருக்கும் என்பதை அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நமக்கு மாதத்திற்குத் தேவை 6,000 பேல்கள்; ஆனால் மூன்று மாதத்திற்கு 75 பேல்கள்தான் டெக்ஸ்டைல் கமிஷனரால் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது எந்த அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள், தரப்படுகிற பொருள்களைச் சரியாக விநியோகிக்க வேண்டுமென்று அடிக்கடி சொல்வார்கள். இந்த 75 பேல்களை எந்த அடிப்படையில் யாருக்கு விநியோகிப்பது? இதிலே வேடிக்கை என்னவென்று சொன்னால் சேலம் டெக்ஸ்டைல்ஸ், ஆத்தூர் என்ற மில்லுக்கு, தமிழ்நாட்டின் தேவையில் இந்த ஒரு மில்லுக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டது 5.63 கிலோ கிராம்தான்—மூன்று மாதங்களுக்கு. ஐந்து பேல்கள் என்ற கணக்கு அல்ல. ஒரு கட்டுக்கு மேலாக இரண்டு பூட்டுகள் வருகின்றன.

இந்த அடிப்படையில் நூல் விநியோகிக்கப்படுமானால் இந்த நாட்டில் இருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் எப்படி வாழ்வு அளிக்க முடியும்?

அதனால்தான் நாங்கள் அடிக்கடி கூறுவதுபோல் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறோம். அப்படிக் கேட்கிற நேரத்தில் எல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அதைத் தனி நாடு பிரிவினை என்று கருதி விடாமல் இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்காகத்தான் அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பை நல்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, சாயப் பொருள்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை நிறுவ அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை அறிகிறேன். இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம்—ஈரோடு தொகுதி கைத்தறிக்குப் பேர்போன தொகுதி; நிறைய சாயச்சாலைகள் இருக்கின்றன. சாயப் பொருள்கள் அதிகமாக கன்ஸ்யூம் செய்யப்படுகிறது. அந்த சாயத் தொழிற்சாலையை ஈரோடு தொகுதியில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* **திரு. கே. ரங்கநாதன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தொழிற்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியங்களை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலில் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது—நான் அடிக்கடி இந்த மாமன்றத்தில் எழுந்து பேசாதவன். கோவை டிஸ்ட்ரிக்டில் இருந்து வந்திருக்கிறேன். அது சிறுதொழில்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதியாகும். அதைப் பற்றிப் பேச சற்று அதிக நேரம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிற் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழகத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான சிறு தொழில்கள், குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தில் வளர்ந்திருக்கின்றன. இதற்கு மூலகாரணம் தமிழக அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்டிருக்கிற 'சிட்கோ', 'சிப்காட்' ஆகியவை அளிக்கும் ஊக்கமும் ஆக்கமுந்தான் என்று சொல்லக்

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. ரங்கநாதன்]

கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தொழில்கள் வளருவதற்கு இன்றைக்கு ஊக்கம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, சிறு தொழில்கள் வளர மூலப்பொருள்கள் தேவை. அந்த மூலப்பொருள்கள் நம் தமிழகத்தில் உற்பத்தியாவதில்லை. பெரும்பாலும், வட மாநிலங்களில்தான் அவை உற்பத்தியாகின்றன.

பிக் அயர்ன், கோக், பால்பெயரிங் போன்றவைகள் அங்கிருந்துதான் நம் மாநிலத்திற்கு வருகின்றன. அங்கிருந்து வருவதை வைத்துக்கொண்டு ஸிட்கோ நிறுவனம் சிறு தொழில்களுக்குத் தன்னால் முடிந்ததைத் தருகிறார்கள்.

ஆனால் பிக் அயர்ன் ஒரு டன்னுக்கு ரூ. 700 ஆகிறது, கோக் ரூ. 400 ஆகிறது. சாதாரணமாக ஒரு சிறு தொழில் நடத்துவதற்கு, 30 பேர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு சிறிய தொழிற்சாலைக்கு ஏறத்தாழ 150 டன் பிக் அயர்னும், 50 டன் கோக்கும் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அந்த அளவிற்குக் கொடுக்க முடிவதில்லை. காரணம் அந்த அளவிற்கு வட மாநிலங்களிலிருந்து நமக்கு வருவதில்லை.

ஆனால், வேறு இடங்களில் பிக் அயர்ன் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,250 என்ற விலைக்கு கிடைக்கிறது, ஸிட்கோ மூலம் கிடைக்கும்போது ரூ. 700 தான் ஆகிறது. கோக் இங்கு ஸிட்கோ மூலம் ரூ. 400-க்கு கிடைக்கிறது, வெளியில் ரூ. 800 கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே ஒரு தொழிற்சாலை நடத்தவேண்டுமென்றால் வெளியே அதிகப் பணம் கொடுத்துத்தான் பிக் அயர்னும், கோக்கும் வாங்கி நடத்தவேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால் வட மாநிலங்களில் இருந்து இப்படி வெளி இடங்களுக்கு எப்படிப் போகிறது என்பது புரியவில்லை.

தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற தொழிற்சாலைகளை மூடக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் வட மாநிலங்களில் இருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற தொழிற்சாலைகளில் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கிறது. ஆனால் பிற மாநிலங்களில் இருக்கிற எந்தத் தொழிலானாலும் சரி, அது அரசாங்கம் மூலம் நடத்துகிற தொழிலாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் முதல் இடம் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல் நம் தமிழகத்திலும் நம்முடைய அரசு இங்கிருக்கிற தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிற தொழிலானாலும் சரி அல்லது அரசாங்கம் நடத்துகிற தொழில்களானாலும் சரி, தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களுக்குத்தான், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் முதல் இடம் என்று சொல்கிற ஒரு நிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கர்நாடக மாநிலத்தில் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள். கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் முதல் இடம் என்று சொல்கிறார்கள்.

பீகாரிலும் அங்கேயிருக்கிறவர்களுக்குத்தான் முதல் இடம் என்று சொல்கிறார்கள்.

அந்நிலை தமிழகத்திலும் ஏற்பட்டே தீரவேண்டும்.

இங்கே இருப்பவர்களுக்குத்தான் வேலைவாய்ப்பு தருகிற வகையில் முதல் இடம் தரப்படவேண்டும்.

இன்று சிட்கோ மூலம் ரா மெட்டீரியல்ஸ் தருகிறார்கள். கோவையில் அதற்காக ஒரு டிப்போ இருக்கிறது. ஒரு தொழிலுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று டன் அலாட்மென்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்னைக்கு வந்து செலவழித்து இரண்டு டன்னை எடுத்து கோவைக்கு லாரியில் கொண்டுபோவது என்றால் கஷ்டமாகயிருக்கிறது. ஆகவே கோவையில் இருக்கிற ரா மெட்டீரியல்ஸ் டிப்போவிலேயே டெலிவரி கொடுக்கும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அதேபோல் காப்பர் எனமல் வொயர் டான்லி தயாரிக்கிறது. அதற்கு விலை ரூ. 45 தான். அதே வொயர் வட மாநிலங்களிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வருகிறது. அந்த காப்பர் எனமல் வொயருக்கு ரூ. 52 ஆகிறது. நம் விலை குறைவாக இருக்கிறது. சிறு தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கு இது மிகவும் பயன்படுகிறது.

அந்த வகையில் பால்பெயரிங் நாம் தயாரிப்பதில்லை. அது சிறிய தொழில்களுக்கு மிகவும் அவசியம். வட மாநிலங்களி லிருந்து பால்பெயரிங் நமக்கு சரியாகக் கிடைப்பதில்லை, சிறு தொழில்கள் நடத்துகிறவர்களுக்கு சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. அங்கும் ப்ளாக் மார்க்கட் இருக்கிறது. அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். அவர்கள் உறவினர்களான பஞ்சாபியர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் நமக்குக் கொடுக்கிற விலை ரூ. 27, ரூ. 32, ரூ. 36 என்று ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

ரூபாய் 22 விலையுள்ள பால்பெயரிங்கை பத்து ரூபாய் அதிகப் படுத்தி விற்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அதை அங்கு தயாரிப் பவர்களுக்கு உறவினர்கள் ஒருவர் அல்லது இருவர் இங்கிருப்பதால் அவர்களுக்கு நேரடியாகத் தந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் அந்த விலையைச் சொல்கிறார்கள். அவர்களிடம்தான் அது கிடைக்கிறது. எனவே நம் அரசே இந்த பால்பெயரிங்கை தயாரிக்கவேண்டும். அப்படி அரசே தயாரித்தால் சிறு தொழில்கள் பாதிக்கப்படாத அளவில் நடைபெறும்.

சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் உள்ளன. அதைப்பற்றி நான் 1971-ல் இங்கே பேசிய நேரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இன்று நம் அரசு அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கிற நேரத்தில் ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் மனுபோடவேண்டிய நிலை இருந்தது அப்போது. ஆனல் இப்போது அந்நிலை மாறி ஒரு அதிகாரியிடம் இன்று மனு கொடுத்தால் போதும், அந்த அதிகாரியே எல்லா அதிகாரிகளையும் சந்தித்து லைசென்ஸ் கொடுக்கிற வகையில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மாறுதலை நான் பாராட்டு கிறேன்.

அடுத்து, பாக்டரி ஆக்ட். அதை மாற்றினல் தவிர சிறு தொழில்கள் நல்லமுறையில் இயங்கா.

பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் இந்த சிறு தொழில் நடத்துகிறவர் களுக்கு அடிக்கடி தொல்லைகள் கொடுக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் அதில் சட்டச் சிக்கல்கள் உள்ளன.

பதினாறு அடி உயரத்தில்தான் பாக்டரி கட்டடம் கட்டவேண்டும் என்று ஆக்டில் இருக்கிறது. ரூபாய் 10,000 அல்லது ரூ. 20,000 செலவு செய்து ஒருவர் பாக்டரிக்காக கட்டடம் கட்டினால் ஒவ்வொரு முறையும் வந்து கோர்ட் நோட்டீஸ் கொடுத்து பைன் போடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த அதிகாரிகள் தொல்லை கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டும்.

ஒட்டுமொத்தமாக இந்த அரசை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். காரணம், இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே குறைந்த அதிகாரத்தைக்கொண்டு ஸிட்கோ, டான்ஸி போன்றவை மூலம் சிறு தொழில்கள் வளர ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருவதுதான் என்று கூறி என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். கணேசன் : மாமன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தொழில்-சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் முன் வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகம் அனைத்து இந்தியாவிலும் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறிய மாநிலமாக, பாராட்டுப் பெறக்கூடிய மாநிலமாக மரபுவழி வருவதைத் தொடர்ந்து நிலைநாட்டுகிற வகையில் தொழில் துறையில் நம்முடைய தமிழகத்தை முன்னேற்றுகிற மிகப் பெரும் பணியினை நம்முடைய தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மதி நுட்பமும், வினைத்திட்பமும், செயல் ஊக்கமும் உடையவர் என்பதைக் காண நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஆனால் எனக்கு ஒரு மனக்குறை உண்டு. பொதுவாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்-தஞ்சை, அது தென்னாட்டின் நெற்களஞ்சியம், 'தஞ்சையா ! நன்செய்யும் புன்செய்யும் கொஞ்சி விளையாடும் தஞ்சைத் தரணி' என்று இப்படியெல்லாம் சொல்லி எங்கள் தலையில் ஐஸ் கட்டியை வைத்து ஒட்டுமொத்தமாக தஞ்சைத் தரணி தொழில்துறையில் மிகப் பின்தங்கிய மாவட்டமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. எல். கணேசன்]

ஒரு நாடு, அதிலும் இந்த நிலப்பிரபுத்துவம் என்ற இரண்டாவது நாகரீக காலகட்டத்தைத் தாண்டி தொழில் நாகரீகம் இருந்து வருகிற காலக்கட்டத்தில் எந்த ஒரு நாடும் வேளாண்மையை மட்டும் நம்பியிருந்தால் அது பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்த ஒரு நாடாகக் கருதப்படமுடியாது என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.

ஆனால் பலரும் எங்களைத் திரும்பத் திரும்ப அந்த வேளாண்மைப் பொருளாதாரத்திலேயே இருத்தி வைத்திருக்கிற சூழ்நிலையில்தான் தஞ்சையைப் பொறுத்தமட்டில் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய மாநில அரசின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒரு ஆய்வு நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

Techno-Economic survey of Thanjavur district has been undertaken by Engineering and Design Organisation.
அது மிகத் தெளிவாக ஆராய்ந்து பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டை அரசிடம் சமர்ப்பித்திருக்கிறது.

அதில், தஞ்சையில் எந்தத் தொழில்களை எல்லாம் துவங்க முடியும் என்பதிலிருந்து ஆய்வுரைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் துறையில் இன்னும் ஒரு முயற்சியும் மேற்கொள்ளப் படவில்லை.

தஞ்சைக்கு என்று ஒரு தனி தலைவிதி இருக்கிறது. பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் 80 சதவிகிதம் மக்கள் விவசாயத்தையே நம்பி யிருக்கிறார்கள். அப்படி விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிற மக்கள் மற்றத் துறைகளுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால்தவிர பொதுவாக பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படாது.

தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகள் என்று சொல்கிறபோது வெறும் விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கிற ஒரு மாவட்டம்தான் தஞ்சை மாவட்டம். மற்ற இடங்களில் எல்லாம் பணப்பயிர்கள் இடுகிறார்கள். காஷ் க்ராப்ஸ். ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 80 சதவிகிதம் விவசாயிகளில் 87.3 சதவிகிதம் பேர்கள் முழுக்க முழுக்க நெல்லை மட்டும் நம்பியிருக்கிறார்கள்.

100-லே 10 சதவிகிதம் தான் இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாக பணப்பயிர் செய்கிறோம். இங்கேயிருக்கும் சங்கடம் நெற்பயிரைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1.00)

"Paddy cultivation does not offer chances for re-circulation of the surplus within the district itself. Therefore, the small farmers and agriculturists do not get a share of the production in the district and the standard of living remains objectively low."
தஞ்சையில் இருக்கிற விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் குறிப்பிடுகிறபோது அந்த அறிக்கையிலே அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டம் நெல் விவசாயம் செய்யும் மாவட்டம். நெல்லை மட்டுமே விவசாயம் செய்யும் மாவட்டமாக இருப்பதால் பொருளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சி இல்லாமல், தஞ்சை மாவட்ட விவசாய மக்களின் பொருளாதார நிலை மிகமிகக் கீழே இருக்கிறது.

"objectively low"

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதை எடுத்துக்காட்டுவதற்குக் காரணம், இதை மாற்றியாக வேண்டும். மாற்றுவதற்கான பல்வேறு சாத்தியக்கூறுகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையில் தொழில் வளர்க்கமுடியும் என்பதையும் அந்த ஆய்வுக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக நெல் உற்பத்தியைப் பாதிக்காமல்

"by a better and judicious rotation of crops".

இந்த மாற்று பயிரிடுதல் மூலம் நிச்சயமாக பணப்பயிரை உருவாக்க முடியும்.

அதேபோலவே கரும்புச் சாகுபடியை உருவாக்குவதன் மூலம் சர்க்கரை ஆலை, அதையொட்டிய டிஸ்டில்லிரீஸ் உருவாக்க முடியும்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. எல். கணேசன்]

அதேபோலவே சூரியகாந்தி பயிரிடுவதன்மூலம் பல தொழில்களை உண்டாக்க முடியும். தஞ்சை மாவட்டம் நீண்டு வளர்ந்து கடற்கரை கொண்ட மாவட்டம். அங்கே மீன்பிடிப்பைத் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலமாக நிச்சயமாக பல தொழில்களை உருவாக்க முடியும். மேலத்தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 4—5 சர்க்கரை தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கலாம். 1,500 டன்னிலிருந்து 2,000 டன் வரையில் அங்கே கரும்பு பயிரிடுவதற்கு ஆற்றல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் இதனால் சர்க்கரை ஆலைகளை உருவாக்க முடியும். இதையொட்டி டிஸ்டில்லரி இன்டஸ்டிரீஸ் உருவாக்க முடியும். அதைப்போலவே பூச்சிகொல்லி மருந்து தொழிற்சாலையை அங்கே உருவாக்க முடியும். ரசாயன உரத்தொழிற்சாலை, மாட்டுத் தீவனத் தொழிற்சாலை என்று பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை அங்கே உருவாக்க முடியும் என்று மிகத் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

தஞ்சை என்று சொல்கிறபோது சிலருக்குப் பொறாமைகூட ஏற்படுகிறது. தஞ்சை என்றால் பல அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள், முதலமைச்சர் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு அமைச்சருக்கு ஒரு தொழிற்சாலை என்று வந்திருந்தாலும்கூட தஞ்சை, பொருளாதாரத்தில் அதிகமாக முன்னேறியிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் திருக் கண் பார்வை அந்த தஞ்சை மாவட்டத்தின்பால் திரும்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். முக்கியமான தொழில் மானியத்தின்மீது விவாதம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் யாருமே இல்லை, ஒருவேளை பாண்டிச்சேரி அரசு கவிழ்ந்து விட்டது என்ற காரணத்தால் அங்கே போய் விட்டார்களோ ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது ஒன்றும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

* திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவரவர்களே, இங்கே தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 5 மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக ஓரிரு விஷயம் முக்கிய விஷயமாக அமைந்து இருக்கிறது.

இந்தத் தொழில் என்று சொல்கிறபோது நாம் சோசலிச லட்சியத்தை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று இந்த அரசும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த தொழில் சம்பந்தமான பிரச்னைகள் குறித்து ஒரு 7—8 புத்தகங்களை இரவு கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள். அதைப் படிப்பதற்கோ அதைப் பற்றி இங்கே கருத்து வைப்பதற்கோ நேரம் இல்லை.

இந்த 5 மானியக் கோரிக்கைகள்மீது பேசுவதற்கும் நேரம் சரியாக இல்லாததால், அதைப்பற்றிச் சுருக்கமாக சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் குறிப்புகளையெல்லாம் படிக்காவிட்டாலும், 'தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி' என்ற குறிப்பை நான் படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே உற்பத்தி வளர்ந்து இருக்கிறது. மாநிலத்தின் வருவாய் உயர்ந்து இருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை உயர்வேயில்லை என்று புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன.

நாம் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொன்னால் அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்காக என்னென்ன கருத்துக்களைக் கொண்டு ஆரம்பிப்பது என்று இல்லாமல், அதனுடைய பலன்கள் எந்த முறையில் இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற அடிப்படையில் அரசு ஒரு கொள்கையை வைத்து இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கருதுகிறீர்களா, அல்லது பேசினேன் என்கிறீர்களா? நான் பேசவில்லை. மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது நீங்கள் அகில இந்திய கட்சியில் இருக்கிறீர்கள், ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறீர்கள். அகில இந்திய அடிப்படையில் ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது என்று சொன்னால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி இல்லாமல் நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் பொதுத் துறைக்குத்தான் முதலிடம். அதற்கு மத்திய

சர்க்கார் முதலிடம் அளித்தால் இந்த அரசு அதை முதன்முதலில் நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இதிலே உங்கள் கொள்கை என்ன என்று சொல்லலாம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல் தொழில்கள் உருவாகவேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் கொள்கை என்று கருதுகிறேன். தொழில்கள் எப்படியாவது உண்டாக்கவேண்டும். அது எந்த வகையில் உண்டானாலும் பரவாயில்லை. அதனுடைய பலன்கள் எந்த முறையில் வந்தாலும் பரவாயில்லை. என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்னையை அணுகுகிறார்கள் என்பது நான் கருதிக்கொண்டிருக்கிற கருத்தாகும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தக் கருத்து தப்பு என்று தான் கூறினேன். பலன்கள் எப்படியாவது இருக்கலாம் என்று இல்லை. பலன்கள் பொதுத் துறையில் இருக்கவேண்டும். மத்திய அரசு இன்றைக்குச் சொல்லட்டும், நாளை அதை நிறைவேற்றிக் காண்பிக்கிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் திறமையைப் பற்றி, புத்திசாலித்தனத்தைப் பற்றி நான் சந்தேகிக்கவில்லை. அவர் சிறந்தவர். ஆனால் அவருடைய புத்திசாலித்தனமும், திறமையும் தனிப்பட்ட தொழில் சொந்தக்காரர்களுக்கு உபயோகப்படுகிறதே என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்தக் கவலையோடுதான் நான் அடிக்கடி குறிப்பிடுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை வகுப்பது மத்திய அரசாங்கம்தான். நாளைக்கு அவர்கள் தைரியமாக அறிவிக்கட்டும், நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டு நிறைவேற்றுகிறோம். இப்போது நாங்கள் அறிவித்தோம், சர்க்கரை ஆலைகள் இனி தனியார் துறையில் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லட்டும், இருக்கிற சர்க்கரை ஆலைகள். நூற்பு ஆலைகள் சர்க்காருக்கு வரவேண்டுமென்று, மறு நாளே நாங்கள் அதை நிறைவேற்றுகிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இதற்கு முன்னால் இருந்த எங்கள் அரசு சர்க்கரை ஆலைகளையெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக ஆரம்பித்தார்கள். நீங்கள் வந்த பிறகு தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் எவ்வளவு, காங்கிரஸ் சர்க்கார் காலத்தில் இருந்த சர்க்கரை ஆலைகள் எவ்வளவு? நீங்கள்தான் கூட்டுத் துறை 'ஜாயின்ட் செக்டார்' என்று தனி முதலாளிகளுக்கு இடம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி காலத்தில் ஏழு கூட்டுறவு சர்க்கரை தொழிற்சாலை, ஒன்பது தனியார் தொழிற்சாலை. எங்கள் ஆட்சியில் 11-ம் கூட்டுறவுத் துறையில்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளவிரும்புவது என்னவென்றால், மத்திய அரசின் கொள்கை என்ன என்பதை விட, இந்த மாநில அரசு ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் அது கூட்டுத் துறையில்தான் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறதா என்பது தான்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதைத்தான் இல்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: அப்படியில்லையென்றால் கூட்டுறவுத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இங்கே 16 தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில், மூன்று தொழிற்சாலைகள்தான் மாநில அரசின் சார்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பதினாறு தொழில்கள் கூட்டுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், அதன் பொருள் சிறிது மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டு பாக்கி இருக்கும் மூலதனத்தை அரசாங்கமும், அரசாங்கத்தைச் சார்ந்த பாங்குகள் போன்றவற்றின் உதவியால் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன.

இந்தத் தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள்தான் கொள்கை வகுப்பார்கள் என்று கூறினார்கள். இந்தக் கொள்கையை வகுப்பதன் மூலம், இந்தத் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தை அவர்

களுடைய கையில் எடுத்துக்கொண்டு விட்டவர்களாக ஆகிவிட மாட்டார்கள், அல்லது அந்தத் தொழிற்சாலை இப்படித்தான் நடக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்படாது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தார்கள் என்று சொன்னால், அது பொதுத்துறையில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் செய்தால், அது சோசலிச பாதைக்குச் செல்வது போல் இருக்காது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் போட்டு நாம் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்து விட்டு அது கூட்டுத் துறை என்று சொன்னால், நாம் சொல்கிற வாதத்திற்கு அது ஒத்துவராத வாதமாகப் போய்விடுகிறது என்று இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல மத்திய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற் சாலைகள் இங்கே 12 தொழிற்சாலைகள் இருப்பதாகப் புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. பன்னிரண்டு தொழிற்சாலைகளில் கிட்டத்தட்ட 60,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். மொத்தம் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை 4 லட்சத்து சில்லரை என்று கணக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எண்ணிக்கையையும் மற்றத் தொழிற்சாலைகளை நாம் உண்டாக்கியதன் மூலம் எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது நாம் சரியாக நடக்கிறோமா, மத்திய அரசு சரியாக நடக்கிறதா என்று கூட ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக அது அமைந்திருக்கிறது.

ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டுத் துறைத் தொழில்கள் எப்படி யிருக்கின்றன என்று சொன்னால், சாதாரண மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு முதல் இடம் தரப்பட்டு, அம்மாதிரியான தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், வேறு மாதிரியான தொழில்களைத்தான் ஆரம்பித் திருக்கிறார்கள். அத்தியாவசியமாக மக்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

கரும்பு, சர்க்கரை ஒன்றுதான் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரைத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொழில். மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட, வெளியார் சம்பந்தப்படாத, நல்ல ஜனங்களுடைய உதவிக்காக உள்ள தொழிலாக இருந்தாலும் கூட, வருமானம், லாபம் இருக்கிறது என்று தெரிந்திருந்தும், அது மக்களுடைய உணவுப் பொருள்களின் ஒரு பகுதியாக ஆனாலும், இன்னும் ஏன் தனியாக ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும்? அதை ஏன் தேசியமயமாக்கக்கூடாது? காரணம் ஏதோ மத்திய சர்க்கார் தடங்கலாக இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடும்.

தேசியமயமாக்குகின்ற கொள்கையிலே உங்களுக்கு ஒரு தெளிவு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயம் தெளிவு இல்லை என்று சொல்வேன்.

சில நாட்களுக்கு முன்னால் இங்கே கூறப்பட்டது. மேட்டூரில் இருக்கிற மால்கோ தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று கூறினார்கள். இன்றைக்கு பின்னால் மத்திய சர்க்கார் அனுமதி அளிக்கவில்லை என்று கூறலாம். அதற்குப் பின்னால் இந்த அறிக்கையிலே ஏதாவது அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கையில் நீங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களா என்று பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : காரணம் அவர்கள் அனுமதி அளிக்கவில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நீங்கள் ஏதோ ஆரம்பித்து, எதையோ நினைத்துக் கொண்டு ஒன்றைச் சொல்கிறீர்கள். அதைச் சரியானபடி அமல் நடத்த நடவடிக்கை எப்பதில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் சண்டை போடுவதாகக் கூறுகிறீர்கள். உணவு மண்டலம் அமைக்கப்படுவது பற்றி . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எங்கள் மீது கோபத்தில் மட்டும் கருத்தைச் சொல்லக்கூடாது. நாங்கள் கேட்டது அலுமினியம் ஒரு மூலப்பொருள், அந்த மூலப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு லட்சக்கணக்கான சிறிய தொழில்கள்

நடைபெறுகின்றன. எங்களுடைய பணம் ஒரு கோடிக்கு மேல் இருக்கிறது. அது அன்னியில்—உங்களுக்குத் தெரியும்—ஒரு ஆண்டுக்கு 1½ கோடி ரூபாய் நம்முடைய வரிப் பணத்திலிருந்து இனுமாக; சப்ஸிடியாக கொடுக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட காரணங்களைச் சொல்லி, அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி, இதுவரையில் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பின்னாலே எங்களைக் குறை சொல்வது எப்படி நியாயம்?

திரு. எம். சுரேந்திரன்: ஜாயின்ட் செக்டாரை நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் பணம் போட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு யோசிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், ஒரு பக்கம் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். உங்களுடைய கொள்கை முரண்பட்டிருக்கிறது. யார் தொழிலுக்குச் சொந்தக்காரர்கள், யாரை நீங்கள் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதுதான் பெரிய ஆபத்து. நாம் மட்டும், ஒரு மாநிலத்தில் மட்டும் அப்படிப்பட்ட கொள்கையை பிரகடனப்படுத்தினால் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிற்கு வருகிற தொழில்கள் பூராவும் எங்கேயாவது வெளியே போய் விடும். அப்படி தொழில்கள் வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். பாதகமாக ஒரு கொள்கையைச் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் சொல்கிறோம்.

அகில இந்திய அடிப்படையில் எந்தக் கொள்கை எடுத்தாலும், அது சர்க்கரை ஆலையாக இருக்கலாம், அல்லது நூற்பு ஆலையாக இருக்கலாம், எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும், கொள்கை அளவில் அகில இந்தியாவின் அடிப்படையில் அதை ஒத்துக்கொண்டால் இந்த அரசுதான் பொதுத் துறைக்கு முதல் அரசாக அனுமதி கொடுத்து நிறைவேற்றும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தொழில்கள் வேறு மாநிலங்களுக்குப் போய்விடும் என்று பயப்படுகிறீர்கள். தொழில்கள் வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகவேண்டியதில்லை. இங்கேதான் இருக்க வேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

தொழில்கள் எதற்கு என்ற கேள்வி அங்கே வருகிறது. தொழில்களை நாம் உண்டாக்குகிறோம். தொழில்களுடைய நோக்கம் என்ன ? அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்கு சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள் என்பதுதான். நாட்டு மக்களுக்கு உற்பத்திப் பொருள்கள் சுலபமாக குறைந்த விலையில் கிடைக்க வேண்டும். அங்கே வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு பலன் கிடைக்க வேண்டும். வரக்கூடிய லாபம் சமுதாயத்திற்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டும்.

இது இல்லாமல், ஜாயிண்ட் செக்டாரில் ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கிறோம், அதற்கு ஊக்கம் அளிக்கிறோம் என்று சொல்வதில் பிரயோசனம் கிடையாது. ஒரு கோடி ரூபாய் அரசாங்கம் முதல் போட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். அப்படி தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, அதிலே உறுதியாக இருக்கிறீர்களா ? மத்திய அரசு பதில் சொல்லவில்லை என்றால், நாம் கேட்கவேண்டாமா ? காவேரிப் பிரச்னையைப் பற்றி போராடுவோம் என்று சொல்லவில்லையா ? உணவு மண்டலப் பிரச்னையைப் பற்றி போராடுவோம் என்று சொல்லவில்லையா ? அதே போல அடிப்படை கொள்கை அம்சமாக இருப்பதை ஆழ்ந்து சிந்திக்கக்கூடாதா என்பதைத் தான் கேட்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

கோரிக்கைகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஏழு, எட்டு அறிக்கைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் பற்றி எங்களுடைய கருத்துக்களை சிலவற்றையாவது சொல்லவேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 29 பேர் பேசியாகவேண்டும். இப்பொழுது நீங்கள் 11-வது மெம்பர். இன்னும் 18 பேர்கள் பேசியாகவேண்டும். நாம் என்ன பண்ண முடியும் ? இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : எல்லாவற்றையும் டச் பண்ணுவதற்காவது நேரம் வேண்டாமா ? தொழில் பற்றிய மான்யம் ரொம்ப முக்கியமான மான்யம். அப்படியென்றால் யாரையும் கேட்காமலேயே மான்யத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு போகலாமே ? . . .

1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இங்கே எடுக்கப்படுகின்ற முடிவு, சட்டமன்றத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் பேசுவது, எவ்வளவு நேரம் பேசுவது என்பது ஒரு கட்சியின் சார்பாக எடுக்கப்பட்ட முடிவு அல்ல. ஆளும் கட்சியின் சார்பாக மட்டும் எடுக்கப்பட்ட முடிவு அல்ல. எல்லோருக்கும் பொதுவாக எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள். அங்கத்தினர் அதை மீறுகிறபொழுது, மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கு மாறுபாடாக நடந்துகொள்கிருர்கள் என்பது பொருள், ஆளும் கட்சிக்கு மட்டும் மாறுபாடாக நடந்துகொள்கிருர்கள் என்பது பொருள் அல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மந்திரி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லே. அப்படியிருக்கும்பொழுது எப்படி அவர்கள் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும்?

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இது ஒரு பெரிய மான்யம். சமுதாயத்தையே மாற்றி அமைக்கக்கூடிய அடிப்படையான அம்சம் இதிலே அடங்கியிருக்கிறது. நான்கு, ஐந்து மான்யங்கள் இருக்கின்றன. நேரம் போதவில்லேயே என்று சபாநாயகரைத் தான் கேட்டேன். நான் ஆளும் கட்சியை குற்றம் சொல்லவில்லே.

கைத்தறி பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறியாளர்களேயெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்கிருேம். கூட்டுறவு சங்கங்கள் இப்பொழுது 711 இருக்கின்றன என்று புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது. குறைந்து போயிருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் குறைந்து போயிருக்கின்றன என்ருல், அதற்கான முயற்சி சரியாக எடுக்கவில்லே. குறைந்திருக்கிறது என்ற கணக்கைக் காட்டி இன்னும் கொண்டுவரவேண்டும், அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதவில்லே என்று கூறுகிருர்கள்.

எனக்கு முன்பு பேசிய பாரதி அவர்கள் கூட அதைப்பற்றிப் பேசிஞர்கள். நான் அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லே. கூட்டுறவுத் துறையில் அதிகமான பேர்களேக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நீதித்துறை சம்பந்தமாக ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நீதி எல்லோருக்கும் பொதுவானது. இதற்கு முன்னுல் கூட பேசினர்கள்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1974 மார்ச் 27

நீதிபதிகள் ரொம்ப ஆடம்பரமாக நடக்கிறார்கள், பொது விழாக்களில் பங்கு கொள்கிறார்கள், அப்படியெல்லாம் செய்வது சரியானபடி நீதி கிடைப்பதற்கு வழி வகுக்காது என்று வெளியிலே கருத்து, ஊரிலே ஜனங்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது.

நீதிபதிகளையும், மற்றவர்களையும், அது சம்பந்தமாக உள்ள அதிகாரிகளையும் தி.மு.க. கட்சியிலிருந்து எடுத்துப் போடுகிறார்கள் என்ற கருத்து பரவலாக இருந்துவருகிறது. நீங்கள் சொல்லிக் கொள்ளலாம். சட்டப்படிதான் பண்ணுகிறோம், விதிப்படிதான் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாம். அதைப்பற்றி யாருமே ஆட்சேபனை சொல்வதற்கில்லை.

அரசாங்கம் இம்மாதிரி ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறபொழுது அதற்காக ஒரு விதியையோ மற்ற ஆதாரத்தையோ எடுத்துக் காட்டுவதற்கு தயாராக வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஆனால் மனச்சாட்சியை தொட்டுப்பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். உங்கள் கட்சியிலிருப்பவர்களை நீதிபதிகளாகப் போடுவதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் நீதித் துறை என்பது நிரந்தரமாக இருப்பது, இன்றைக்கு ஒன்று, நாளைக்கு ஒன்று என்பது அல்ல, ஏதோ நாம் இருக்கும்வரை இருக்கட்டும் என்பது அல்ல. ஆகவே, இந்தத் தன்மையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

மேட்டூரில் ஒரு சப் ஜெயில் கட்டவேண்டும் . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* **திரு. சு. துரைசாமி:** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு தொழில் துறையில் எந்த அளவுக்கு முற்போக்கான காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு சிறு புத்தகங்களிலிருந்து மிகத் தெளிவாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 1971-72-ம் ஆண்டில் நாம் பயன்படுத்திய மின்சாரம் 2,852 மிலியன் யூனிட். ஒட்டுமொத்தமாக தமிழ்நாட்டில் பயன்படுகிற மின்சாரத்தில் கிட்டத்தட்ட

1974 மார்ச் 27] [திரு. சு. துரைசாமி]

49.5 சதவிகிதம் மின்சாரம் இன்றைக்கு தொழில் துறைக்காக நாம் பயன்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னால் இந்த அரசாங்கம் தொழில்கள் வருவதற்காக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளை நம்மால் பார்க்க முடியும்.

அதே போல் உரிமங்கள் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இந்திய அரசால் இந்த மாநிலத்தில் 1973-ம் ஆண்டில் 62 தொழில்கள் துவங்குவதற்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதே போல் வழங்கப்பட்ட அனுமதிக் கடிதங்கள், ஏறத்தாழ 75 தொழில்களுக்கு அனுமதிக் கடிதங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்கிறோம்.

மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே நம்முடைய மாநிலத்தில் வேலை வாய்ப்புக்கு இடம் இல்லாமல், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் பெருக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

மத்திய அரசின் சார்பாக இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், கடந்த பல ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் ஆரம்பித்த தொழிற்சாலைகளைத் தவிர, எந்த ஒரு தொழிற்சாலையையும் மத்திய அரசின் மூலதனத்தோடு தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பிக்கவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு மூலதனத்துடன் தொடங்கப்பட்ட தொழில் நீண்டகாலமாக எதுவும் இல்லை. அண்மையில் சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்திற்கு மூலதனம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தைத் தவிர வேறு எதுவுமே இல்லை. சேலம் உருக்காலைத் திட்டம்கூட வேகமில்லாமல் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை வேகப்படுத்தி, எந்த அளவுக்கு பெரிய திட்டமாக விரிவு படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விரிவுபடுத்தி, எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்ற வழியை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த காலத்தில் ஏறக்குறைய எல்லாப் பஞ்சாலைகளுமே நெருக்கடி ஏற்பட்டு, லாபம் கிடைக்காமல் நஷ்டத்தில் இயங்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, மூடப்பட்டன. மூடப்பட்டப் பஞ்சாலைகளைத் திறந்து வேலை இழந்த தொழிலாளர்களுக்கு

மீண்டும் வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று எல்லோருமே சொன்னார்கள். நாமும் இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறோம். அதற்கு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பெருமுயற்சி செய்தன. அதன் அடிப்படையில் தேசிய பஞ்சாலை கார்ப்பரேஷன் 51 சதவிகிதமும் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் 49 சதவிகிதமும் பணம் போடவேண்டுமென்ற ஒரு பொதுவான கொள்கை உருவாக்கப் பட்டது.

மூடிக்கிடந்த பஞ்சாலைகளை ஏற்று நடத்த தமிழ்நாடு அரசு 31—12—1973-ல் 2.46 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் மத்திய அரசு தேசிய பஞ்சாலை கார்ப்பரேஷன் 1.72 கோடி ரூபாய்தான் போட்டிருக்கிறது. இதிலே நிலைமை என்ன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த மாநில அரசு பஞ்சாலைகளைத் திறக்க முயற்சியே செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மாநில அரசினுடைய பங்குத்தொகையை விட இரண்டு சதவிகிதம் அதிகமாகப் போடவேண்டிய மத்திய அரசாங்கம் குறைவாகப் போட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் விற்பனை வரி போன்ற காரியங்கள் மூலம் 1.05 கோடி ரூபாய் உதவியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் 7.32 கோடி ரூபாய்க்கு பொறுப்பேற்றிருக்கிறது. இப்படி அரசாங்கம் பல்வேறு வகைகளில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதன் பயனாக 12 ஆலைகளிலுள்ள 10,400 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடிந்தது

பஞ்சாலைகளை மத்திய அரசே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் சமீபத்தில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், மற்றக் கட்சித் தலைவர்களும் இதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தியா பூராவிலும் இருக்கின்ற பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக் கொண்டுள்ள—104 பஞ்சாலைகள் நஷ்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் நஷ்டத்தில் இயங்கிக்

1974 மார்ச் 27] [திரு. சு. துரைசாமி]

கொண்டிருந்த 12 பஞ்சாலைகளை தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தி, இன்றைக்கு லாபகரமாக அவை இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

இதிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு இதர பஞ்சாலைகளைப்போல் நியாயமான சம்பளம் கொடுக்கிறோம்; இதர சலுகைகள் எல்லாம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இதர பஞ்சாலை கார்ப்பரேஷன் நடத்துகின்ற 92 பஞ்சாலைகள் இன்னும் நஷ்டத்தில் தான் இருக்கின்றன. பல தொழிலாளர்களை 'லே ஆஃப்' கொடுத்து வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். அங்கே நியாயமான சம்பளம் கொடுப்பதில்லை.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மத்திய அரசு தேசிய பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷனின் கீழ் உள்ள ஆலைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால், இங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களின் கதி என்ன என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நாடு பூராவுக்கும் ஒரு பொதுவான கொள்கையை உருவாக்குவார்கள். அங்கே என்ன கொள்கை வகுக்கப்படுகிறதோ அதே கொள்கைதான் இங்கே இருக்கின்ற பஞ்சாலைகளுக்கும்.

கடந்த ஆண்டில் இங்கே இருக்கின்ற பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுத்தோம். அகில இந்தியாவிலும் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் நிறைய போனஸ் கொடுத்திருக்கிறோம்.

போனஸ் சட்டத்தையும் மீறி, அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். கடந்த ஆண்டில் கூடுதலாக 4 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு ஆலையில் 22 சதவிகிதம் கொடுத்திருக்கிறோம். வேறு மாநிலங்களில் 20 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமாக எங்கும் போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. எந்தத் தொழிற்சங்கமும் வாங்கித்தரவில்லை. ஆனால் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது.

இதர மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஆலைகளும் நஷ்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் மேற்கொண்ட ஆலைகள் மட்டும் லாபத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு 2 கோடியே 10 லட்சம்

ரூபாய் லாபத்தில் நடக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் மத்திய அரசு இந்த ஆலைகளை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் இந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை என்ன என்பதை எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பொதுவான கொள்கையின் அடிப்படையில் மற்ற இடங்களி லுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு உள்ள நிலைமைதான் இங்கிருக்கின்ற வர்களுக்கும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் மேற்கொண்ட பெருமுயற்சியின் காரண மாக தமிழ்நாட்டில் 'சிட்கோ' நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்த நிறுவனத்தின் மூலம் பல்வேறு தொழில்களுக்கு உதவி அளிக்கப்படுகிறது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் 443 தொழில்களுக்கு கடன் உதவி வழங்கியிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்த மாக இதுவரையில் 1,009 தொழில்களுக்கு 421 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டில் மட்டும் 35 இலட்சம் ரூபாய் பல்வேறு தொழில்களின் புழக்க மூலதனமாக கடனுதவி வழங்கி யிருக்கிற இந்த சிட்கோ நிறுவனம் மேற்கொண்டு புழக்க மூலதனத்திற்கு பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று நான் கேள்விப் படுகிறேன். அது கூடாது. தொடர்ந்து அதற்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசைத் தறிகளைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்நாட்டில் 12,500 விசைத்தறிகளை ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நியமிக்க வேண்டு மென்று முடிவு செய்தோம். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? கிட்டத்தட்ட 6,000 விசைத்தறிகள்தான் அமைக்கப்பட்டிருக் கின்றன. மீதமுள்ளவைகளையும் வேகமாக அமைக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு தொழில்களையும் சீரமைக்க ஒரு விரிவானத் திட்டத்தை தொழிலமைச்சரவர்கள் தீட்டி, அதை நிறைவேற்றுவதற்கான சட்டத்தையும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பஞ்சாலைத் தொழில், சர்க்கரை ஆலைத் தொழில், சிமெண்ட் ஆலைகள் ஏனைய ஆலைத் தொழில்களை எல்லாம் மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற வகையில் அரசாங்கமே ஏற்று

1974 மார்ச் 27] [திரு. சு. துரைசாமி]

நடத்தும் வகையில் நாட்டுடமையாக்கும் ஒரு சட்டத்தை சட்ட மன்றத்தில் கொண்டுவரவேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கிறதா இல்லையா என்பதை பொதுமக்களிடம் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு அப்போதுதான் ஏற்படும் என்று தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. நா. வெ. குருசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் தொழில் துறை மானியங்களின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல முற்படுகிறேன்.

இப்போது நமது தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், தொழில்கள் எல்லாம் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் பல பிற்பட்டப் பகுதிகளில் இப்பேர்ப்பட்டத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பது கிடையாது. மூலப்பொருட்கள் இருக்கும் இடங்களில் அவை சம்பந்தப்பட்டத் தொழில்களைத் தொடங்கவேண்டும். எந்தெந்த இடங்களில் என்னென்ன மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றனவோ அந்தந்த இடங்களில் அவை சம்பந்தப்பட்டத் தொழில்களைத் தொடங்குவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அந்தக் கொள்கை சரியானதா என்றால் இல்லை என்றே சொல்லவேண்டும். ரப்பர் விளைவது எல்லாம் கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில்தான். ஆனால் ரப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படுவது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில். இம்மாதிரி யான முறை கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நைலான் கிடைப்பது பம்பாயில். அதற்கான தொழிற்சாலை அமைக்கப்படுவது மதுரையில்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்ற இடங்களிலேயே அவை சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களைத் தொடங்க வேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்து. நைலான் உற்பத்தி பம்பாயில் இருந்தாலும் மதுரையில் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்து வதாக அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த நைலான் தொழிற்சாலை வைகை அணைப் பகுதியில் ஏற்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. வெ. குருசாமி] [1974 மார்ச் 27

கரும்பு எங்கே அதிகமாக உற்பத்தியாகிறதோ அங்கே சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவ வேண்டும். குறிப்பாக இராஜ பாளையம், வத்திராயிருப்பு, சங்கரன்கோவில் ஆகிய இடங்களில் அதிகமாக கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் சர்க்கரை ஆலையை மானாமதுரையில் ஆரம்பிப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் குறிப்பிடுவது எங்கெங்கே கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தியாகிறதோ அங்கெல்லாம் சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவ வேண்டும்.

மேலும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தும்போது, ஆங்காங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குத்தான் வேலைகள் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அல்லாமல் வேறு பகுதிகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே அப்படிச் செய்யக்கூடாது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் ஆலங்குளம் சிமின்ட் பாக்டரியை எடுத்துக்கொண்டால் அந்த பாக்டரி ஆரம்பிக்கப் பட்டதால் பல மைல் தூரத்திற்கு விவசாயம் செய்ய முடியாத அளவுக்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அந்த பாக்டரியிலாவது வேலை கொடுத்தார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. அதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 6, மதுரையில் 1, திருச்சி மாவட்டத்தில் 3 என்று தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகமாகப் பின்தங்கிய இடம் எங்கள் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள பெரியகுளம் வட்டமாகும். அதை ஏன் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது புரியவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு அமைச்சர் இருக்கின்றார் என்ற காரணத்தால் அந்த வட்டாரத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எப்படியிருந்தாலும் பெரியகுளம் வட்டத்தை பின்தங்கியப் பகுதியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. நா. வெ. குருசாமி]

பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்குகின்ற திட்டத்தின்கீழ் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 5, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 3, மதுரை மாவட்டத்தில் 3, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் 4 இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திலும் பெரியகுளம் சேர்க்கப்படவில்லை மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பதால் பெரியகுளம் பகுதியை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் அதிக உதவி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மாலை 4-00 மணியளவில் மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

இடைவேளைக்குப் பின் பேரவை 4.00 மணி அளவில், பேரவைத் தலைவர் தலைமையில் கூடியது.

திரு. எஸ். முருகையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நம் மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் தனியாக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு நல்ல பெரிய தொழில்களையும் சிறு தொழில்களையும் நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கொண்டு வருவதில் மிகுந்த அக்கறையோடு செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். சென்ற 7 ஆண்டுகளிலேயே பல பெரிய தொழில்கள் இங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக அவ்வப்போது நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருடன் கலந்து பேசி நல்ல பல தொழில்களைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். முருகையன்] [1974 மார்ச் 27

கிராமப்புறங்கள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி பெற வேண்டுமென்றால், பொருளாதார வளம் பெற வேண்டுமென்றால் சிறு தொழில்கள் ஆங்காங்கே, கிராமப்புறங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, நம்முடைய நாட்டிலே—பஞ்சாப் மாநிலத்திலே பல சிறிய தொழில்கள் கிராமப்புறங்களில் குடிசைத் தொழில்களாகவே செயல்பட்டு வருகின்றன என்கிறார்கள். நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் 10 நாட்கள் பஞ்சாப் மாநிலத்திலே சுற்றி வந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதுபோல இங்கும் கிராமப்புறங்களில் குடிசைத் தொழில்களாக பல சிறு தொழில்கள் வருகிறபோதுதான் இங்குள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பரவலாக ஒழிக்கப்பட வாய்ப்பு ஏற்படும்.

பஞ்சாப் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மனுச் செய்தால் ஒரு வாரத்திற்குள் லைசென்சு வழங்கப்படுகிறதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இங்கே குறைந்தது மூன்று, நான்கு மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. ஏன் இதுபோல ஆகிறதென்றால் பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்ட், டவுன் ப்ளானிங் ஆக்ட் இங்கே கடுமையாகக் கவனிக்கப்படுவதால் ஆகிறது. பஞ்சாப் மாநிலத்தில் அந்தச் சட்டங்களை நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு நிறுத்திவைத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் அந்த அளவுக்கு நம் மாநிலத்தில் அந்தச் சட்டங்களை ஒத்திவைக்காவிட்டாலும், சற்று தளர்த்தி கிராமங்களில் தொழில்கள் வளர்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் தமிழகம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடையும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் இப்போதுள்ள விதிப்படி கட்டிடம் 12 அடி உயரத்தில் இருக்கவேண்டும் என்பதுபோல பல கண்டிஷன்கள் இருக்கின்றன. சுற்று வட்டாரங்களில் கட்டிடமே இல்லாவிட்டாலும்கூட லைசென்சு கொடுக்க தாமதப்படுகிறது. பஞ்சாப் மாநிலத்தைப் போல, நம் மாநிலத்திலும் நிறைய தொழில்கள் கிராமப்புறங்களில் ஏற்பட எந்த எந்தச் சலுகைகளை அளிக்கவேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளை அணுகிக் கேட்கிற நேரத்தில், அவர்கள் ஆலோசனை கூறுவதற்குக் கூடத் தயங்குகிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு

1974 மார்ச் 27] [திரு. எஸ். முருகையன்]

மாவட்ட தலைநகரிலும் இதற்காக தனியாகவே அதிகாரிகளை நியமித்து, ஆலோசனை கூறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

நம் மாநிலத்திலே சில பகுதிகள் பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு 15 சத விகிதம் சப்சிடி கொடுக்கப்படுகிறது. வடாற்காடு மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளைத்தான் அப்படி அறிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக செங்கம், போளூர், திருவண்ணாமலை, வந்தவாசி ஆகிய இந்த நான்கு வட்டங்களும் மிகமிகப் பிற்பட்ட பகுதியாகும். நமது சட்டப் பேரவைத் தலைவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். அடுத்து, ஐந்தாவதாக அவரது தொகுதியையும் சேர்க்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தப் பகுதிகளை, எல்லாம் பிற்பட்ட பகுதிகளாக அறிவித்து 15 சத விகிதம் மானியம் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருவண்ணாமலை அருகில் கவுட்டிமலை, வேடியப்பன் மலை ஆகிய இடங்களில் இரும்பு கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சேலம் இரும்பை விட தரமான இரும்பு—14 கோடி டன் வரை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை விரைவில் வெட்டி எடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளை தனி அக்கறை செலுத்தி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் சிமின்ட் ஏராளமாக உற்பத்தியாகிறது. தேவையைவிட 2½ மடங்கு உற்பத்தியாகிறது. அப்படியிருந்தும் சிமின்ட் பற்றாக்குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தேவையான அளவு சிமின்ட் பெற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் மெருகு கொடுக்கக்கூடிய கருங்கற்கள் தமிழகத்தில் ஏராளமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மெருகிட்டும், மெருகிடாமலும் அவை வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே அவர்கள் அந்தக் கற்களை சிறு சிறு பலகையாக அறுத்து வேறு நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்பது எல்லாம் வருகிறது.

நாமே ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு கறுங்கற்களை பலகைகளாக அறுக்கும் இயந்திரத்தை நம் மாநிலத்திலேயே ஏற்படுத்தி, சிறு சிறு பலகைகளாக இங்கேயே அறுத்து வெளிநாடுகளுக்கு

அனுப்பினால் அந்நியச் செலாவணி நம் நாட்டிற்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (மணி அடிக்கப் பட்டது).

***திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்:** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த தொழில் துறை மான்யத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாடு தொழில் துறையிலே பல்வேறு வாரியங்களை நிறுவி இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட நல்ல பல திட்டங்களை நம்முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

இப்போது டான்சி, டிட்கோ, சிட்கோ, சிப்காட் போன்ற நிறுவனங்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றி தமிழ்நாட்டில் தொழில் துறையில் பெரு வளர்ச்சி ஏற்படச் செய்திருப்பதை பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நமது தொழில் துறை இலாகா மூலம் வெளி நாடுகளுக்கு பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஒரு அரிய திட்டத்தை இந்த மானியத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

இந்தத் தொழில் துறை இலாகா கைவினைப் பொருட்கள், மற்றும் களிமண், பீங்கான், தோல் பொருட்கள் ஆகியவற்றை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி அதன் மூலம் வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்ட முடியும் என்பதைக் குறித்து பாராட்டுகிறேன். இந்த களி மண்ணால் செய்கின்ற ஜாடிகள், மற்ற டம்பளர்கள், கப்செட்டுகள் போன்றவற்றை எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டம் காட்பாடி அருகிலுள்ள கரிகேரி என்ற இடத்தில் மிக அழகாகச் செய்கிறார்கள்.

இந்தப் பாண்டங்களை எல்லாம் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதோடு, மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகிறார்கள். அப்படிப் பட்ட தொழில் அறிவு பெற்றவர்களுக்கு தொழில் துறை இலாகா இன்னும் அதிகமாக ஊக்கமும், வசதியும் செய்து தரவேண்டும்.

மேலும், அவர்களை அரசாங்கம் உற்சாகப் படுத்துகிற வகையிலே ஏதாவது மானியம் அளித்தால் இந்த தொழிலில் மேலும் அவர்கள் உற்சாகம் காட்ட ஏதுவாக இருக்கும்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

ஜப்பான் நாட்டிலே ட்ரான்சிஸ்டர் போன்ற தொழில்களைக்கூட குடிசைத் தொழிலாகச் செய்கிறார்கள். அந்த முறையில் நம்முடைய நாட்டிலேகூட தொழில்களை எல்லாம் சாதாரணமாகக் குடிசைகளிலே செய்வதற்கு கிராமப்புற மக்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் ப்ளாஸ்டிக் பை தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு இயந்திரத்தை ஒருவர் கண்டு பிடித்திருக்கிறார். ஆனால் அவரை நம்முடைய அரசாங்கத்திலுள்ள அதிகாரிகள் போதிய உற்சாகம் அளித்து ஊக்கப்படுத்தவில்லை.

பாம்பே போன்ற வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து இயந்திரங்களை வரவழைத்து நம்முடைய மாநிலத்தில் தேவையானவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இனிமேலாவது இப்படி தொழிலில் ஆர்வம் உள்ளவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் தொழில் செய்து முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அக்ரோ பேஸ்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ், சர்க்கரை ஆலை, நூற்பு ஆலை, அரிசி ஆலை போன்றவை இருக்கின்றன. மாடர்ன் ரைஸ் மில் இன்றைக்கு வட ஆற்காட்டிலே செய்யாறிலே இருக்கிறது. அதே போல் மாவட்டந்தோறும் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் ஒரு மாடர்ன் ரைஸ் மில் துவங்கவேண்டும். சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பகாஸ், மற்றும் மூங்கில் போன்ற பொருட்களைக் கொண்டு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கத் திட்டமிருக்கிற தென்று அறிகிறேன். அதை விரைவிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டு சர்க்கரை ஆலைகளில் உற்பத்தியாகிற சர்க்கரை இன்றைக்கு வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு அதன் மூலம் வெளிநாட்டுச் செலாவணி கிடைக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் வெளிநாட்டுச் செலாவணி மூலம் இந்த சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு லாபத்தில் ஒரு பகுதியாவது கொடுக்க வேண்டும்.

குறைந்தது ஒரு டன் கரும்புக்கு 120 ரூபாய் கொடுக்க சிபாரிசு செய்யவேண்டும். மேலும் இந்த சர்க்கரை அதிக வெளிநாட்டுச் செலாவணியைப் பெற்றுத் தருவதால் விவசாயிகளுக்கு உரம் போன்றவைகளை நியாயமான விலையில், கொடுக்க வேண்டும்.

மற்றும் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே பல்வேறு தொழிற்சாலைகளைத் துவக்க அதற்கான இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்ய இந்த வெளிநாட்டு செலாவணியைப் பயன்படுத்தவேண்டும்.

"Rural Industrial Estates" அஃதாவது கிராமப்புறங்களிலே நல்ல தொழில்பேட்டைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

வட-ஆற்காடு ராணிப்பேட்டையில் ஒரு தொழில்பேட்டை உருவாக்கப்பட்டிருப்பதை அனைவரும் பாராட்டுவார்கள். கிராமப் புறங்களிலே துவங்கப்படுகிற தொழிற்பேட்டைகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்களே நடத்தச் செய்யவேண்டும். அப்படி நடத்துவதன் மூலம் தொழில்கள் எல்லாம் நகரத்திலேயே இல்லாமல் கிராமப் புறங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்பது ஒன்று.

மற்றொன்று கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும்.

மூன்றாவது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அதனுடைய நிதி வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும்.

அதேபோல சிட்கோ மூலம் புதிய கடன் உதவித் திட்டங்களை உருவாக்கியிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்றாகும். இந்த சிறு தொழில்களைப் பற்றி முழு விபரங்களை அடங்கிய புத்தகம் ஒன்று இந்த இலாகா வெளியிட வேண்டும்.

(Tamil Nadu Industries Technical Cell)

(தமிழ்நாடு இன்டஸ்ட்ரிஸ் டெக்னிகள் செல்)

அஃதாவது தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் டெக்னிகல் செல் ஒன்று உருவாக்கி அதன் ஆலோசனை மூலம் மேலும் பெரிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கி மேலும் பலருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு தொழில் துறை மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நான் எழுந்து நிற்கிறேன்.

இந்த மாதிரி மானியங்களை ஒன்றாக இணைத்து ஒரு அமைச்சர் வைத்திருக்கிறார் என்பதற்காக ஒரே அடியாக பேசச் சொல்வது ரொம்பவும் அநீதியாகும். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டு பார்த்

தால் அமைச்சரிடம் இருக்கிற இலாக்காக்களான ஜெயில், நீதி இலாகா, இண்டஸ்ட்ரீஸ் இவையெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாதவை. ஆகவே, வரப்போகிற காலத்திலாவது எந்தெந்த இலாகாவை எதெதோடு இணைக்கவேண்டுமோ அப்படி இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுதான் சரியாக இருக்கும். நீங்கள் வேண்டுமானால் சொல்லலாம், பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே இருக்கிறீர்களே, அதில் சொல்ல வேண்டியதுதானே என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சொன்னால், நீங்கள்தான் அதற்குத் தலைவர். ஆகவே அதிலே உங்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. ஆகவே, இதை இனிமேல் மாற்றவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாடு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறதென்று சொன்னால் அதற்குத் தொழில் வளர்ச்சி ஒரு பாராமீட்டர் போல இருக்கிறதென்பது உண்மைதான். ஆனால் இந்த தொழில் வளர்ச்சி எதற்காக என்று பார்க்க வேண்டும். அது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும், அடுத்தபடியாக ஜனங்கள் நியாயமான விலையில் பொருட்களைப் பெறவும்தான் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறோம் என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. அந்நிய செலாவணியையும் சம்பாதித்து தருகிறது.

இன்றைக்கு தொழில் வளர்ச்சி மாத்திரம் ஏற்பட்டுவிட்டால் நம்முடைய குறிக்கோள் நிறைவேறுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தாலும் இங்கே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் போயிருக்கிறதா என்று பார்க்கிறபோது, இந்த ஜாய்ன்ட் செக்டார்—பொதுவாக பொதுத் துறை, தனியார் துறை, கூட்டுறவுத் துறை என்று மூன்று துறையிருக்கிறது—இன்றைக்கு ஜாய்ன்ட் செக்டார் என்று வேறு வைத்திருக்கிறீர்கள்.

மத்திய சர்க்கார் எந்த அளவிற்கு ஒத்துழைக்கிறது என்றெல்லாம் நீங்கள் சொல்வீர்கள். ஆனால் அதற்காக நாம் போராட முடியும்.

ஆனால் இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை எப்படி நாட்டுக்கு சாதாரண மனிதனுக்கு நன்மை பயக்கிறதென்று சொல்ல முடியும். இந்தக் கூட்டுறவுத் துறைக்கும் சர்க்காருக்கும்

இருக்கக்கூடிய சம்பந்தம் எல்லாம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு எப்படி உதவுகிறதென்று பார்த்தால், முதலாளிகளை வளர்ப்பதற்குத் தான் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை இருக்கிறதென்பதுதான் சரியானது.

தொழில் வளர்ச்சி என்பது மட்டும் போதாது. தொழிலாளர் களுக்கும் சர்க்காருக்கும் அது பயனுடையதாக இருக்கிறதென்று சொன்னால் அதோடு முதலாளிகளுக்கும் லாபம் சம்பாதிக்க என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று தெரியவில்லை.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே முதலாளிகள் வளர்கிறார்கள். அவர்கள் போட்ட முதலுக்கு ஏதோ வட்டி சம்பாதித்தால் சந்தோஷப்படுவேன்.

ஆனால் இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே 95 ஏகபோகங்கள் வளர்ந் திருப்பதைப் பார்த்தால், தமிழ்நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட சில பேர்கள் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இது யாருக்கு நன்மை? இப்படிப்பட்ட ஏகபோகங்கள் ஒரு பக்கம் சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்த நிபுணர் ஒருவரையும், ஒரு சார்ட்டர்டு அக்கௌண்டன்டையும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட மூல தனத்தை தாங்கள் போட்டுக்கொண்டு, மேலும் எல்.ஐ.சி., சர்க்கார் சப்சிடி போன்றவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டு அவர்கள் கொள்ளை லாபம் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வாங்கக்கூடிய மக்களுக்கும் நீதி வழங்குவது இல்லை. முதலா ளித்துவத்தை வளரவிடுவது சோஷலிஷ சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தச் சர்க்காருக்கு எந்த வகையிலே பொருந்தும்? சொல்லி விடுங்கள் நீங்களும், இந்திய சர்க்கார் மாதிரி நீங்களும் பூஷ்வாக் களுக்கு ஆகத்தான் இருக்கிறது சர்க்கார் என்று சொல்லிவிடுங்கள், தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பூஷ்வாக்களுக்குத்தான் அரசாங்கம் இருக் கிறது என்று பிரகடனப்படுத்தி விடுங்களேன்.

கூட்டுறவுத் துறை எந்த அளவிற்கு நாட்டு மக்களுக்கு பயன் பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் சில பணக்காரர்கள், சில கோடீஸ்வரர்கள் சில மூலதனம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள், பேங்கிலிருந்து பணம் வாங்கக்கூடியவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களை

1974 மார்ச் 27] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

வளர்ப்பதற்குத்தான் பயன்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு மக்களுக்குப் பயன்படவில்லை. அப்படி வளரவிடக் கூடாது, அப்படி வளர விடுவது இந்த அரசுக்கே கூட நல்லதல்ல.

முதலாளிகளுக்கு இருதயம் கிடையாது. எந்த சூழ்நிலையிலும் எப்படியும் அதிகமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கின்ற ஈவு இரக்கமற்ற கூட்டம் அது. இருதயமற்ற தன்மையிலே அவர்கள்—எப்படி வேடன்தாங்கலிலே தண்ணீர் வருகின்ற நேரத்திற்கு பறவைகள் வருகின்றன, பிறகு பறந்துவிடுகின்றனவோ—அதைப் போன்று, அந்த அந்த அரசாங்கங்களை அவ்வப்பொழுது அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள், அவர்களிடத்திலே இருக்கிற பத்திரிகைகளின் வாயிலாக நாட்டிலே திருவிளையாடலை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் இந்திய சர்க்கார் அப்படித்தான் நடக்கிறது.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கேட்பதே சோஷலிச சமுதாயம் அமைப்பதற்காகத்தான் என்பதுதான் என்னுடைய கண்ணோட்டமாகும். நாட்டின் நலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையிலே முதலாளித்துவத்தை குறுக்கும் நெடுக்குமாக வளர விட்டால் நல்லதல்ல, புத்திசாலித்தனமான அமைச்சர் இந்த துறை அமைச்சராக இருக்கின்றார், அவர் இந்தக் கூட்டுத் துறையை செம்மைப்படுத்த வேண்டும், மத்திய சர்க்கார் நமக்கு உதவி செய்யவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

இங்கு ஆளும் கட்சியாக மாத்திரமல்ல, வெளியேயும் ஒரு பெரிய கட்சியாக உங்கள் கட்சி இருக்கிறது, இதிலே உடன்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களை எல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு இதற்காக ஒரு போராட்டத்தைத் துவக்குங்கள், இந்த கட்டுக் கோப்பை உடையுங்கள், இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே காலந் தள்ளிக் கொண்டே போனால் எப்படி முடியும்?

நெசவுத் தொழிலாளர்கள் கண்ணீர் விடுகிறார்கள், அவர்களுக்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன, நூல் அதிக விலை, உதவித் தொகைகள் கிடைப்பதில்லை. போதுமான வருமானம் கிடைக்கவில்லை இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளையெல்லாம் தீர்த்துவைக்க உங்கள் கட்சி ஆளுங்கட்சி மாத்திரமல்ல போராட்டக் கட்சியாகவும் இருக்கும் என்பதை நிரூபிக்கக்கூடிய வகையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், சிப்காட், டிட்கோ போன்ற நிறு

வனங்கள் எல்லாம் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அனுசரணையாக இருக்கின்றன, ஆனல் பெரிய தொழிற் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக இல்லை.

சுமால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று எடுத்துக்கொண்டால் தேங்காய் மட்டை நார், பிளாஸ்டிக் பை, இவைகள் தயாரிப்பதற்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள், பெரிய பெரிய இயந்திரங்களுக்கு துணைக் கருவிகள் செய்வதற்கும், பெருந் தொழில்களுக்கு துணையாக இருக்கக்கூடியவையாகவும்தான் இருக்கிறதே தவிர தமிழ்நாட்டிலே எந்த எந்த அளவிற்கு எங்கெங்கே இயற்கை செல்வங்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை எப்படிப் பயன்படுத்தலாம் எந்த மாவட்டத்திலிருந்து மூலதனத்தை எப்படித் திரட்டலாம் என்று யோசிக்கவேண்டும்.

சில பணக்காரர்கள்தான் இன்றைக்கு கூட்டுத் துறையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் மத்தியிலே ஷேர் கேட்டு வாங்கவேண்டும், தொழிற்சாலைகளை அதன்மூலம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

திரு. கணேசன் அவர்கள்கூட சொன்னர் தஞ்சாவூரில் தொழிற்சாலைகள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று, என்ன தொழிற்சாலை என்றால் உரிமட்டையிலிருந்து நார் உரித்தல் தொழிற்சாலை, எனக்கே சிரிப்பு வந்துவிட்டது, தாரங்கத்ரா தொழிற்சாலை, மேட்டூர் கெமிக்கல்ஸ் இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தக்கூடாதா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது, படித்தவர்களுக்கும் வேலையில்லை. வெளி மாநிலத்தவர்களுக்கு கொடுக்க கூடாது என்று சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் பற்றியெல்லாம் பேசினர்கள். முதலாளித்துவத்தை ஒழிக்காத வரையில் அப்படித்தான் இருக்கும். முதலாளிகள் அப்படித்தான் செய்வார்கள், அவர்கள்தான் 4 ரூபாய் குறைத்து வேலைக்கு ஆள் வருகிறேன் என்று சொன்னல் அவர்களுக்குத்தான் அவர்கள் வேலை கொடுப்பார்கள் வெளி மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், தமிழனுக்குத் தரமாட்டார்கள்

சோஷலிஸம் ஏற்பட்டிருக்கிறது ஓரளவிற்கு முன்னேற்றத்தை அது ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று பாராட்டினாலும் கூட நீங்கள் செய்திருக்கிற முறைகள் சோஷலிஸப் பாதைக்கு உங்களை அழைத்துச் செல்லாது. நிலச் சீர்திருத்தம், கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம் இவையெல்லாம் ஒரு அளவிற்குத்தான் சோஷலிஸத்தைக்கொண்டுவர உதவும்.

அடியோடு சோஷலிஸம் வரவேண்டுமானால் முதலாளித் துவத்தை வளரவிடக்கூடாது. முதலாளித்துவத்தை வளர்த்துக் கொண்டே போனால் காலப்போக்கிலே அதை நீக்குவது கடின மாகிவிடும். பல்வேறு விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

டெக்ஸ்டைல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சில விஷயங்களைச் சொல்லி யிருக்கிறேன், அவை நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். நல்ல முறையிலே இயங்குவதற்குத் தடங்கல் ஏற்பட்டால் சிக் மில்களையெல்லாம் ஆரோக்கிய மில்களாக நாம் மாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம்.

தமிழ்நாட்டிலே பெரிய பெரிய மில்கள் இருக்கின்றன, அவற்றிற்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுத்து— முதலாளிகள் தாங்கள் கொடுப்பதற்குத்தான் சிக் மில்களாக வைத்திருக்கிறார்கள்—உண்மையிலேயே அவை நல்ல தரத்திலே தான் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்.

இந்தியா பூராவும் ஒரு கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொன்னார்கள். இந்தியா பூராவும் இருக்கிற சிக் மில்களையெல்லாம் எடுக்கும் நிலை ஏற்படும்பொழுது நம்முடைய அனுபவம் நல்ல உதவியாக இருக்கும் அவர்களுக்கு.

நான் நல்ல எண்ணத்தோடு சொல்கிறேன், மந்திரி அவர் களிடத்திலே சில விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன், அதை அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மூலதனம் இருக்கிறது அதைக் கொண்டுவரவேண்டும், அதற்காக எம்.எல்.ஏ.-க்கள் உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம், இராம

நாதபுரத்திலே தொழிற் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும், கன்னியா குமரி மாவட்டம் ஒதுக்கப்படக்கூடாது. அதற்காக சோத்து ஜில்லாவாக இருக்கிற எங்களுடைய ஜில்லாவை மறந்துவிடக் கூடாது, அங்கே தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

புத்திசாலிகள் எல்லாம் எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள்.

தஞ்சாவூரிலே இண்டஸ்ட்ரிகளை ஏற்படுத்தி நடத்தக்கூடிய மூலதனம் இருக்கிறது. அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜெயில், நீதி துறை எல்லாம் இருக்கின்றன, இதோடு அதை யெல்லாம்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை, நீங்களே ஏதாவது பண்ணிக்கொள்ளுங்கள் என்று தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : அவர்கள் பேசியபோது புத்திசாலிகள் எல்லாம் தஞ்சாவூரில்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். . . .

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : உங்களுக்கும் காவிரிதான். நீங்கள் குடிக்கிற தண்ணீரைத்தான் நாங்களும் குடிக்கிறோம். நீங்களும் நாங்களும் ஒன்றுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சோழவள நாடு சோறுடைத்து என்று சொன்னவர்கள் சான்றோருடைத்து தொண்டை நாடு என்று தொண்டை நாட்டைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள் (சிரிப்பு).

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிற் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந் திருக்கின்ற மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே தொழிற் வளர்ச்சி அருமையான வளர்ச்சியாக இருக்கிறது என்று அறிக்கையிலே பார்க்கும்போது உண்மையி லேயே அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

தொழில் வளர்ச்சிக்கு தமிழகத்திலே நல்ல காரியங்கள் செய்ய, டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன், சிப்காட், இண்டஸ்ட்ரியல் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன், டான்ஸி போன்ற நிறுவனங்கள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டு தமிழகத்தின் தொழிற் வளர்ச்சி பல மடங்குகள் பெருகுகின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தது கழக அரசு என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாலை 4-30)

இன்றையதினம் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷனை எடுத்துக்கொண்டால் 13 நூற்பாலைகளை, சிக் மில்களை ஏற்றுக்கொண்டு சுமார் 2 கோடி ரூபாய் லாபம் பெறுகின்ற வாய்ப்பை, அந்த 13 மில்களும் சம்பாதிக்கின்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்கி, அந்த சிக் மில்களை இந்த உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்துள்ள நம்முடைய தொழில் துறை அமைச்சரவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இரண்டு கோடி ரூபாய் லாபம் என்பது மட்டுமல்ல, ஏழை நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்காத நேரத்திலே எப்படி கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உற்பத்தியாகும் நூலைக் குறைந்த விலையில் ஏழை நெசவாளர்களுக்கு அளிக்க முன் வந்ததோ அப்படி இந்த 13 மில்களிலேயும் உற்பத்தியாகும் நூலை குறைந்த விலைக்கு அளிக்க முன் வந்ததற்காக நெசவாளர்களின் சார்பில் மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டமாக இருந்த நிலைமைகளைப் போக்கி இன்றையதினம் எல்லா நூற்பாலைகளும் லாபத்தில் நடக்கின்ற வாய்ப்பு நம்முடைய திறமை மிக்க தொழில் அமைச்சரவர்களுடைய திறமையால்தான் நடைபெறுகின்றன என்று கூறிக்கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

நூல் மில்கள், கூட்டுறவு நூற்பாலைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது இன்றைக்கு எல்லா கூட்டுறவு நூற்பாலைகளும் அதிகமாக வளர்ச்சி பெறவும், பல மில்களை விரிவுபடுத்துவதற்கும், இன்றைக்கு நல்ல திட்டங்களைத் தயார் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை இன்னும் விரிவுபடுத்த மேலும் தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் சர்க்கரை ஆலைகள், கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் மிகவும் நல்ல முறையில் நடக்கின்றன. பல தனிப்பட்ட சர்க்கரை ஆலைகளைவிட இந்த ஆலைகள் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் சம்பாதிப்பது மட்டுமல்லாமல், ஏழை கரும்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிகபட்சமாக லாபத்தைத் தருகின்ற ஒரு சூழ்நிலைகளை நம்முடைய சர்க்கரை ஆலைகள் உண்டாக்கியிருப்பதற்காக சர்க்கரை ஆலைத்துறையை நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் மேலும் 2 கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளைத் துவக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து அனுமதி பெற்றிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள குறைகள் சிலவற்றைக் கூறுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

திருத்தணி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. ஏற்கனவே ஆந்திரத்தில் இருந்து கவனிப்பாரற்று இருந்த பகுதி அது. எனவே, தயவு செய்து அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அமைப்பீர்களேயானால் அங்கே உள்ள ஏழை விவசாயிகள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, திருத்தணி பகுதியை மறக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல் என்னுடைய பகுதி ஆந்திராவிலிருந்து பல ஆண்டுகாலமாகத் தொழில் வளர்ச்சி பெறாமல் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. எனவே, கருணைகூர்ந்து அந்தப் பகுதியை தொழில் வளர்ச்சியில் பிற்பட்ட பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் இரண்டாண்டுகளாகக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். இந்த நேரத்திலேயும் அதனை நினைவுபடுத்தி இந்த ஆண்டிலேயிருந்தாவது அதை பிற்பட்ட பகுதி என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று கூட்டுறவுத் துறையிலே நெசவாளர்கள் 30 சதவிகிதம் மட்டும் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பெறுகின்ற நல்ல வாய்ப்பு

1974 மார்ச் 27] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

களை அடைகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதில் மேலும் பல பிரைமரி சங்கங்களைப் பதிவு செய்து, அதன் மூலம் பல ஏழை நெசவாளர்கள் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்தால் 30 சதவிகிதத்தை 50 சதவிகிதமாக உயர்த்துவதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். பிரைமரி சங்கங்களிலுள்ள நெசவாளர்கள் சேர்ந்தால் அரசு எந்த வகையிலே நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறதோ அந்தப் பலன்களைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நெசவாளர்கள் சங்கங்களுக்கு அளிக்கப்படும் ரிபேட்டைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில்தான் 1 கோடியே 30 இலட்சம் ரூபாய் ரிபேட் அளிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்றைய தினம் அகில இந்திய கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கம், பாம்பே கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு 10 இலட்சத்திலிருந்து 12 இலட்சம் ரூபாய் வரையில்தான் ரிபேட் தருகிறது மத்திய சர்க்கார். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலேதான் கூட்டுறவுச் சங்கம், நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு மட்டும் நம்முடைய தமிழக அரசு ஒரு கோடியே 30 இலட்சம் ரூபாய் ரிபேட் அளித்து ஏழை நெசவாளர்களுக்குப் பலன் போகும் நல்லதொரு வாய்ப்பை நம்முடைய அரசு வழங்கி வருகிறது. இதற்காக என்னுடைய மனப்பூர்வமான பாராட்டுகளைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், கைத்தறி நிதி உதவிக் கழகம் ஒன்றை அமைத்து மாஸ்டர் வீவர்களுக்கு மட்டும் கடன் வழங்கி வருகிறார்கள். இந்த ஆண்டு சிறு நெசவாளர்களுக்கு கடன் வழங்குவதற்காக 20 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட இருப்பதாக அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு ஒதுக்கிய ஒரு கோடி ரூபாயில் ஒரு நெசவாளிக்கு ரூ. 100 தான் கடன் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், இந்த 20 இலட்சம் ரூபாயில் எந்த அளவிற்கு உதவி செய்ய முடியும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனவே, கருணைகூர்ந்து இந்த 20 லட்சம் ரூபாய் என்பதை 2 கோடி ரூபாயாகவாவது உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1974 மார்ச் 27

இன்றையதினம் பவர்லூம்ஸ் போட்டுக்கொள்ள நெசவாளர்களுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது. அந்த பவர்லூம்களை வாங்குவதற்கு நம்முடைய "ஹேண்ட்லூம் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன்" மூலம் நிதி உதவி அளிக்க இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்

இப்பொழுது இரண்டு இரண்டு தறிகள் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குமேல் அனுமதி கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கருணைகூர்ந்து அரசு அதற்கும் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. ஜெயராமன் : தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி அடையவில்லை என்று வேண்டுமென்றே எதிர்க்கட்சியினர் சொல்கிறார்கள். அதற்கு ஒரேயொரு உதாரணத்தை மட்டும் நான் எடுத்துச் சொல்வதற்கு இங்கே மிகவும் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்

Industrial Development Bank of India. என்ற ஒரு நிதி நிறுவனத்தின் மூலமாக நம்முடைய தமிழகத்திற்கு பல்வேறு தொழில்களுக்கு நிதி வசதியை, 1,668 இலட்சம் ரூபாயை, It has been disbursed உண்மையிலேயே 1,668 இலட்சம் ரூபாய் விநியோகித்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே இரண்டாவதாக, மகாராஷ்டிரத்திற்கு அடுத்தபடியாக நம்முடைய தொழில் நிறுவனங்கள் கடன் வசதியும் மற்ற வசதிகளும் பெற்று வருகின்றன. அதற்குப் பின்னால்தான் குஜராத் மாநிலம் வருகிறது, அதற்குப் பின்னால் தான் மேற்கு வங்கம் வருகிறது.

இப்படியே நம்முடைய சிறுதொழில் வளர்ச்சியைப் பார்க்கும் பொழுது உலக வங்கியானது இரண்டு குழுக்களை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு அனுப்பியதில், தமிழ்நாட்டில் சிறுதொழில்களெல்லாம் சரியான முறையிலே முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. கி. ஜெயராமன்]

இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் மத்திய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சி. எஸ். அவர்கள்கூட நம்முடைய சிறுதொழில் முயற்சியைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் நாம் பார்க்கும்பொழுது நிச்சயமாகத் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இங்கே அடிக்கடி எதிர்க்கட்சியினர் பலவேறு நிறுவனங்கள், பலவேறு வாரியங்கள், பலவேறு கார்ப்பரேஷன்கள் போன்றவை களையெல்லாம் நிறுவி வீண் செலவைத் தான் மேற்கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் வளர்ச்சி அடைந்ததைப் பார்க்கும்பொழுது அங்கே என்ன செய்து முடித்திருக்கிறார்களோ அதை நிச்சயமாகப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

இதே நேரத்தில், பஞ்சாபிலே ஆளிங் காங்கிரஸ் நடத்தும் அந்த நிர்வாகத்தில் "பப்ளிக் அண்டர்டேகிங்ஸ் கமிட்டி" என்ற கமிட்டி அறிக்கையைத் தயாரித்து வெளியிட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலேயிருந்து ஒரு பகுதியை மட்டும் படிப்பதற்கு நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

'The Committee Report on the working of the Poultry corporation was perhaps the most damaging. While the State was experiencing shortage of eggs, the Corporation was sending eggs to Delhi and that too without getting any payment. The arrears of payment by the Delhi Agent had accumulated to Rs. 1.21 lakhs. This Agent had been favoured by the Managing Director out of the way. On the one hand the Delhi Agent was allowed the agency without observing proper formalities and also post-dated cheque was accepted by the Corporation which was dishonoured by the Bank.'

என்று பெரிய டேமேஜிங் ரிப்போர்டை பப்ளிக் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் கமிட்டி மூலம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் இங்கே இல்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு கொள்கையை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அண்மையில் இந்தியத் துணைக் கண்டம் பூராவும் 'டூயல் பிரைஸ் பாலிசி' என்ற கொள்கையை மத்திய

சர்க்காரிலே மத்திய தொழிலமைச்சர் திரு. சி. எஸ். அவர்கள் சர்க்கரையிலே ஆரம்பித்து, இரும்பிலிருந்து, சிமெண்டுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

அதே மாதிரியாக நைலான், ரயான், ஸ்டேபிள் ஃபைபர் யார்ன் மாதிரி முக்கிய பொருள்களுக்கெல்லாம் வேண்டுமென்றே டியூயல் பிரைஸ் பாலிசியை வைத்துக்கொண்டு வாலண்டரி டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் என்ற திட்டத்தின்கீழ் குட்டிச் சுவராக்குகிறார்கள்.

நாம் சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறோம். வெளியிட்டதோடு நடவடிக்கை எடுத்து நிறைவேற்றி வருகிறோம். ஆனால் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே நூல் போன்ற முக்கிய பொருள்களுக்குக் கட்டுபடியாகும் விலையை நிர்ணயிக்க டாரிப் கமிஷன் ரிப்போர்ட் அளிக்கப்பட்டு பாராளு மன்றத்தில் இன்னும் வெளியிடப்படவே இல்லை. அமுலாக்கப்படுமா என்பது தெளிவாக இல்லை. எவ்வளவோ தடவை இதைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டோம். நம்முடைய பாராளு மன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் தமிழகத்திலிருந்து சென்றவர்கள் ஒரு தடவை கூடச் சொல்லவில்லை.

அந்த ரிப்போர்ட்டில் நூலுக்குக் கட்டுபடியாகும் விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதை அமுலாக்காமல் வாலண்டரி டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் என்ற முறையில் முதலாளிகள் டாரிப் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் உள்ள விலையைக் காட்டிலும் அதிகமான விலைக்கு விற்பதற்கு வழி செய்திருக்கிறார்கள். இப்போதுகூட ரயான் போன்றவற்றுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு 2½ ரூபாய் அதிகமாகி இருக்கிறது. எப்படி நாம் சர்க்கரையை 70 சதவிகிதம் லெவியாகவும் 30 சதவிகிதம் ஃப்ரீ மார்க்கெட்டு என்று விற்கிறோமோ அதே போல் இரண்டு விலைகள் இருப்பதன் காரணமாக (வெஸ்டெட் இண்டரஸ்ட்ஸ்) வலிமை படைத்தவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள், மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் முதலாளிகள் லாபம் அடையும் வகையில் தவறான வழியில், குறுக்கு வழியில் பல கோடி ரூபாயைப் பெற்று வருகிறார்கள் என்று நாடாளு மன்றத்திலேயே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி மத்திய அமைச்சரிடத்திலிருந்து எந்தப் பதிலும் காணோம். கவனிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே

தவிர, ஆக்கபூர்வமாக ஏதும் சொல்லவில்லை. ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்போது அதைப்பற்றிப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நாம் சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை ஏற்றுக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதோடுகூட இதே தொடர்பான மசோதாகூட இதே தொடரில் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது, இந்தியத் துணைக் கண்டத் தோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நல்ல பல காரியங்களைச் செய்தும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடாது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக எதிர்க்கட்சியினர் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

நேரம் இல்லாத காரணத்தால் கைத்தறி பற்றி ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரிபேட் அளித்து வருகி றோம். 5 பைசா ரிபேட், ஸ்பெஷல் ரிபேட் 10 பைசா என்று இரண்டு முறைகளிலே கொடுக்கிறோம். இதனால் பிரைமரி வீவர்ஸ் சொசைடி அதிகாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சிக்கல் ஏற்படு கிறது. எல்லாவற்றையும் அவ்வப்போது கணக்கில் கொண்டு வராமல் பிரைமரி சொசைடிஸ் ஸ்பெஷல் ரிபேட் காலங்களில் அதிகமாக விற்பனையாக கணக்கை எழுதுகிறார்கள். மொத்த ரிபேட் கணக்கு 150 லட்சம்; சாதாரண ரிபேட் கணக்கு 15 லட்சம் தான் வருகிறது. மீதி ஸ்பெஷல் ரிபேட்தான். டியூயல் பிரைஸ் பாலிசி போல் இரண்டு வித ரிபேட் தேவையில்லை.

ரிபேட் 10 பைசா என்று ஒரேயடியாகச் செய்து விட்டால் கணக்குகளை மாற்றி எழுதுவது நடைபெறாது. அதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வீட்டுக் குடியிருப்புக் கடன், நெசவாளர்களின் மற்றப் பிரச்சினைகளை நேரடியாக அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்து விடுகிறேன் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா:** தலைவர் அவர்களே, தொழிலமைச் சருடைய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா] [1974 மார்ச் 27

சிட்கோ, சிப்காட், டிட்கோ, டான்சி முதலான நிறுவனங்கள் மூலமாக நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்து இரண்டாவது கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறோம். இவற்றை ஆரம்பிக்கும்போது கார்ப்பரேஷன்கள் இவ்வளவு தேவையா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்பட்டது. இப்போது அவற்றின் உதவியால் எல்லாவிதமான நன்மைகளும் ஏற்பட்டு நல்ல தொழில் வளர்ச்சி வளருகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இன்று நமக்கு அதிகம் தேவை அக்ரோ பேஸ்டு காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ்தான். நகரங்களைப் பொறுத்து தொழில் வளர்ச்சிக்கான காரியங்களைச் செய்யும்போது 10 பர்சன்ட், 20 பர்சன்ட் தள்ளிக் கொடுத்து தொழில் வளர்க்கும் நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அக்ரோ பேஸ்டு காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரிசை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது நாட்டில் இருக்கும் முக்கியமான தொழில் செரி கல்ச்சர். குறைந்த பணத்தை வைத்து நல்ல பயனை அடையலாம்.

அந்த மாதிரி பார்க்கும்போது சில்க் ஹாண்ட்லூம்சுக்கும் தேவையாக இருக்கிறது, காதி போர்டுக்கும் தேவையாக இருக்கிறது. இப்போது நமது தேவையில் 5 சதவிகிதந்தான் உற்பத்தியாகிறது.

ரா சில்க் தேவை பூராவையும் பெங்களூர் மார்க்கெட்டுக்குப் போய் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. நாம் உற்பத்தி செய்து பெங்களூர் மார்க்கெட்டுக்கு அனுப்பி அங்கிருந்து பட்டை வாங்குகிறோம். நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் உற்பத்தியை பெங்களூர் மார்க்கெட்டுக்கு அனுப்பினால் நம்முடைய தொழில் வளர முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது.

காதி போர்டை எடுத்துக் கொண்டால் 20,000 தறிகள் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் எல்லாம் பெங்களூரில் போய் பட்டு வாங்குகிறார்கள். இங்கேயே பட்டை வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் உற்பத்தி செய்து விநியோகிக்க திட்டம் போட வேண்டும்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

ஒரு லட்சம் கிராம் தேவை என்றால் 5,000 ஏக்கர் இரிகேடட் லான்ட் தேவையாக இருக்கிறது. இப்போது 1,200 ஏக்கருக்குத் தான் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இதை நன்றாகச் செயல் படுத்தினால் சாதாரண மக்கள் 500 ரூபாய் முதலீடு செய்தால் வருஷத்திற்கு 4,000 ரூபாய் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முன்வர வேண்டும்.

எக்ஸ்போர்ட் மார்க்கட் கூட இருக்கிறது. சில்க் வேஸ்ட் பயன் படுகிறது. இப்போது இருக்கக்கூடிய ஸ்பன் சில்க்குக்கு இரண்டு யூனிட் வைத்திருக்கிறோம். 75 பர்சன்ட் எக்ஸ்போர்ட்டுக்குப் போகிறது. சில்க் வோர்ம், பாப்பா—கூட்டுப் புழுவை வைத்து சோப் தயார் செய்யலாம். உடனடியாக அதை அபிவிருத்தி செய்ய முன்வரவேண்டும்.

தென்காசியில் 1965-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம் அப்படியே நின்று கொண்டிருக்கிறது—8 வருஷ காலமாக. வளர்ச்சி ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. என்ன காரணமோ தெரிய வில்லை. குறைந்த செலவில் மூலதனத்தோடு சாதாரண கிராமத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் வளருவதற்கு உரிய திட்டத்தை அதிகமாக விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இண்டஸ்ட்ரியல் சென்டர் என்ற முறையில் சில இடங்களில் ட்ரெய்னிங் சென்டர்களாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஒரு பக்கத்தில் மூடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது சணல் மூலமாக கம்பளி நெய்ய வேண்டுமென்ற திட்டம் பல இடங்களில் உருவாக்கப்பட்டது. எட்டு வருஷங்கள் ஆன பிறகு வேலை பார்த்துக் கொண்டிருப்ப வர்கள் வெளியே அனுப்பப்படுகிறார்கள்.

தென்காசி தாலுகாவில் ஆயக்குடி என்ற இடத்தில் எட்டு ஆண்டுகள் வேலை பார்த்த ஒர்க்கர்ஸை வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தக் குடும்பமே தவிக்கிறது. இப்படி பல குடும்பங்கள் தவிக்கின்றன. ஸ்கில்ட் லேபரர்சை மற்றக் காரியங் களுக்கு உபயோகித்துக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஷுகர் இன்டஸ்ட்ரீஸ் எட்டோ ஆறோ வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை டிஸ்ட்ரிக்ட் வைஸ் என்றில்லாமல் இரண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட்களை சேர்த்து ஒரு இன்டஸ்ட்ரி வைக்கக்கூடிய விதத்தில் வழி செய்யலாம்.

திருநெல்வேலியில் சங்கரன்கோவிலில்தான் 5,000 ஏக்கர் கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். அந்த ஐயாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் விளைகிற கரும்பை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஷுகர் பாக்டரி வைக்க முடியாது. அதோடு ஒட்டியிருக்கிற ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுகாவையும் இணைத்தால்தான் ஒரு ஷுகர் பாக்டரி வைக்க முடியும். ஆகவே, இரண்டையும் சேர்த்து ஒரு பாக்கட்டாக வைக்க வேண்டுமே தவிர ஜில்லா அடிப்படையில் என்று செய்யக் கூடாது.

நான்கு கோடி ரூபாய் செலவழித்து அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கப் போகிறார்கள். அது பப்ளிக் செக்டரில் இருக்குமா அல்லது ஜாயின்ட் செக்டரில் இருக்குமா என்பதுபற்றி தெளிவாக கூறி தைரியத்தோடு செயல்படத் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

சோஷியலிஸம் என்று பேசிக் கொண்டிருந்தாலும், கரும்பு உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு என்ன முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்பதை தெளிவாக எடுத்துரைக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஷுகர் இன்டஸ்ட்ரி என்றிருந்தால் பல பைப்ராக்ட்ஸ் செய்யலாம். பேப்பர் செய்யலாம், கார்ட்போர்ட் செய்யலாம், ஆயில் செய்யலாம். ஆகவே நான்கு கோடி ரூபாயில் ஒரு திட்டம் போடும்போது விவசாய மக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒரு திட்டம் வகுத்தால்தான் நாம் வளர்ச்சி அடைய முடியும். இல்லாவிடில் இதற்கு முன் வர யோசிப்பார்கள். ஆகவே ஆர அமர யோசித்து விரிவானதொரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

ஸிங்கிள் மான் கமிஷன் உருவாக்கப்பட்டு எங்கெங்கு புது கோர்ட்கள் உருவாக்கவேண்டும் என்பதுபற்றி ஒரு ரிப்போர்ட் கூட அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டை அனுப்பி கிட்டத்தட்ட எட்டு மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் இன்னும் முடிவு என்ன என்று தெரியவில்லை.

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

இன்று விவகாரங்களின் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. டீசென்ட்ரலைஸ் செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் உரு வாக்கப்பட்டு அந்தக் கமிஷனை அமைத்து அவர்கள் ரிப்போர்ட் அனுப்பி எட்டு மாதங்களாகின்றன.

தென்காசியில் ஒரு சப்கோர்ட் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

சங்கரன்கோவிலில் ஒரு முன்சீப் கோர்ட் வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிர்வாகச் செலவு ஏற்படாது.

ஆகவே மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அந்த ரிப்போர்ட்டை உடனடியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Hon. Speaker, Sir, when I read the news this morning that the Madhya Pradesh Government has decided not to employ anybody getting more than Rs. 500 from outside in India Government services and in India Government industries, I was really shocked. This is the worst form of disintegration that can happen in the country, because the investment made in Central Government industries is an investment made by all the people in India. I think this sort of policy should be objected to and I am sure that this Government will do it.

Last night I was supplied with a set of books pertaining to Industrial Development in this State. I had only little time to go through those books. When I read them, I was pleasantly shocked to see how much progress we have made in industries and how little we left as deficit.

I understand that Letters of Intent have been given for seventy five new major industries in this State. All these have not been given wide publicity or advertisement. To my knowledge they have not been published or perhaps it has not reached my eyes as a layman.

After going through the review, I found that the Government has done a wonderful job getting Letters of Intent for these seventy-five industries. I am sure the Department will take care to see that the licences are properly utilised and maximum benefit is derived to Tamil Nadu.

Secondly, I went through the Review of Tamil Nadu Textile Corporation. I went through the pamphlet relating to sick spinning mills. I will not say spinning mills but I will say sick mills. When I made a cursory glance of the book, I found that every sick mill has made a profit not only one mill but all the sick mills.

Now all these sick mills have become healthy and they have been cured completely. I think they have cured themselves. I will be failing in my duty if I do not compliment the Hon. Minister and the Department for curing all these sick mills.

I also found that there is a proposal to nationalise all these mills. I am all for nationalisation. I do not think that All India nationalisation is right in this case. The decentralisation of nationalisation is very necessary. Whatever sick mills the Government have improved, the Government should nationalise them. In the mills, some may be good, some may be bad and some may be indifferent. I am happy that you are going to nationalise all the mills that have been improved.

Coming to the most disputed point of public sector versus joint sector, I am very glad that the Hon. Minister for Industries has given a categorical assurance this morning that this Government would always favour public sector undertakings, if the Central Government takes it as a policy in all the States. I am with him in this matter.

I am only sorry that the Government of India in spite of many promises made during 1971 elections has not started the nationalisation of industries. I am neither young nor a Turk. I am not a young Turk.

The nationalisation of industries is very important at the present state of the country. There is a misconception that the nationalised industries always bring loss. Excuse me when I say this with my limited experience and knowledge in the industries. I can say that the private industries are also incurring loss.

It is not correct to say that the nationalised industries alone are making losses and that the ordinary private industries have not incurred losses. In the private industry in order to share the

1974 மார்ச் 27] [Thiru K. M. Subramaniam]

profits among themselves many practices are adopted to show that the industry is working in loss. In the public sector undertakings, the profits will be shared by the citizens and will be utilised for common good.

I think it is wrong to say that the public sector undertakings are incurring loss and that private industries are able to manage their industries in a clever way and that there is no corruption in the private industry. Even in the private indusries there is corruption.

Coming to the handloom industry, which, I think is my favourite subject, I would like to say that I have taken lot of pains to study it. I would like to point out that whatever good that is done by the Government has not reached the actual weavers at all. I think that I am not revealing a secret when I say this. There is a difference between the producers' price and consumers' price.

In the Punjab, there is a difference of 30 per cent between the producer price and the consumer price. If this difference is eliminated, what is the benefit that can be given to an ordinary handloom weaver?

I am sure that this Government will examine the possibility of setting up a Wage Board for the handloom weavers, because I known that in Saidapet, a family consisting of 5 or 6 persons is able to get Rs. 16 per week. Just imagine the appalling conditions in which they live. I therefore request that a Wage Board should be constituted and their wages fixed so that each adult will get a sum of Rs. 5 per day. Otherwise, this industry cannot survive.

Next I would come to the 'Market Research'. I am very sorry that in spite of many new developments and many new techniques the market research has not been developed. I can quote an example.

In the Pubjab, there is sale of 72 inches matty cloth manufactured by Madras handloom weavers. It is used by them for cross-stitching purposes. There is good demand for this variety and

private individuals are taking full advantage of it. They buy the cloth at Rs. 3 per metre in Madras and selling them at Rs. 8 per metre in the Punjab.

I hope and trust that with the new dynamism of the present Government, the Department will conduct some national and international market research so that we may know what we are going to do to improve the demand for our clothes and also for other products.

(மாலை 5-00)

I am glad that a major industry to manufacture turkish towels is going to be started in Kumarapalayam. There is an excellent export market for tere-towels all over the world. So, I am very happy that such an industry is going to be started in Kumarapalayam and one or two other places. Such industries would be useful to the people.

Though we are finding fault and accusing each other, the handloom industry has developed from 1947 when the total production of handloom cloth was 700 million yards but today the total production of handloom cloth in India is 3,000 million yards. I am not talking of Tamil Nadu. There is a very great demand for good varieties of handloom cloth like bed-spreads.

But other States also are manufacturing beautiful varieties. Even in Delhi, they are manufacturing beautiful varieties. So also the bed-spread which is manufactured in Sholapur is competing with the bed-spread manufactured in Karur. So, I say good research and good analysis of things must be done. I am sure the handloom industry has a good future and it is the middlemen who are the biggest curse for the handloom industry.

(திரு. துரைமுருகன் தலைமை)

I am also happy that the Hon. Minister for Industries is thinking about service co-operatives which are very important. From my experience, I can say that they are very necessary. Just as the people who live in houses feel that they should own them, the people engaged in this industry also feel that they should own the service co-operatives. I am sure with the starting of the service co-operatives, the conditions of the handloom industry in our State would be improved.

* திரு. கா. வேழவேந்தன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தொழில்கள், கைத்தறி, நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் ஆகிய மானியங்களை நெஞ்சார வரவேற்று, சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டின் எதிர்காலத்தை கணிக்க வேண்டியதற்கு மிக முக்கியமானது தொழில் வளர்ச்சியாகும். இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்து சிந்தித்துப் பார்த்து பல்வேறு பணிகளைச் செய்கிற காரணத்தால் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற பொருளாதார நெருக்கடியிலும், நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்கும் மின்சார வெட்டு போன்ற பிரச்னைகளிலும் தமிழ் நாட்டை முடிந்த அளவுக்குக் காப்பாற்றி இன்றையதினம் தொழில் துறையில் நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடையத்தக்க அளவுக்கு, பாராட்டுகிற தன்மையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய தமிழக தொழில் அமைச்சரைப் பொறுத்த வரையில், டெல்லியில் நடைபெறுகிற மாநாடுகளில் கலந்து கொள்கிற நேரத்திலும், மற்ற தொழில் விற்பனையாளர்களோடு கலந்துகொள்கிற நேரத்திலும், அவர்கள் எப்படியெல்லாம் நுட்பமாக கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து பத்திரிகைகள் எல்லாம் பாராட்டுகின்றன. அந்த வகையில் காக்கைக்கு தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு என்ற அளவில் இல்லாமல் ஆளும் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் அவரைப் பாராட்டுகிறோம்.

ஆயிரம் சொன்னாலும், இன்றையதினம் பல்வேறு வகையில் எதிர்நீச்சல் போட்டு, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நாம் சிறப்பான பணியை செய்து இருக்கிறோம் என்பதை இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்புகள் காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. காலையில் அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே நமக்கு வேண்டிய கச்சாப் பொருள்கள் மிகுதியாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது ஓரளவிற்கு உண்மையென்றாலும் கூட, "இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்" என்று

வள்ளுவர் சொன்னது போல் இருக்கிற வசதிகளைக் கூட பயன் படுத்திக்கொள்ளாத நிலையை நாம் சுட்டிக் காட்டத்தான் வேண்டும்.

சேலம் மண்ணில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் இரும்பை நாம் வெளிக்கொணர்ந்து இந்த நாட்டில் நூற்றுக்கணக்கான இன்ஜீனீரிங் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க முடியும். அதை மத்திய சர்க்கார் என்ன காரணத்தினாலோ விரைவுபடுத்த முடியாத நிலையில் வைத்து இருக்கிறது.

அங்கே உத்திரப் பிரதேசத்தில் தேர்தல் வருகிறது என்று சொன்னால், ஓடி ஓடிப்போய் புதிதாக அணு மின் நிலையங்களைத் திறந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். தேர்தல் வந்தால் அங்கே தொழிற்சாலை. ஆனால், இங்கே பிரதமர் இந்திரா அம்மையாரை வரவழைத்து சேலம் மாங்கனியைக் கொடுத்து, சேலத்தில் இருக்கும் இரும்புக் கனியைத் தோண்டியெடுக்க விரைவான நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் ஒரு பெரிய வரவேற்பைக் கொடுத்துக் கேட்டார்கள். ஆண்டு பல கடந்தன. ஆனால், அது செயல்பட வில்லை என்று தெரிவித்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாக நான் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

அதுபோல் நெய்வேலியில் நிலக்கரி தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் ஆரம்பித்தால் பல்வேறு வசதிகளைப் பெறலாம். மின்சார வசதி பெறலாம், இன்னும் மற்ற மற்ற வசதிகளைப் பெறலாம் என்று சொன்னாலும் கூட, அதை முனைப்பாக தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளாதது மிகவும் வருந்தத் தக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

காவிரி வட்டாரத்தில் இருக்கும் எண்ணெய் வளத்தை எடுப்ப தற்கு மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. நம்முடைய நாட்டில் வளத்திற்குக் குறைவு இல்லை; நிறைவாக இருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பழைய திராவிட நாடு ஏடுகளில் எழுதிக் காட்டியது போல், ஒரு பகுதியில் இரும்பு தூங்கிக்கொண் டிருக்கிறது, இன்னொரு பக்கம் நிலக்கரி ஒளிந்து கொண்டிருக் கிறது, மற்றொரு பக்கத்தில் எண்ணெய் வளம் இருக்கிறது.

இவைகளையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் கண் திறந்து பார்த்து முழுக்க முழுக்க பயன்படுத்த முன்வந்திருக்குமானால் இன்றைய தினம் இருக்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், நாட்டிலே இருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடி அறவே வந்திருக்காது. இதற்கு மாநில அரசாங்கம் என்ன செய்யமுடியும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதையெல்லாம் நாங்கள் சொன்னால் ஏதோ எங்கள் கட்சியின் கோஷம், மாநில சுயாட்சி கோஷம், என்று சாக்கு சொல்கிறார்கள். இந்த அடிப்படை உண்மையைப் பார்க்கிறபோது—சில அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள் அவர்களை தயவுசெய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்—இருக்கிற நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது.

இங்கே சென்னையில் மத்திய அரசாங்கம் உரத் தொழிற்சாலை வைத்திருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்த வேண்டும். உரம் நமக்கு மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலேயே பற்றாக்குறை என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அகில இந்தியாவிற்கும் பயன்படும் வகையில் சென்னை உரத் தொழிற்சாலையைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதை நம்முடைய அரசாங்கம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மீண்டும் ஒரு முறை இருக்கிற உற்பத்தியை இன்னும் 50 சத விகிதம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், உர உற்பத்தி நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் தமிழ்நாடு அரசு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக சில தொழில்களை நடத்துகின்றது. ஆலங்குளம் சிமென்ட் பாக்டரி, அரக்கோணம் தொழிற்சாலை இப்படியெல்லாம் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல யோசனை சொல்லி சிறப்பான முறையில் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் விடுக்கிற வேண்டுகோள் என்னவென்றால், ஏதோ வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு அரக்கோணம் என்றோ, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஆலங்குளம் என்றோ இல்லாமல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் மாநில அரசின் மூலமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மகிழ்ச்சியான ஒரு செய்தியைத் தந்து இருக்கிறார்கள். நலிந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகளைத் தேசியமயமாக்குவது என்பதாகும் அது. சதர்ன் ஸ்டாரக்சுரல்ஸ் நிறுவனம், என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம், ஆகியவற்றை நாட்டுடமையாக்கப் போகிறோம் என்று மகிழ்ச்சியான செய்தியை தந்து இருக்கிறார்கள். சக்தி பைப்ஸ் நிறுவனம் நெருக்கடியாக இருந்த நேரத்தில் அதற்கு உதவி செய்து, இப்போது அந்தத் தொழிற்சாலை நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. அங்கேயிருக்கிற 500-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அங்கே உற்பத்தியாகும் குழாய்கள் மேல்நாடுகளில் நல்ல பெயர் எடுத்து, அதற்கு ஆர்டர்கள் அங்கிருந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நல்ல முறையில் வளரும் சக்தி குழாய் நிறுவனத்தை இன்னும் விரிவாக்கவும், பல்வேறு பொருள்களை உருவாக்குவதற்கும் அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இயற்கைப் பொருட்களை கச்சாப் பொருள்களாக இருப்பதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கவேண்டும். கடற்கரைப் பகுதிகளில் எல்லாம் உப்பு அதிகமாக இருக்கும். அந்த இடங்களில் உப்பு சம்பந்தமான தொழில்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில்—சென்னையைத் தாண்டி விட்டாலே—பழவேற்காடு, பொன்னேரி, ஆரம்பாக்கம், சுண்ணாம்புக்குளம் போன்ற இடங்களில் உப்பளங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் உள்ளபடியே ரசாயன தொழிற்சாலை தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய வங்கக் கடலில் கொஞ்ச தூரம் கட்டு மரத்திலோ அல்லது படகிலோ போனாலும் சரி மிகப் பெரிய பனைமரங்கள் போல், ஈச்ச மரங்கள் போல் சுறுக்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சுறுக்கள் இருக்கின்றன என்று சென்னை மாநகர ஆணையர் கூட அடிக்கடி அறிக்கை விடுவது உண்டு. அந்தச் சுறுக்களுக்கு மனிதன் பயப்பட வேண்டுமென்று அறிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது. நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் அவற்றிற்கு நாம் பயப்படாமல், நம்மைப் பார்த்து அந்தச் சுறுக்கள் பயப்

படுகிற அளவுக்கு தொழிற்சாலைகளை உருவாக்க வேண்டும். அந்தப் பெரிய சுறுக்களைப் பிடித்து ஷார்க் லீவர் ஆயில் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த மீன் எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை இங்கே உருவாக்க வேண்டும் என்று மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எப்படியிருந்தாலும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்து, அதிகாரிகளை அவ்வப்பொழுது அணுகி எந்தெந்தப் பகுதிகளை வளப்படுத்த வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் வளப் படுத்துவதற்கு முடிந்தவற்றை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் 300-க்கு மேற்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஒரு சிறு தொழில் பேட்டை உருவாக்க வேண்டும் அல்லது தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் சாயப் பொருள்கள், ரசாயனப் பொருள்கள் ஆகியவற்றிற்கான தொழிற்சாலைகள் துவங்கப்படும் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை அறிவித்திருக்கி றார்கள்.

மாதர்பாக்கம், பாதிரிவேடு போன்ற இடங்களிலிருந்து ப்ளீடிங் மெட்ராஸ், அதாவது வண்ணம் மாறும் கைத்தறித் துணிகள் மேல் நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு, நாட்டிற்கு கைத்தறித் தொழிலின் மூலம் அன்னியச் செலாவணி பெற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்ட நெசவாளர்கள் அந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களை வளப்படுத்துவதற்கு வட செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் குறிப்பாக மாதர்பாக்கத்தில் சாயத் தொழிற்சாலைகளை அதிகமாக உருவாக்க வேண்டும் என்று அரசாங் கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சீபுரத்தில் ஜரிகை உற்பத்தி தொழிற்சாலையை விரிவு படுத்தி, விரைவாக அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு குழு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது. அதை விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுத்து, அந்தப் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொன்னேரியில் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட் வேண்டும் என்று சொன்னோம். அமைச்சர் அவர்கள் அதை உடனடியாக ஏற்று நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புழல் போன்ற பகுதியிலே ஏராளமாக திறந்த வெளிகள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் திறந்த வெளி சிறைச்சாலைகள் உருவாக்க வேண்டும். கைதிகள் தானே காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டு, தங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை பெருக்கிக்கொள்வதற்கான ஒரு புதிய திட்டத்தை அரசு உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்:** தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பாகப் பேசிய பல சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் கைத்தறித் தொழிலைப் பற்றியும், கைத்தறித் தொழிலில் நெசவாளர்கள் படக்கூடிய இன்னல்கள் பற்றியும் விளக்கமாக எடுத்து உரைத்தார்கள். கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு நூல் இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலம் ஒன்று உண்டு. நூல் இல்லாமல் கஷ்டப் படுவார்கள். நூல் இருக்கும்பொழுது அதிக துணியை உற்பத்தி செய்து, உற்பத்தி செய்த சேலை, துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு மார்க்கெட் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்ட காலம் உண்டு.

அந்தக் காலத்தில்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கைத்தறி துணியை சுமந்துகொண்டு மக்கள் அதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்தார்கள்.

அதைப்போல சமீபத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூட ஓர் ஆண்டுக்கு முன்பாக கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்தது.

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

ஆனல் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை நூல் கிடைக்கவில்லை. செயற்கைப் பட்டு கிடைக்கவில்லை. தேவையான ரசாயன மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினல் இன்றையதினம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படுகிருர்கள். இதைத்தான் தமிழக அரசு உணர்ந்து அதற்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் காணவேண்டும் என்று ஒரு நல்லெண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சந்தானம் கமிட்டி அமைத்தார்கள்.

சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது. அந்தக் குழு கொடுத்த அறிக்கையை தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதனை நான் பாராட்டுகிறேன்.

முக்கியமாக, நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய நூல், சாயப் பவுடர், செயற்கைப் பட்டு, அசல் பட்டு, ஜரிகை போன்ற பொருள்கள் நியாயவிலையிலே அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அதை இந்த அரசு ஏற்றிருக் கிறது. நான் அதை மனமாற பாராட்டுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய துணிகள் விற்காமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிருர்கள் என்றும் அந்தக் குழு சொல்லி யிருக்கிறது. அரசாங்கமே அந்தத் துணிகளை கொள்முதல் செய்து கொள்ளவேண்டும், கொள்முதல் செய்து விற்பனை செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தையும் தீட்டியிருக்கிருர்கள். அதையும் இந்த அரசு ஏற்றிருக்கிறது என்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

தனியார் துறையில் இருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஏற்பட் டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படியிருந்தாலும் தமிழகத்திற்குத் தேவையான செயற்கை பட்டு, அதை விநியோகிக்கக்கூடிய உரிமை மத்திய ஆட்சியின் கையில் இருக்கிறது.

எனக்கு முன்னல் பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜெயராமன் அவர்கள் சொன்னர்கள். தனியார்களும் தறி முதலாளிகளும் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் டிசம்பர் 31-ம் தேதியோடு முடிவுற்றது. அதற்குப் பின்பு மூன்று மாதங்கள் ஆகியிருக்கிறது. இந்த மூன்று மாதங்களில் உற்பத்தி ஆகக்கூடிய

[திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்] [1974 மார்ச் 27

செயற்கைபட்டு நியாய விலையில் நெசவாளர்களுக்கு கிடைக்க மத்திய அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ள வில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட அவல நிலையினால் தமிழக அரசும் அதை கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே, கட்சி பேதம் இல்லாமல் எல்லா கட்சியினரும் ஒன்று சேர்ந்து மத்திய சர்க்காரை தட்டிக் கேட்டு எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் செயற்கை பட்டு கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெசவுத் தொழிலுக்கு சம்பந்தப்பட்ட சாய பவுடர் உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதாக அறிக்கையில் உள்ளது. நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஒரு கிலோ பவுடர் ரூ. 6 விற்றது இன்றையதினம் ரூ. 60-க்கு விற்கிறது. இந்த நிலைமையை அறிந்துதான் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழகத்தில் இம்மாதிரி ஒரு தொழிற்சாலை அமைத்து இந்தத் தொழிலுக்குத் தேவையான மூலப்பொருளை கொடுக்கலாம் என்ற நல்லெண்ணத்தில் இந்த முறையை வகுத்திருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒன்றாகும்.

ரயான் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு ரூ. 30 கோடியில் ஒரு திட்டம் தீட்டி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்ற ஒரு கருத்தும் வந்திருக்கிறது. அதை நான் மிகவும் பாராட்டு கிறேன்.

கைத்தறி நிதிக் கழகம் என்ற ஒரு அமைப்பு தமிழகத்தில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் ரூ. 100-க்கு 11 சதம் வட்டி வசூலிக்கிறார்கள். அதிகமான வட்டி.

குறிப்பாக திண்டுக்கல் வட்டம் தொழில் துறையில் பிற்பட்ட பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதிக்கு 7½ சதவிகிதம் வட்டி என்ற முறையில் செயல்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் செயற்கை பட்டை பயன்படுத்தக்கூடிய பகுதியிலே உள்ளவர்கள் இந்த கைத்தறி நிதி கழகத்திலிருந்து கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன் வசூலை எல்லாம் ஓர் ஆண்டு காலம் ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் கைத்தறி நிதி கழகத்தில் புது

உறுப்பினர்கள் சேர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிய உறுப்பினர்கள் சேர்ப்பது இல்லை. ஆகவே, புதிய உறுப்பினர்களை சேர்த்தால்தான் வரக்கூடிய புதிய நெசவாளர்கள் அங்கே கடன் வாங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நெசவுத் தொழிலாளர்களை வேறு தொழில்களுக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதியதாக நமது தமிழகத்தில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும்பொழுது அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய மகன்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து, அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் சேர்த்துக் கொண்டால்தான் நெசவுத் தொழிலிலிருந்து வேறு தொழிலுக்கு அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களை மாற்ற முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சின்னாளப்பட்டியில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் 11 சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த 11 சங்கங்களில் 10 சங்கங்களில் ஏறக்குறைய 1,500 நெசவாளர்கள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றனர். 1,500 நெசவாளர்களுக்கு உள்ள பங்குத் தொகை ஒரு நெசவாளிக்கு ரூ. 100 கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் ரூ. 30 தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 200 தறி இருக்கிறது என்றால், 50 தறிதான் இப்பொழுது நெசவாளர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். மீதி நெசவாளர்களுக்கு கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு பங்குத் தொகை ரூ. 70 கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சின்னாளப்பட்டியில் 10, 11 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் இருப்பதால் சாயம் போட கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு ஊரிலே ஒரு சாயப் பட்டறை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி சாயப் பட்டறை ஏற்படுத்தினால்தான் நல்லமுறையில் சாயம் போட்டு, நல்ல துணிகளை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கைத்தறியாளர்களுக்கு உண்மையாக உதவி செய்யக்கூடிய அரசு இந்த அரசு. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு எந்த எந்த முறையிலே நன்மைகளைச் செய்ய முடியுமோ அந்தந்த முறையிலே அவைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, இந்த தொழில் துறை மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அறிக்கையைப் பார்த்த பிறகு நம் மாநிலம் சமீபத்திலே எத்தகைய தொழில் வளர்ச்சியை அடையப் போகிறது என்பதை காண முடிகிறது. பல பெரிய தொழிற்சாலைகளை அரசின் நிதி உதவி கொண்டு நல்ல முறையில் நடத்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றது. தொழில் துறையிலே நல்ல கவனம் செலுத்தி, தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தால் நம் மாநிலம் நல்ல செழிப்படையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸை பொறுத்தவரையில் சில குறைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அதாவது ஒரு தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு எசன்ஷியாலிட்டி சர்ட்டிபிகேட் ஜாயின்ட் கன்ட்ரோலர் ஆஃப் எக்ஸ்போர்ட்ஸ் அண்டு இம்போர்ட்ஸ் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சிறு தொழில்களுக்கு 10,000 ரூபாய்க்கு குறையாமல் கொடுக்கலாம் என்றிருந்தாலும் அவர்கள் 10,000 ரூபாய்க்கு சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதில்லை அவர்கள் சிபாரிசு செய்யாவிட்டால் பணம் பெற முடியாது. ஆகையால் இந்த முறையில் இடையூறு இருக்கிறது.

ஆந்திரா, கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களிலே அவர்கள் எந்த அளவுக்கு சிறு தொழில்களுக்கு ஊக்கமளித்து, மத்திய அரசின் உதவியைப் பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்ய தயாராக இருக்கிறார்கள். எந்த சிறு தொழிலாக இருந்தாலும் 10,000 ரூபாய்க்கு சிபாரிசு செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கின்றவர்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை. அதனால் மிகவும்

1974 மார்ச் 27] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்]

கஷ்டமாக இருக்கிறது. மேலும் ஒவ்வொருத் தொழிலுக்கும் 10,000 என்ற அளவில் 7 தொழில்களுக்கு 70,000 ரூபாய்வரை சிபாரிசு செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யூனிட் காஸ்ட் எப்படி இருந்தாலும் ஒரு தொழிலுக்கு 10,000 வரை சிபாரிசு செய்யலாம் என்றும் விதி இருக்கிறது. ஆகவே, சிறு தொழில்களைத் தொடங்க அதிக ஊக்கமளிக்கும் வகையில் 10,000 ரூபாய்க்கு குறையாமல் எசன்ஷியாலிட்டி சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில்களை எப்படி அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சிகள் நடத்த வேண்டும். 1972-லிருந்து அதற்கு கமிட்டி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பிற்பட்ட ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள கலெக்டரை தலைவராகக் கொண்டு, அந்த அஃபிஷியல் கமிட்டி கூடியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த கமிட்டியில் என்னென்ன ஆராய்ச்சிகளைச் செய்தார்கள், என்ற விஷயம் தெரியவில்லை. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும், மற்றுள்ள மக்களும் அதன் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அறிவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை. ஆகையால் அதை பரந்த அளவில் அமைக்க வேண்டும்.

அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் அந்த கமிட்டியில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும் அதோடு தொழில் துறையிலே உள்ள வல்லுநர்களையும் போட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், தொழில் அபிவிருத்திக்கான பல ஆலோசனைகளை வழங்க முடியும். கமிட்டி அந்த முறையிலே திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்காக அனுமதி கேட்டு பலர் மனுக்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் அந்த மனுக்களில் ஏதாவது ஒரு சிறிய குறை இருந்தாலும் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள்; மனு நிராகரிக்கப்படுகிறது அந்த முறையைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

காலையிலே கேள்வி நேரத்தின்போதுகூட அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். டி.வி.எஸ். என்று கேள்வியிலே குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அது 'சதர்ன் ரோட்வேஸ்' பற்றியது என்று அறிந்து, கேள்வி கேட்டவருடைய நோக்கம் என்ன என்பதை புரிந்து அமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்னார்கள்.

அதைப்போல மனுக்களில் ஏதாவது தவறு இருந்தாலும் அதை நிவர்த்தி செய்து, பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமே அல்லாமல் நிராகரித்துவிடக் கூடாது. திருப்பி அனுப்பினால் ஏழை எளியவர்களுக்கு சிறு தொழில்களைத் தொடங்குவது மிகவும் கஷ்டமாகும். ஆகவே, பரிசீலனை செய்து அதற்குரிய லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

மனுக்களை பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏதாவது ஒரு கமிட்டிப் போட்டு, அதிலேதான் நிராகரிப்பது பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டும். தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் கையில் அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெரிய தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்குவதற்கு நாம் ஏராளமான உதவிகளைச் செய்கிறோம். அது நம்முடைய கடமை. ஆனால் அதே நேரத்தில் நம் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டியதும் அவசியமாகிறது. அதைத் தீர்க்க வேண்டும். முக்கியமாக இந்த கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்சினையைக் கவனிக்க வேண்டும். பெரிய தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு 15 கோடி, 20 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறார்கள். இவ்வளவு ரூபாயை அள்ளிப்போட்டாலும் 100 அல்லது 200 பேர்களுக்குத்தான் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இதிலே உள்ள கணக்கைப் பார்த்தால் ஒரு கோடி ரூபாய் இன்வெஸ்ட்மென்ட் செய்தால் 50 பேருக்கு மேல் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க சாத்தியமில்லை.

ஆனால், கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் உதவி செய்தால்கூட ஏராளமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. ஆகவே இந்தத் துறையில் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கினால் பாதகமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற ரீதியில் போனால், அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் வந்துவிடும். இப்போதே அவர்களுக்கு

நூல் கிடைப்பதில்லை; நார்ப்பட்டு கிடைப்பதில்லை. சாயம் கிடைப்பதில்லை. இவைகளை எல்லாம் கவனித்து தாராளமாகக் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு போதிய பண வசதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்றால் ரிவைஸ்ட் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கிக்கொள்ளலாம். எத்தனையோ துறைகளுக்கு உதவி செய்கின்றபோது இந்தத் துறைக்கு மேலும் 20, அல்லது 25 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் ஒதுக்கிக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை.

இப்போது செய்கின்ற உதவியினால் அவர்கள் ஷேர் காப்பிட்டல் கூட கட்ட முடியாது.

எம்.டி.சி. லோன் பெறுவதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. டர்ன் ஓவரில் 25 சதவிகிதம் இருந்தால் தான் அந்தக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி இருந்தால் தொழில் செய்ய முடியாது. 100 ரூபாய் உதவி செய்தால் போதாது (மணியடிக்கப்பட்டது). 80 ரூபாய்க்கு விற்ற நூல் இன்றைக்கு 150 ரூபாய், 200 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. ஆகவே, 100 ரூபாயை வைத்து நூல் கூட வாங்க முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு இன்னும் அதிக அளவில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: கனம் தற்காலிகத் தலைவரவர்களே,

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. துரைமுருகன்): எல்லாம் ஒரே தலைவர்தான். தற்காலிகத் தலைவரும் அல்ல; வேறு தலைவரும் அல்ல.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதில் முதலாவதாக கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இது குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சந்தானம் கமிட்டியில் பரிந்துறை அனைத்தும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதன் விபரங்களைப் பார்க்கும்போது பல பரிந்துறைகளைப் பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது அல்லது எடுக்கப் போகிறது என்பதை என்னால் காணமுடியவில்லை.

சந்தானம் கமிட்டியினர் 151 பரிந்துறைகளையும் 9 ஆலோசனைகளையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே சில மத்திய அரசு நிறைவேற்ற வேண்டியவை. மாநில அரசு செய்யவேண்டிய பலவற்றைப்பற்றிய சொலப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி எல்லாம் ஒன்றையும் இங்கே காணவில்லை. அதுகுறித்து அரசாங்கம் என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிப்பதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டு, அறிக்கையும் கொடுத்து பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அந்த அறிக்கை இன்னும் வெளிச்சத்திற்கு வரவில்லை. அதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நெசவாளர்கள் பல காலமாக எழுப்பிய கூக்குரலுக்குப் பிறகுதான் அந்த கமிட்டி போடப்பட்டது. சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கை வெளிச்சத்திற்கு வர பல மாதங்கள் ஆனதைப் போலத்தான் இந்த அறிக்கையும் வரும் என்று தெரிகிறது. கமிட்டியின் அறிக்கை இன்னும் இருட்டில்தான் கிடக்கிறது. அது வெளிச்சத்திற்கு வந்த பிறகு தான் செய்திருக்கிற பரிந்துரை சரியா இல்லையா என்று சொல்ல முடியும். ஆகையால் அந்த அறிக்கையை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 5.30)

அடுத்தபடியாக, சர்வீஸ் கோவாப்பரேட்டிவீஸ் இப்போது அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு விதிகளும் இருக்கின்றன. 1000 தறிகளுக்கு ஒரு கமிட்டியும் ஒரு சொசைட்டியும் அமைக்க படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோவையிலுள்ள ஒரு அதிகாரியை சமீபத்தில் சந்தித்து, இதுபற்றி கேட்டபோது, 3000 தறிகளுக்கு ஒரு கமிட்டியும், சொசைட்டியும் அமைக்கப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். இதில் எது சரியானது என்று தெரியவில்லை. இந்தக் கமிட்டிகளில் அனைத்துக் கட்சியின் பிரதிநிதிகளை,

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

நெசவாளர்களது பிரதிநிதிகளை போடுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் வேறுவிதமாகப் போடுவதாகத்தான் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஓரிடத்தில் உப்புமண்டிக்காரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். பண லேவா தேவிக்காரரைப் போட்டிருக்கிறார்கள், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தினால்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சர்விஸ் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடி என்பது கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் கீழ் வராத கைத்தறியாளர்களை ஒன்று சேர்த்து சங்கம் அமைத்து, அவர்களுக்குப் பணப்பொறுப்பை வைக்காமல் நூலை மட்டும் வழங்கக்கூடிய உரிமையைத் தருவதுபற்றி. இதில் கமிட்டி என்ற பிரச்சினைக்கே இடம் இல்லை. எப்படிச் சொல்கிறார்கள்?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: கைத்தறி ஆய்வாளர்கள் என்னிடமே வந்து கமிட்டியில் யார்யாரைப்போடலாம் என்று கேட்டு பெயர்கள் வாங்கிக்கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள்தான் விளக்கவேண்டும். ஓரிடத்தில் உப்பு மண்டிக்காரரை போட்டிருக்கிறார்கள். ஓரிடத்தில் பண லேவாதேவிக்காரரைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: எந்த ஊர் என்று சொன்னால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அவர் சொல்வது சர்வீஸ் கோவாப்பரேடிவ் இராது. நாம் நூல் வழங்க கார்டு வழங்க ஒவ்வொரு இடத்திற்கு கமிட்டி போட்டோம். கான்சென்ட்ரேஷன் வேண்டுமென்றால் அதிகமான கமிட்டி வேண்டும் என்பதால் ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு கமிட்டி போடுவது என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் அங்கத்தினர் சொல்வது போல் நடந்திருந்தால் அது மாபெரும் தவறு, நிச்சயம் அதைத் திருத்த முடியும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: சேலம் மாவட்டம் ஜலகண்டபுரத்தில் அப்படி நடந்திருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இதை அமைச்சர் கவனிக்கவேண்டும். அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் எழுதிக்கொடுத்த பெயர்களை ஆளும் கட்சியினர்கள் மாற்றி இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷனின் பணிகள் அண்மைக் காலத்தில் சீர் அடைந்திருப்பதற்கு மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். இந்த மூடிய பஞ்சாலைகளை அரசே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்த பஞ்சாலை கார்ப்பரேஷனில் தொழில் உறவு நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் எல்லோரும் விரும்புவார்கள். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக அந்த மாதிரி இல்லை. மற்ற ஆலைகளுக்கு பஞ்சாலை கார்ப்பரேஷன் வழிகாட்டியாக, முன்னோடியாக அமைய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிற நேரத்தில் அவற்றைவிட மோசமாக இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்திலேயே இத்தகைய அரசியல் தலையீடு எவ்வளவு ஏற்பட்டது என்பது எனக்கு தெரியும். இதுபோல அரசியல் பாரபட்சம் காட்டப்படக்கூடாது என்று அமைச்சரிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இதுபோன்ற அரசியல் தலையீடுகள் இல்லாமல் நல்லமுறையில் அந்த ஆலைகள் நடைபெற சரியான தொழில் உறவு ஏற்படச் செய்ய வேண்டும்.

இதற்கு அட்வைசரி கமிட்டி போட்டிருந்தார்கள். 2 ஆண்டுகளுககு முன்பு ஒரு முறை கூடியது. அப்புறம் கூடவில்லை. என்ன ஆயிற்று என்றே தெரியவில்லை. அதில் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த நானும், மற்றொருவரும் உறுப்பினராக இருந்தோம். கடைசியாக சில மாதங்களுக்கு முன்பாக கேட்கிறபோது அது லிக்விடேட் ஆகிவிட்டது என்றார்கள். இது சரியல்ல. குறிப்பாக இந்த கார்ப்ரேஷனுக்கு அரசாங்க உத்தியோகத்தில் உள்ளவர்கள் வருகிறார்கள். தொழிலுக்குப் புதியவர்கள் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்க இதுபோன்ற அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

அடுத்தப்படியாக, டான்சியில் லாபம் வந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களது நிலைமை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். அடிப்படைச் சம்பளம் 40 ரூபாய்தான். பஞ்சப்படி சிம்லா புள்ளி அடிப்படையில் 173 புள்ளிக்கு மேல் புள்ளிக்கு 60 பைசா என்று கொடுக்கிறார்கள் ஆக குறைந்தபட்சம் ஒரு தொழிலாளிக்கு 131 ரூபாய்தான்

என்ஜினியரின் வேஜ் போர்டு பிரகாரம் குறைந்த பட்ச சம்பளம் 314 ரூபாய் இந்த அடிப்படையில் அவர்களது சம்பளத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது).

திரு. சு. துரைசாமி: மூடப்பட்ட 12 பஞ்சாலைகளை, நமது பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை தேசிய பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, இதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்து என்ன என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தனியார் ஆலைகளை தேசியமாக்குவதை தான் வரவேற்கிறேன். அதனாலே இவை உடனே கெட்டுவிடும் என்ற கருத்தை ஏற்கமாட்டேன்.

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 74-75 ஆம் ஆண்டுக்கான தொழிற்துறை மாணியக் கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதனை வரவேற்று, சில கருத்தினை நான் சொல்ல முற்படுகின்றேன்.

இங்கு எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எல்லாம் இந்தத் தொழில் துறையில் நமது அரசு நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கண்டு இருப்பதைச் சொன்னார்கள். என்றாலும் வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கு எந்தவிதமான சர்க்கார் தொழிற்சாலையும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 1,648 தறிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆயினும் நமது சர்க்கார் கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்கின்ற தறிகளுக்கு தான் நூல் விநியோகம் அளிப்பது என்கிற முறையினால் ஆம்பூர் தொகுதியில் இயங்கி வந்த வீவர்ஸ் சொசைடி, விநாயகர் சொஸைடி இயங்காத காரணத்தினால் இன்றைக்கு அங்குள்ள பெரும்பாலான நெசவாளர்கள் பரிதபிக்கிறார்கள்.

ஆகவே, ஆம்பூர் நகர், பெரியான் குப்பம் நெசவாளர்களுக்கு கூட்டுறவுத் தறியில் இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் நூல் விநியோகம் சீராகக் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வடாற்காடு மாவட்டத்தில் தோல்பதனிடும் தொழிலில் அதிகமாக அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தரும் நகரம் ஆம்பூர்தான். சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்த கட்டுப்பாட்டினுல், கலர்தோல் தான் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்கிற கட்டுப்பாட்டினுல் பல ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிருர்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், முஸ்லிம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ஏறத்தாழ 62 தொழில்சாலைகளில் ஒருசில வணிக பெருமக்களால் தான் அந்தக் கலர்தோல் தயாரிக்கும் மெஷினரிகளை வைக்க முடிந்ததே தவிர—பாக்கி முடியவில்லை. அவற்றில் வேலை செய்த வர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். ஆகவே இந்தச் சபையில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தீர்மானத்திற்கிணங்க—கலர் தோல்தான் ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதி உண்டு என்று இல்லாமல் ட்ரேஸ் தோலையும் அங்கே உருவாக்க வழிவகை செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், முஸ்லீம் சமுதாய மக்களுக்கு மீண்டும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் ஆம்பூர் நகரத்தையும், மற்ற சில நகரங்கள் போல் ஒரு தொழில் நகரமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற வட்டியில்லா கடனைப் பார்க்கிறபோது, அது ஆம்பூர் நகரத்தில் இரண்டு பேர்களுக்கும், பள்ளிகொண்டாவிலே இரண்டு பேர் களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுல் நிறைய ஏழைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள்.

தென், வட மாவட்டங்களைப் பார்க்கிற போது வட ஆற்காடு ஆம்பூர், குடியாத்தம், பேர்ணும்பெட், கணியம்பாடி போன்ற இடங்களில் சர்க்கரைத் தொழில் இதுவரை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அந்தப் பகுதி ஏழைகள் வாழ உடனடியாக சர்க்கரை தொழில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஆரம்பித்தால் அதன் மூலம் அந்தப் பகுதியிலுள்ள

1974 மார்ச் 27] [திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்]

நிறைய ஏழைகளுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்குமென்று வாய்ப்புத் தந்ததற்கு பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. எ. க. துரைசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தொழில், கைத்தறிபற்றியுள்ள மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் குறிப்பாக நெசவாளர்கள் பிரச்சினை பற்றி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். கடந்த ஆண்டு 75 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டு, நெசவாளர்கள் நூல் கிடைக்காமல் அவதிப்பட்டபோது, நம்முடைய மாநிலம், மற்ற அண்டை மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுகிற தன்மையில் கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கும், அதற்கு அப்பாலிருந்த நெசவாளர்களுக்கும் சீரான முறையில் நூல் வினியோகம் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த ஆண்டு 3 மாதம் நூல் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு நெசவாளர்களுக்கு ரேஷன் கார்டு முறையில் நூல் வினியோகம் செய்யப்பட்டது. அன்றைக்கு நெசவாளர்கள் பட்ட இன்னலைப் பார்த்து தமிழக அரசு, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1 கோடி ரூபாய் கடனுக வழங்கினுர்கள். பின்னர் அந்த நெசவாளப் பெருமக்கள் படுகிற கஷ்டத்தைப் பார்த்து, தற்போது அந்த ஒரு கோடி ரூபாய் கடனை திரும்பச் செலுத்தவேண்டாமென்று தள்ளுபடி செய்திருப்பதற்காக நான் நெசவாளப்பெருமக்கள் சார்பாக நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த 10—3—1974 அன்று குடியாத்தத்திலே ஒரு பெரிய தீ விபத்து ஏற்பட்டு அதிலே அங்கே உள்ள நெசவாளப் பெருமக்கள் வீடிழந்து கஷ்டப்பட்டபோது நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு லட்ச ரூபாய் வழங்கியது மட்டுமல்ல, பல்வேறு அரசியல் கட்சிக்காரர்களும், மற்ற நல்ல இதயம் கொண்ட பெருமக்களும் பேருதவி செய்தார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெருமான துணிகளை வழங்கினுர்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு நெசவாளர்களுக்கு அவ்வப்போது ஏற்படுகிற பல இடையூறுகள், அவர்களுக்குத் தேவையான நூல், சாயப் பொருட்கள், ரசாயனப் பொருட்கள் கிடைக்காமல் அவர்கள் படுகிற துயரத்தைப் போக்கவேண்டும் என்பதற்காக தம்முடைய மாநிலம், மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருப்பது போல், பணி கூட்டுறவு சங்கம் என்ற ஒன்றினை தமிழ்நாடு முழுவதும் அமைத்து அதன் மூலம் நெசவாளர்களுக்கெல்லாம் அந்தப் பொருட்களை எல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்திருப்பதற்காக உள்ளபடியே இந்த அரசை நெசவாளர்களின் சார்பாக பாராட்டுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல அண்மையிலே தம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் வருகிற 1-ம் தேதியிலிருந்து 30 சதவிகிதம் மின்சார வெட்டு அமுல்படுத்தப்படும் என அறிந்தவுடன் இன்றைக்கு நேசவாளிகளுக்கு வேண்டிய தேவையான பொருட்களின் விலைகள் ஏறிப்போயிருக்கிறது. பன்னிரண்டு ரூபாய் விற்ற சல்பர் ப்ளாக் இன்றைக்கு 40 ரூபாய்க்குக் கூட கிடைக்கவில்லை.

அது மட்டுமல்ல க்ரீன், ப்ரவுன், வயலட், கோல்டன், ஆரஞ்ச் போன்ற கலர்கள் இன்றைக்கு இரண்டு மடங்கு மூன்று மடங்கு அதிக விலை விற்கிறது. அதுவும் நல்ல தரமான கலர்கள் கூட கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இதை எல்லாம் உற்பத்தி செய்ய இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தம்முடைய தமிழ்நாட்டில் 5,56,000 தறிகள் இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், 25 வருடகால பெரு முயற்சிக்குப் பிறகும் 1 லட்சத்து 63 ஆயிரம் பேர்கள் தான் இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கத்திலே இருக்கிறார்கள். அதனால் பலன் பெறுகிறார்கள். இது மொத்தத்தில் 30 சதவிகிதம் தான். மீதி 70 சதவிகிதம் இதிலே சேராதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படி வெளியே இருக்கிற நெசவாளர்களும் பயன் பெறுகிற வகையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. எ. க. துரைசாமி]

தமிழகத்திலே இன்றைக்கு 50 கோடி ரூபாய் பெருமான துணிகள் கைத்தறியிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அதிலே 10, 15 10, 15 கோடிக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இதைப் பற்றி சந்தானம் கமிட்டியிலே கூட கூறியிருக்கிறார்கள்.

மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலிருந்தே கரைபோட்ட வேஷ்டி, சேலை போன்றவைகளை கைத்தறிக்கே ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டுவருகிறது. இது பற்றி சந்தானம் கமிட்டியிலே கூட கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு சாயம், ரசாயனப் பொருட்களுக்கும் எளிதாகக் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல் குடியாத்தத்திலே ஒரு நூல் ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டும். மேலும், வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமும், வீடு அடமான வங்கிகளின் மூலமும் குடியாத்தத்திலே உள்ள தீயால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு—சட்டம் குறுக்கே நின்றாலும் அதைத் தளர்த்தி—அவர்களுக்கு வீடு கட்டி கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு செங்கல்பட்டு, மதுரை, இராமநாதபுரம், சேலம் போன்ற இடங்களில் நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கிற திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் வட ஆற்காடு, மாவட்டம் குடியாத்தத்திலே அந்தத் திட்டம் இல்லை, ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை அங்கேயும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில்துறை மானியத்தின் மீது எனக்கு முன்பு பேசிய வட ஆற்காடு மாவட்ட வட்டார உறுப்பினர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டம் தொழில் துறையில் எவ்வளவு தூரம் பின்தங்கி இருக்கிறதென்பதனை தெளிவாக எடுத்துக் கூறி, அந்த மாவட்டத்தின் மீது விசேஷமான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதைப் பற்றி மிக உருக்கமாக எடுத்துச்சொன்னார்கள். அதே கருத்தை நானும் வரவேற்கிற வகையில் ஒருசில கருத்துக்களை சொல்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாடு தொழிற்துறையில் முன்னணியில் இருக்கிறதென்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திய நாட்டிலே உள்ள மற்ற மாநிலங்களைப் பார்த்தால், ஏதோ ஒன்றிரண்டு மாநிலங்களைத் தவிர, மற்ற மாநிலங்களின் நிலைமைகளைப் பார்த்தால் தமிழகம் இந்தத் தொழில் துறையில் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பது தெரியும்.

தொழில் துறையிலே எப்பேர்ப்பட்ட புரட்சியை உண்டாக்கி யிருக்கிறோம் என்பதை நன்கு உணரலாம். நான் மட்டுமல்ல உண்மை நிலையை அறியக்கூடிய உண்மையைப் பேசுகின்ற மனப்பான்மையைக் கொண்ட நல்லவர்கள் அத்தனை பேர்களும் இந்த உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு நற்சான்று வழங்குகிறார்கள்

தொழில் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழில் துறையிலே நாம் எண்ணிய வகையிலே மாற்றங்களை, புரட்சிகளை காணவில்லையென்றால் அதற்கு இந்த அரசுதான் பொறுப்பு என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். நம்முடைய புள்ளிவிவரங்களையும் அரசியல் நிலைமைகளையும் பார்த்தால் தொழிற்சாலைகள் அமைக்க உரிமங்கள் தரும் அதிகாரங்களின் பெரும்பகுதி மத்திய அரசினிடத்திலே இருக்கிறது.

எந்த ஒரு தொழிலாக இருந்தாலும், மூலத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் அங்கீகாரம் வழங்குகின்ற அதிகாரம், உரிமம் வழங்குகின்ற உரிமை மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது. நாம் எவ்வளவுதான் திட்டங்களைத் தயாரித்து அங்கே அனுப்பினாலும் அவர்கள் ஒப்புதல் தருவதற்குப் பல வருடங்கள் ஆகின்ற சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் தமிழ்நாட்டில் பொருளாதாரத்திலே தமிழ்நாட்டிலே தொழில் துறையிலே பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சேலம் உருக்காலை திட்டத்தை முனைப்புடன் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அதற்கான ஒப்புதலை வற்புறுத்தி வற்புறுத்திப் பெற்றோம். ஒப்புதல் பெற்றுங்கூட மத்திய அரசு அதை அமைக்க தடங்கலாக இருக்கிறது என்பதையும் அவ்வளவு தூரம் நமக்குச் சாதகமாக நிலைமை இல்லை என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மாநில அரசின் சார்பிலே இந்தத் திட்டத்தை இந்தக் காலத்திற்குள் நிறைவேற்றவேண்டு மென்ற ஒரு காலத்தை வரையறுத்து மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அதற்குள்ளாக அவர்கள் அந்தத் தொழிற் சாலையை ஏற்படுத்த முன்வராவிட்டால் அவர்கள் அதற்காக முனைப்புடன் செயல்படவில்லை என்றால் தமிழகம் ஆர்த்தெழுந்து குரல் எழுப்புகின்ற ஒரு முயற்சியை, முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

குடிசைத் தொழில்களையும், சிறு தொழில்களையும், பெரும் தொழில்களையும் ஏற்படுத்திவிடுவது மட்டும் போதாது, " there should be industrialisation for further industrialisation " என்று சொல்வார்கள். நாம் மூலத் தொழிற்சாலைகளையும் ஏற்படுத்தவேண்டும். எந்த எந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால் அதன் மூலம் மற்றத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்திப் பெருக்கமுடியும் என்பதைப் பார்த்து அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவேண்டும். அந்தவகையிலே தொழிற்கொள்கை மாற்றப்படவேண்டும்.

அதிலே இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று ஏற்கனவே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை மேலும் வலுப்படுத்தவும் மேலும் முன்னேற்றம் காணவும், அங்கேயிருக்கிற சூழ்நிலைகளை நல்ல முன்னேற்றத்திற்கான சூழ்நிலைகளாக மாற்றுகின்ற வகையிலே அவர்களுக்கு எந்த எந்த உதவிகளைச் செய்தால் அவர்கள் வளருவார்கள் என்று கண்டறிந்து திட்டங்களை வகுக்க ஒரு துறையைப் பயன்படுத்தலாம்.

மேலும் ஒரு துறையானது எந்த எந்த மாவட்டங்களிலே எந்த எந்த இடங்களிலே மூலப்பொருட்கள் என்ன என்ன கிடைக் கின்றன, எந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை அறிவதற்கும் பயன்படும். அமைச்சர் அவர்கள் ஒருவராக இருந்தாலும் செயலாளர் அவர்கள் ஒருவராக இருந்தாலும் துணைச் செயலாளர்கள் இருவர் என்ற முறையிலே ஏற்படுத்தி ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளைக் கவனிக்க ஒரு பிரிவும் புதிதாக தொழிற்சாலைகளை அமைக்க ஒரு

பிரிவும் தனித்தனியாகப் பொறுப்புக் கொடுக்கப்படக்கூடிய வகையிலே மாற்றப்பட வேண்டும்.

இன்றைக்கு நாம் தொழில் துறையிலே ஒரு சில இடங்களிலே தொழில்களை தூக்கிவிடுவதானுல் நம்முடைய பிரச்சினைகள் தீராது. டிசென்ட்ரலைசேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய பரவலாக்கும் முறைகளைக் கையாளவேண்டும். எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் எல்லாத் தொகுதிகளுக்கும் அந்த அந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதியில் சார்பிலே அவர்கள் நல்லமுறையிலே நிலைமைகளை அறிந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினுல் அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களுக்கு மதிப்பு அளிக்கும் வகையில் ஒரு இன்வெஸ்டிகேஷன் செல் தனியாக ஏற்படுத்தி அதன் பரிந்துரையின் அடிப்படையிலே ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒரு தொழிற்சாலையாவது இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் கடைப்பிடித்து எல்லாத் தொகுதிகளிலும் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முயற்சிகள் செய்யவேண்டும்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லுவேன், அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கேட்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சந்தனத் தைலம் செய்வதற்கு ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த 40 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. என்ன வேதனை அல்லது சோதனை என்று சொல்வேன், எந்த மாவட்டத்தில் 80 சதவீதம் உற்பத்தியைச் செய்துவருகிறோமோ அந்த எங்கள் ஜவ்வாது மலைப் பகுதியிலே சந்தன மரக்கட்டைகள் 80 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட சந்தனக்கட்டைகள் தருகின்ற மாவட்டத்திலே அந்தத் தொழிற்சாலையை வைக்காமல் எங்கேயோ கோவை மாவட்டத்திலே அதை ஏற்படுத்தினுல் எப்படிச் சும்மா இருக்கமுடியும்? எங்கள் பகுதியில் அது ஏற்படுத்தப்படா விட்டால் நான் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ரொம்ப கோபம் வேண்டாம். காட்டு இலாகாவின் சார்பிலே ஒரு பரிந்துரை சொன்னுர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சார்பிலோ அல்லது வேறு யாரோ கேட்டபோதுகூட அது தொழில் இலாகாவிலே ஆராயப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 27]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எந்த இலாகா என்பதல்ல, எந்தச் சட்டியிலே சமைத்தாலும் சாதம் எங்களுக்கு வேண்டும். அந்தத் தொழிற்சாலே எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வரவேண்டும், நாங்கள் தான் உரிமையுடையவர்கள்.

இன்னொரு மிக முக்கியமான பிரச்னே. அந்த பிரச்னேபற்றி நாடு முழுவதும் அழுதுகொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய தான்தோன்றித்தனமான முறையினுல் நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தோல் பதனிடும் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலிலே மத்திய அரசு பலப் பரிட்சையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது.

நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தாமாகவே ஒரு தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவந்து அதை சர்வ கட்சியினரும் ஏற்றுக்கொள்கிற நிலேயில், நான் அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒருமனதாக தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிளுேம். ஆனுல் மத்திய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் பழைய நிலேமையே இருக்குமானுல் இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கு மத்திய அரசு தருகின்ற மதிப்பு என்ன என்பதை மக்களுக்கு மத்திய அரசு தருகின்ற மதிப்பு என்ன என்று நாலரைக் கோடி மக்களும் ஒருமித்த கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறுர்கள்.

பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறுர்கள். அவர்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற நிலேயைப் பார்த்தால் பிராக்டிக்கல் என்று சொல்வார்களே அதன் அடிப்படையிலே பார்த்தால் சாதகமாக இல்லே. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கக்கூடிய எந்த நடவடிக்கையாக இருந்தாலும் அதை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேம். பினிஷ்ட் புராடக்ட்ஸ் ஆக அனுப்பினுல் அதனுல் நாட்டுக்கு நன்மை என்றுல் அதற்கு ஆதரவு தரத் தயாராக இருக்கிறேம்.

ஆனுல் அந்த மாற்றத்தைச் செய்வதற்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் 10 கோடி ரூபாய் தேவை, 10 ஆண்டுகளும் தேவை என்கிறபோது அது முடியாது என்கிறபோது அதற்குப் பரிகாரம்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1974 மார்ச் 27

காண உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நான் மீண்டும் ஒருமுறை தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானத்தை நான் இன்றைய சூழ்நிலையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த சட்ட மன்றத்தின் சார்பாக ஐவர், அல்லது மூவர் குழுவைப் போட்டு பிரதம அமைச்சரை, ஜனாதிபதியை, அமைச்சர் சட்டோபாத்தியா அவர்களைச் சந்திக்க அனுப்ப வேண்டும். அதற்கான செலவை லத்தீப் வேண்டுமானால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார். அரசாங்கத்தின் சார்பாக அதற்கு ஒப்புதல் தர வேண்டும்.

இந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்துகின்ற வகையிலே மீண்டும் இந்த சபையிலே ஒரு தீர்மானத்தை அல்லது அறிக்கையை கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அமைச்சரின் முனைப்புடன் செயல்படுகின்ற தன்மையை நாடு உயரவேண்டுமென்று அவர்கள் பாடுபடுகின்ற தன்மையைப் பாராட்டி அவர் வாழ வேண்டும், இந்த நாடு வாழ வேண்டும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, in support of the cut motions moved already, I want to offer a few remarks regarding our Industries, Handloom, Textiles, Administration of Justice, Jails, etc.

In the first instance itself, I think I should say that I have noted in the review that there is abnormal delay in starting the Salem Steel Plant. It is going at Tortoise speed. I do not know why it is like that. I request the Government to speed up this Salem Plant. This Plant will give opportunities for starting many ancillary industries and therefore there is much potential for creating employment opportunities. I request the Hon. Minister for Industries to see that the Salem Steel Plant is expedited.

(மாலை 6 00)

Sir, three days back the Hon. Minister for Industries was giving a reply with regard to recruitment of personnel in the centrally sponsored industries. I am very sorry to note that they are showing discrimination to our State people. At least the

1974 மார்ச் 27] [Thiru B. Venkataswamy]

Central Government must see that proportionate opportunities are given to our people in any central project which is started throughout India. I object the policy of the Centre.

At the same time, I would say that this House should pass a Resolution stressing the Central Government to give equal job opportunities not only to the people from Tamil Nadu but also to the entire Nation according to the population or on some other basis. I request the Hon. Minister to see that at least equal opportunities are given to our people in any factory started by the Central Government in any part of the Nation.

I am very sorry to note that the Licensing Policy of the Nation is very bad. They are delaying licences to people who have applied to start industries and red-tapism is playing a major role in the licensing policy. Those who have come forward to open more industries or factories are not in a position to do so because of red-tapism.

The licensing policy should be liberalised in order to create more employment opportunities for unemployed person in the Nation. About nationalisation of factories and Industries I have already said that it is a suicidal policy of the Government and it is anti-people policy also. When you talk about nationalisation, no industrialist will come forward to open or start a industry. We are really wasting our national wealth by nationalisation as well as we are not in a position to create employment opportunities in the Government sector.

Therefore, that policy should be given up in order to enable more people to come forward to start new industries and to create more employment opportunities.

In Germany and Japan, free trade is allowed and there is no interference of the Government. Enormous factories are run in the private sector and there is no strict licensing policy. The industrialists are even importing raw materials from India and they are making a lot of money out of it. On behalf of the Swatantra Party, I oppose the Licensing Policy and Nationalisation.

I am thankful to the Government for including Dharmapuri District as area eligible for subsidy under SIPCOT. Dharmapuri district has been included because it is backward area in our State. Really it is a boon to areas like Hosur, Harur and Dharmapuri.

The SIPCOT is really doing good job and they are going to give incentives to four or five districts. I understand that 60 per cent subsidy is going to be given for these districts. Power tariff concesion, interest-free loans and other facilities are also going to be given. Within two years, the SIPCOT has done tremendous job. It has been stated in the report that that SIPCOT would create employment opportunities for 8,400 persons and that it is also going to acquire 1,000 acres in Hosur and create an Industrial Complex there. Really it is a good thing for the improvement of industries in Tamil Nadu.

The small-scale industries should be given more importance. For example, oil seeds are produced in rural areas. Ragi is produced in Hosur and sericulture is in existence in Hosur.

Agarbathis are also manufactured in cottages.

There is no use in investing a huge amount, several crores in heavy industires. It has been said by our Great Leader Mahatma Gandhi an others that cottage industries and small-scale industries should be developed.

It should be the policy of the Government to set up cottage and small industries in village areas.

Oil seeds are grown in villages and are available in every house. They are actually taken away by the merchants from outside for crushing. The oil seeds are taken by them and oil is extracted in a big factory. If such industries are developed in villages, the position of the villagers will improve economically.

Instead of starting big industries, the villagers may be given 500 or 1,000 rupees to have chakkus.

Similarly, sericulture should be developed in villages. Ours is a sericulture area. Recently. I have seen in the papers that a sum of Rs. 4-1/2 crores have been asked for by our Government to improve sericulture in our State.

1974 மார்ச் 27] [Thiru B. Venkataswamy]

If sericulture is developed in our State, I can surely say that it will outbeat the Karnataka State. We will be in a position to produce good variety of cocoons. Instead of depending on Karnataka State, we can produce them here itself. We can even bring yellow revolution in Tamil Nadu.

There is a proposal to cultivate mulberry in 3,730 hectares. Sericulture is not only a small-scale industry but it is also agro-based industry. In our area, the agriculturists are growing mulberry and it is a Kamedenu to agriculturists.

The cocoons waste is a vitamin food for the cattle. The cocoons rearing could also be done in the villages. The waste of cocoons is also a best poultry food and also used for biscuits. The waste silk is exported to other Nations. There is good scope for this agro-based industry in our area.

I came to understand that the Karnataka Government has asked the Government of India to sanction 100 crores for this industry. I am very sorry to say that only 4½ crores has been asked for by this Government for this industry. I also understand that in the districts of Madurai, Salem, South Arcot, Coimbatore and Dharmapuri, the mulberry is grown. I hope the Hon. Minister will take serious steps to improve the yellow revolution so that we can earn foreign exchange.

I have already given cut motions with regard to starting of an Electronic Factory at Hosur, to discuss the need to start an Industrial Complex at Hosur, to discuss the need to introduce package scheme in sericulture, to discuss the delay in opening of a Cigarette Factory at Hosur and also acquire 1,000 acres of land to have an industrial complex in Hosur, because Hosur is a backward area.

Sir, we are producing sugarcane in our area and its recovery is 12.5 per cent to 13 per cent because the climatic conditions in Hosur are favourable. As it is very economical to produce sugar, I request the Hon. Minister to start a sugar factory in Hosur so that the people there will be benefited.

Regarding 'cumbly' weaving industry, licence has been given for starting it but no step has been taken to start it. As it would be of great benefit to the people of the Dharmapuri district,

I request the Hon. Minister to start it. Now we are importing 'cumbli' from other countries. So, this aspect of the matter has to be considered.

As regards sandalwood, an hon. Member also referred to it. As there is a large forest area in the Dharmapuri district, a sandalwood oil factory can be started there.

My hon. Friend, Thiru Bhomman wants that a Sago Factory and a Saw Mill should be started in Gudalar as raw materials like teak are available in large quantities.

An Engineering Unit of TANSI also can be started at Ootacamund.

Finally, I want to stress one point with regard to Sericulture. People are finding it very difficult to sink big wells and get water. I request the Hon. Minister to grant a loan of Rs. 10,000 for each person so that we can bring about a yellow revolution in Tamil Nadu and the people in the villages also can be benefited.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

பர்பார்மன்ஸ் பட்ஜட்டிலே நல்ல பல கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த மாண்புமிகு எட்மண்ட் அவர்கள் ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள்.

உதாரணமாக, செங்கல் தொழிற்சாலை நட்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நீங்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் தொகுத்து இந்த மன்றத்திற்குத் தந்தார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலையானது ஒரு வெள்ளை யானையாக இயங்குகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எப்போது பார்த்தாலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆயிரம் செங்கல் 150 ரூபாய் செலவு செய்து உற்பத்தி செய்து 125 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நீண்டகாலத்திற்கு இந்தத் தொழிற்சாலையைக் கொண்டு போக வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இது நட்டத்தில் போனாலும் தொழிலாளர்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தால் இந்தத் தொழிலை விடக் கூடாது என்று நினைத்தாலும் இதுபற்றி ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

தனியார் துறையில் பலரும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களோடு இந்தத் தொழிலில் நாம் ஈடு செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோமா என்பது இதைப் படித்துப் பார்த்தாலே நிச்சயமாகப் புலப்படுகிறது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த அரசாங்கம் தொழில் கொள்கையை வகுத் திருக்கும் நிலைமையைப் பற்றி அவையில் எடுத்துக் கூற விரும்பு கிறேன். கூட்டுத் துறையும், தனியார் துறையும், பொதுத் துறையும் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத்தான் நமது அரசாங்கம் இப்போது வைத்திருக்கிறது. கூட்டுத் துறையைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்கள் கூறவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பல புதிய ஸ்தாபனங்களும், பல தொழில்களும் கூட்டுத் துறையில் ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. கூட்டுத் துறையில் ரப்பர் பாக்டரி ஆரம்பிக்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அதே மாதிரி ரசாயன உரத் தொழிற்சாலை தூத்துக்குடியில் ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. இந்த நிறுவனங்களில் என்ன வழி முறைகள் கையாளப்பட வேண்டுமென்பது பற்றி என்னுடைய ஆலோசனைகளைக் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

வேலைக்கு ஆட்களை அமர்த்தும்போது அந்தந்தப் பகுதி யிலுள்ள மக்களுக்கு நிச்சயமாகக் கொடுக்க வேண்டும். குறிப் பிட்ட பர்சன்டேஜ் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் மத்திய அரசாங்க நிறுவனங்களும் பல நம்முடைய மாநிலத்தில் இயங்கிக் கொண்டி ருக்கின்றன. அங்கு நமது மாநிலத்திற்குப் போதிய அளவு பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் சிவசேனைக் கிளர்ச்சி ஆரம்பமாகி யிருக்கிறது. அதே மாதிரி கிளர்ச்சியைத் தமிழ்நாட்டில் உருவாக்க வேடுண்மென்ற எண்ணத்தில் தொல்லவில்லை. நம்முடைய

தமிழர்கள் எந்தப் பகுதிக்குச் சென்றாலும் மத்திய அரசாங்க நிறுவனங்களில் போதிய பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவில்லை என்று பரவலாகப் புகார் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நமக்கு நியாயமான பங்கு, கணிசமான பங்கு கிடைக்க வேண்டும்.

சேலத்தில் இருக்கும் உருக்காலையானாலும் சரி; ஏனைய நிறுவனங்களானாலும் சரி, நிச்சயமாக பங்கு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அதற்கு நமது அரசாங்கம் முனைந்து பாடுபட வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் வேறு சில தொழில் முன்னேற்றத்தைப் பற்றி வெகு வாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறோம் என்று தொழிலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டினார்கள். வளர்ச்சி வேகம் போதுமா, இன்னும் அதிகமாக வேண்டாமா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

மகாராஷ்டிர மாநிலம், வங்காள மாநிலத்தை எடுத்துப் பார்க்கும்போது நமது முன்னேற்றம் சரியான முறையில் இருக் கிறதா என்று கேட்டால் அந்த அளவுக்கு வளர்ச்சியை அடைய வில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும்.

குஜராத் மாநிலம் நம்மை விட அதிகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமைகளை உணர்ந்து இந்த மாநிலமும் அந்த அளவு வளர்ச்சியடைய அதிகத் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, நமது மாநிலத்தில் தொழில்கள் ஏற்படுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தொழில்கள், இனி வரக்கூடிய பெரிய தொழில்கள் எல்லாம் பொதுத் துறையில் ஏற்படுவது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும்.

பொதுத் துறையை ஆட்சேபிக்கிறவர்கள் பலரும் இருக் கிறார்கள். எங்கள் கட்சி சமதர்மத்தை நம்புகிற கட்சி. தேசிய மயமாக்க வேண்டும்; தேசவுடமையாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை எப்போதும் பின்பற்றுகிற காரணத்தால் வருகின்ற பெரிய தொழில்கள் நிச்சயமாக பொதுத் துறையில் ஏற்பட வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஹாண்ட்லூம்ஸ் பொறுத்தவரை ஒருசில கருத்துக்கள் கூற முற்படுகிறேன். நமக்குத் தந்திருக்கிற அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கும்போது 5.56 லட்சம் தறிகள் இருப்பதாகவும், 20 லட்சம் பேர்கள் இதிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதாகவும் 50 கோடி ரூபாய்க்குச் சரக்கு உற்பத்தி செய்யப்படுவதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கைத்தறியைப் பொறுத்த அளவில் எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி கூறிய கருத்துக்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இதிலே பல காரியங்களைச் செய்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது, சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் போதிய அளவு ஒத்துழைக்க வில்லை என்று உறுப்பினர்கள் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதில் இருக்கும் நிலைமையை நல்ல முறையில் உணரவேண்டும்.

இப்போது மகாராஷ்டிர மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் காம்போசிட் மில்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. பவர் லூம்ஸ் இருக்கின்றன. நாம் இன்னும் பழைய முறையிலேயே சென்று கொண்டிருப்போமானால் நாம் அவர்களோடு போட்டியிட முடியாது. நிச்சயமாக நாம் பின்னோக்கப் பாதையில் செல்லும் நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுவோம்.

இனி அடுத்தபடியாக காம்போசிட் மில்சை நிறுவ அரசாங்கம் தொழிற் துறையில் அதிகமான முனைந்து அக்கறை காட்ட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பவர் லூம்ஸ்—விசைத் தறியைப் புகுத்துவது பற்றியும் பல திட்டங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அது எந்த மட்டில் வெற்றியைத் தந்திருக்கிறது, வெற்றி வாய்ப்பு மேலும் எவ்வளவு ஏற்படும் என்பதை நாம் எல்லோரும் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, அந்த முறையில் இந்தத் தொழிலை மாற்றியமைக்க நாம் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.

பஞ்சு விலையைப் பற்றிக் கூறினார்கள். பஞ்சு போதிய அளவில் இல்லை. மகாராஷ்டிரம், குஜராத் போன்ற மாநிலங்களில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதற்காக ஏற்பட்ட கார்ப்பரேஷன் பற்றி எல்லாம் பல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள்.

பொதுவாக, தமிழ்நாட்டில் பல நூற்பாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த நூற்பாலைகள் நல்ல முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. நலிந்த ஆலைகளைக்கூட ஏற்று லாபம் தரக்கூடிய முறையில் நடத்த நமது அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சிந்தனை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அந்தத் தொழிலைப் பொறுத்த அளவில் நிச்சயமாக தேசீயமயமாக்கினால் எங்களைப் போன்றவர்கள் ஆட்சேபணை தெரிவிக்கவில்லை. தேசியமயமாக்கினாலும், நாட்டுடமையாக்கினாலும் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும். நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட தொழில்கள் நட்டத்தில் நடக்கிறது; மக்களுடைய வரிப் பணத்தை விரயம் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு ஏற்படாத வகையில் திருத்தியமைக்க வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும், பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் 12 இருக்கின்றன. இவற்றைப் பற்றிய அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது பல நூற்பாலைகள் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் கதிர் அத்தனையையும் உபயோகப்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. எகனமிக் வயபிள் யூனிட் என்ற முறையில் விஸ்தரிக்க துரிதமாக அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும், பல இடங்களில் இருக்கிறது. நிதிப் பற்றாக்குறையாக இருந்தாலும் அதற்கு அரசாங்கம் பண உதவி செய்து வேண்டுமென்றால் ஷேர் காபிடலை அரசாங்கம் கொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டிய திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்பதையும் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லா கூட்டுறவு ஆலைகளும் 25,000 கதிர் போட வேண்டும் என்று, முன்பிருந்ததை விட இரட்டிப்பாக போட வேண்டுமென்று, அரசு முடிவு எடுத்து இம்ப்ளிமென்டேஷன் ஆரம்பித்துவிட்டது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அது விரைவில் ஏற்பட்டால் மகிழ்ச்சி. அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் அடிப்படைச் சம்பளம் பற்றி காலையில் கேள்வி நேரத்தில் ஒரு

கேள்வி கேட்டேன். அவர்கள் சம்பளத்தை ஏதோ அரசாங்கம் திருத்தியமைப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டதாக தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அடிப்படைச் சம்பளம் இன்று குறைவாக இருக்கிறது. மற்ற மில்களில் கொடுப்பதை விட குறைவாக இருக்கிறது. ஆதலால் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஏனையத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதைப் போல் இவர்களுக்கு அதேபோல் ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் நியமனம் செய்கிறார்கள். டைரக்டர்களை எல்லாம் அரசாங்கமே நியமனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் ஒரு நூற்பாலை இருக்கிறது. பல்லாண்டு காலமாக தொடர்ந்து அதில் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் டைரக்டர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் கூட அன்று டைரக்டர்களாக இருந்தோம். ஆதலால் எங்களுக்கு மறுமுறையும் தரவேண்டும் என்று வாதாடுவதற்கு நான் வரவில்லை. கூடிய விரைவில் அங்கு அதற்கு தேர்தல் நடத்த வேண்டும். நாங்கள் எல்லாம் அந்த நூற்பாலைக்கு பணம் கொடுத்தவர்கள். ஆனால் இதுவரை அதிலிருந்து ஒரு நயா பைசா கூட டிவிடன்ட்டாகவோ அல்லது மற்றவிதத்திலோ வாங்காத வர்கள். அது நியாயமாக, ஒழுங்காக நடக்கிறதா என்று பார்ப்பதில் எங்களுக்கு அதிக அக்கறை இருக்கிறது. ஆகவே தேர்தல் வைக்க வேண்டும், யார் வேண்டுமானாலும் வரட்டும். தி.மு.க.வினரே வந்தாலும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. தேர்தல் முறையை இதில் புகுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் மட்டுமல்ல, சர்க்கார் ஆலைகளிலும் தேர்தல் முறை யைக் கையாள வேண்டும். அரசாங்கத்திலிருந்து மூலதனம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் திரும்பக் கொடுப்பது வரையில் தேர்தல் நடத்த வேண்டாம் என்று விதிமுறை இருப்ப தாக அறிகிறேன். அந்த விதிமுறையை நிச்சயமாக மாற்றி யமைக்க வேண்டும்.

ஜனநாயக அமைப்பில் அதிலும் இந்தமாதிரியான பெரிய தொழில்களை எல்லாம் நடத்துவதில் ஏன் தேர்தல் முறையைக் கையாளக் கூடாது? நிச்சயமாக இதை ஒரு கட்சியின் கூடாரமாக, எந்தக் கட்சியானாலும் சரி, அவர்களின் கூடாரமாக இருக்காமல் பொது மக்களின் வரிப் பணத்தால் அல்லது மற்றவர்கள் பணத்தால் இயங்கும் ஒரு ஸ்தாபனம் என்ற முறையில் தேர்தல் முறையைப் புகுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கயிறுத் தொழில். இந்தக் கயிறுத் தொழிலைப் பொறுத்தமட்டில் மட்டையிலிருந்து நார் எடுத்து என்ன செய்ய முடியும் என்றெல்லாம் பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தக் கயிறு தொழில் கேரளாவில் சீரோடும் சிறப்போடும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய தொழிலாக அங்கிருக்கிறது.

ஆலப்புழை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கு சென்று பார்த்தால் அந்தக் கயிறு தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் என்ன முறையில் இயங்கி வருகின்றன என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். நிச்சயமாக அதற்கு ஒரு எதிர்காலம் இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக, தஞ்சை, கன்னியாகுமரி போன்ற கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் இந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்துவதற்கான நல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆதலால் அந்த முறையில் போதுமான ஆக்கமும் ஊக்கமும் இந்த அரசு செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஈத்தா மொழியில் ஒரு கயிறு பயிற்சிப் பள்ளி இருந்தது. அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இப்போது மூடப்பட்டு அதில் பல்லாண்டுக் காலம் வேலை செய்தவர்கள், நிரந்தரமாகப் பணியாற்றியவர்கள் எல்லாம் வேலை இழக்கும் ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் வேலை இழந்தவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் மனுப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் கடமைப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசு அந்தப் பிரச்னையை அணுகி நியாயம் வழங்கக் கூடிய அளவில் அதில் வேலை பார்த்து வந்த ஊழியர்கள் எல்லோருக்கும், ஒரு சிலர் மட்டும் என்றில்லாமல், சம நீதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்தபடியாக, தோல் பதனிடும் தொழில் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவோ பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அந்தத் தீர்மானம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு அதில் என்ன பாலோ அப் ஆக்ஷன் எடுக்கப்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

இந்தப் பிரச்னையை காழ்ப்புணர்ச்சியோடு நான் அணுகவில்லை. மனிதாபிமானப் பிரச்னையாகத்தான் இதை அணுகுகிறேன். ஏனெனில் பல தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் நம் மாநிலத்தில். பல தொழில் அதிபர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள். தொழில் அதிபர்கள் என்றால் வட நாட்டிலுள்ள டாட்டா, பிர்லா போன்ற பெரிய தொழில் அதிபர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை.

தோல் ஏற்றுமதி செய்வதில் பினிஷ்ட் ப்ராடக்ஸை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசு ஒரு திட்டம் வகுத்து அதை கொடுத்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் ஒரு பெரிய நிறுவனத்திற்கு மொனாப்பலி ஹவுஸ்க்கு, இருக்கிற நிலையை ஆராயாமல் அந்தக் குழு கூட இங்கே வராமல் அவர்கள் ஏதோ முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இது உண்மையாக இருந்தால் தமிழகத்தில் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் மட்டுமின்றி இதில் ஈடுபட்டிருக்கிற எல்லோரும் பாதிக்கப்படும் ஒரு பிரச்னை என்பதால் இது குறித்து விரைவில் ஒரு முடிவு காணவேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சீனித் தொழிற்சாலைகள் பல ஏற்பட இருக்கின்றன. அவை பொதுத் துறையில் ஏற்பட இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஒன்று கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 மார்ச் 27

புதிதாக ஏற்படக்கூடிய சீனித் தொழிற்சாலைகள் எங்கெங்கெல்லாம் தொழில் இல்லாமல் இருக்கிறதோ, எங்கெங்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றனவோ, அந்தப் பகுதிகளில் அமைய வேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில் முன்னால் தக்கலையில் பாரி அண்ட் கோ ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நடத்தி வந்தது. அது ஏதோ காரணத்திற்காக மூடப்பட்டது.

திருநெல்வேலியில் ஒரு சீனி ஆலை நடத்தப்பட்டு வந்தது, பாரி அண்ட் கோ-வினால் என்று நினைக்கிறேன். அதுவும் மூடப்பட்டது. அந்தப் பகுதிகளில் இந்த சீனி ஆலைகளை அமைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஆராய்ந்து அந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது வேறு சில புதுக் கருத்துக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

ஷுகர் கேன் பார்ம் கார்ப்பரேஷன் நிறுவுவதாக இருக்கிறது. 6,500 ஏக்கர் ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து கைப்பற்றப்பட்டு ஒரு கார்ப்பரேஷன் என்ற முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாகப் பார்க்கிறேன். இதற்கு ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமையப் போகிறது.

அடுத்தபடியாக, ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமையப் போவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

Sugar Courporation for running public sector sugar mills என்ற தலைப்பில் ஒரு கார்ப்பரேஷன் நிறுவ ஏற்பாடு செய்யப் போவதாக இந்த அறிக்கையில் காண்கிறேன்.

நிச்சயமாக எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளையும் தேசியவுடமையாக்குவதில் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

கூட்டுறவுத் துறையில் 7 ஆலைகள் இருக்கின்றன 9 ஆலைகள் தனியார் துறையில் இருக்கின்றன. இந்த அரசின் கொள்கை அந்த ஆலைகளை எல்லாம் நாட்டுடமையாக்குவது என்று

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

சொன்னால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இரண்டு மூன்று கார்ப்பரேஷன்கள் தேவையா என்பதைப் பற்றி ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஷுகர் இன்ஸ்டிட்யூட், ஆராய்ச்சி போன்றவைகள் செய்ய ஒரு இன்ஸ்டிட்யூட் இப்போது கான்பூரில் வட இந்தியாவில் இருக்கிறது என்று அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி ஒரு இன்ஸ்டிட்யூட்டை இங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் இரண்டு மூன்று கார்ப்பரேஷன்ஸ் இருப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கார்ப்பரேஷன் என்றாலே ஒரு அலர்ஜி டெவலப்பாகிறது, தமிழ் நாட்டில். அது ரொம்பப் பயன் உள்ளது. ஒவ்வொரு கார்ப்பரேஷனிலும் நாம் போடுகிற முதலைவிட பல மடங்கு நாம் பைனான்ஷியல் இன்ஸ்டிட்யூஷன்களிலிருந்து வாங்குகிறோம். சர்க்கார் நடத்துவது என்றால், ஒரு கார்ப்பரேஷன் என்றால், அந்தப் பணம் வராது. தொழில் வாரியாக கார்ப்பரேஷன்ஸ் ஏற்பட ஏற்பட நாம் போடுகிற முதல் குறைந்து ஏராளமான முதல் பைனான்ஷியல் இன்ஸ்டிட்யூஷன்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கு ஒரு அதிகாரம் கிடைக்கிறது. பொதுமக்களிடமிருந்து பணம் திரட்டுவதற்கும் ஒரு அதிகாரம் கிடைக்கிறது. கார்ப்பரேஷன் என்றால் அதிகப் பணம் தொழிலுக்கு முதலீடு செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதுதான் பொருள். உண்மையில் கார்ப்பரேஷன்கள் நாட்டுக்கு நிச்சயமாக நல்லது.

(மாலை 6-30)

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I am afraid that there is a plethora of corporations. That is the reason why I am constrained to think that it may not be workable.

அடுத்தபடியாக, வேறு இரண்டு துறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் மீதும் என்னுடைய கருத்தைக் கூறவேண்டுமென்று நினைத்தேன். நிறைய பேச வேண்டுமென்று நினைத்தேன். சமயம் அதிகமாகிவிட்டதால் நிறைய பேச விரும்பவில்லை.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 மார்ச் 27

நீதித்துறையைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதித்துறையைப் பற்றி பல கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் சிறுபான்மையினர் நீதிபதி நியமனம் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் சலுகை செய்வதில் நிச்சயமாக எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, ஆதரிக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அவர்கள் தகுதியும், திறமையின் அடிப்படையிலும்தான் அமையவேண்டும். வெறும் ஜாதியின் அடிப்படையில் மட்டும் அமையக்கூடாது. என்று வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். இதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் நீதிபதிகள் வருவார்களானால் நல்லமுறையில் அவர்கள் செயலாற்ற முடியும் என்பதில் இரண்டு வித கருத்துக்கு இடமில்லை.

இப்போது பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர் நியமனம் செய்து இருக்கிறீர்கள். ஏழு வருஷம் வக்கீலாக இருந்தவர்கள்தான் இந்தப் பதவிக்கு வருவதற்கு இயலும். இந்த 7 வருஷ அனுபவத்தில் அவர்களெல்லாம் நல்ல திறமைசாலிகளாகி விட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எப்படி அவ்வளவு அனுபவம் 7 ஆண்டுகளில் வந்துவிடும் என்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் என்னென்ன கேஸ்களை நடத்தினார்கள், என்னென்ன முறையில் நடத்தினார்கள் என்று பார்த்து கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் நல்ல தகுதியின் அடிப்படையில் நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் திருநெல்வேலி கான்ஸ்பிரசி கேஸ் நடந்தது. அதிலே ஒரு ஸ்பெஷல் பிராசிக்யூட்டர் நியமனம் செய்து இருந்தார்கள். அந்த ஸ்பெஷல் பிராசிக்யூட்டர் மேலவையின் உறுப்பினராக நியமனம் பெற்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். அங்கே கலெக்டர் அவர்கள் ஸ்பெஷல் பிராசிக்யூட்டர் நியமனத்திற்காக மனுக்கள் கேட்டு, அதிலே சிலருக்கு அபேட்சையும் கொடுத்தார்கள். அந்த அபேட்சை செய்தவர்களில் யாரையும் நியமனம் செய்யாமல், அரசாங்கம் அந்த பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டருக்கு உதவி செய்துகொண்டு வந்தவரை நியமித்து இருக்கிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இந்த முறை சரியான முறையா? அந்த நபருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், முன்பே கொடுத்து இருக்கலாம். அதற்காக மனுக்கள்

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கேட்டு, அபேட்சையும் கொடுத்திருக்கவேண்டியதில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்காக உள்ளபடியே நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

அங்கே உள்ள வக்கீல் சங்கத்தில் இருப்பவர்கள் பெரும் ஆட்சேபணை செய்து கொண்டிருக்கிருர்கள். இந்த மாதிரி நிலை மறுபடியும் ஏற்படாத முறையில் நடக்கவேண்டுமென்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பல இடங்களுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்கிருர்கள். அப்படிச் சுற்றுப்பயணம் செய்கிற போது, அவர்கள் தனியார் வீடுகளில் தங்குகிருர்கள். செல்வந்தர்கள் வீடுகளில் தங்குகிருர்கள் என்ற கருத்தை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உண்மையிலேயே கோயம்புத்தூருக்கு நான் சென்று இருந்த போது, ஒரு சில நீதிபதிகள் இம்மாதிரி செல்வந்தர்கள் வீட்டில், தனியார் வீட்டில் தங்கினுர்கள். அங்கே அவர்கள் சொன்ன பல்வேறு கருத்துக்களையும் என் காதால் கேட்டேன். இந்த மாதிரி நம்முடைய நீதிபதிகளைப் பற்றி குறைத்துக்கூற வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை.

நீதிபதிகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டால்தான் நிச்சயமாக பொதுமக்கள் அவர்களை மதிப்பார்கள். இப்படி நான் சொல்கிறபோது அவர்கள் யார் மீதும் எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் ஹாஸ்டிலிடி கிடையாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த இலாகா ஒரு சிலரின் குடும்பச் சொத்து என்ற முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது என்று பல வழக்கறிஞர்கள் சொல்கிருர்கள். அந்தக் கருத்தை இந்த மன்றத்தில் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த மாதிரி முறையில் இந்த இலாகா இல்லாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : குடும்பச் சொத்து என்ருல் மந்திரிகளைப் பற்றி நினைத்துக்கொள்வார்கள். அதை விளக்கிச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நீதிமன்றம் யாருடைய குடும்பச் சொத்தாக இருக்கிறது என்பது பொதுமக்களுக்கு நன்ருகத் தெரியும். அதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் பேச வேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அமையவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அவர்கள் மறைமுகமாகச் சொல்கிருர்கள். அப்படிப்பட்ட சில பேச்சுகளை புரிந்து கொள்ளக் கூடிய சக்தி எங்களுக்குக் கிடையாது. யாருடைய குடும்ப சொத்து. யார் அது என்பதை தெளிவாகச் சொன்னுல் நன்ருக இருக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : வக்கீல் தொழில் செய்பவரும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமாக இருந்த தங்களுக்கு இது புரியும். இந்த மன்றத்திற்கும் புரியும். நீங்கள் போடுகிற வலையில் நான் சிக்கிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த மன்றத்திற்கும், பொதுமக்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே, இந்த முறையானது விரும்பத்தக்கது அல்ல. வெறுக்கத்தக்கது என்று சொல்லக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நீதிமன்றத்தில் பலவிதமான குறைபாடுகள் வருகின்றன. அதோடு இந்த சப்-மாஜிஸ்டிரேட் என்று இருக்கிறவர்கள் நிலைமை பார்க்கிறபோது அவர்கள் மிகவும் கவலைக்குள்ளாகிக்கொண்டு இருக்கிருர்கள்.

அந்தக் கடையநல்லூர் ஸ்பெஷல் கேஸ் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள்கூட கூறினுர்கள். 45 வழக்கு போடப்பட்டிருக்கின்றன. காப்பி எடுக்கவேண்டு மானுல், இன்று இருக்கும் முறைப்படி காப்பி எடுப்பதற்கு இன்னும் 15 ஆண்டுகள் ஆகும் என்று அந்த மாஜிஸ்டிரேட் ஹைக் கோர்ட்டுக்கு எழுதி இருப்பதாக எனக்கு நம்பமாகத் தெரியும். இந்த மாதிரி நிலை இருந்தால் எதற்கு சப்-கோர்ட் என்று போட்டு இருக்கிறீர்கள்? இன்னும் 50 காப்பிஸ்ட்டுகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள் என்று தெரிகிறது. ஒரு வேளை அந்த வழக்கில் எதிரி களாக இருப்பவர்கள் எல்லாம் மாண்டு, மறைந்த பிறகு நீதி

1974 மார்ச் 27] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

விசாரணை நடத்தப்போகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. நிச்சயமாக அரசாங்கம் அதிக அக்கரை இந்த விஷயத்தில் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஜெயில் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். நாங்கள் அண்மையில் நாகூர் சப்-ஜெயிலில் இருந்தோம். அங்கே இருக்கும் சுகாதார நிலை மிகவும் வேதனைப்படும்படியாக இருக்கிறது. அங்கே தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஒரு சிலர் அந்த ஜெயிலில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே எல்லா இடங்களிலும் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே குளிப்பதற்கு வைத்திருக்கும் தண்ணீரில் காலையில் குளிப்பதற்கும், பொங்குவதற்கும் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு நாங்கள் குளிக்கும் நிலை அங்கே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதை மட்டுமின்றி அங்கே மனதிற்குப் பிடித்தமில்லாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி பாளையங்கோட்டை ஜெயிலுக்கும் செல்லும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அங்கே குளிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை இருந்தது. ஒரு வேளை அரசாங்கம் சொல்லக் கூடும், பல்லாயிரக்கணக்கான நபர்கள் சிறைச்சாலையில் அடைத்து விட்டதன் காரணமாக குடிதண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்று. குளிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தால் அதற்கு வழி இல்லை. கொல்லைக்குப் போக வேண்டுமென்று நினைத்தால் போக முடியாது. இவ்வளவு துன்பங்களுக்கும், சங்கடங்களுக்கும் இடையே நாங்கள் இருந்தோம். இதைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

சிறைச்சாலையில் இருக்கும் ஆயுள் தண்டனை கைதிகளுக்கு பரோல் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரெமிஷன் உத்தரவுகள் காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டும். வேறு விதமான கண்ணோட்டம் இல்லாமல் எல்லா கைதிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சிறைச்சாலையில் வைப்பது என்ற கொள்கை அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது. ஆகவே, அதிக நேரம் நாங்கள் பொறுத்திருக்க வில்லை, போராட்டம் 1 வாரத்தில் முடியும் என்று சொன்னீர்கள் 1 வாரம் ஆனவுடன் 5 மணிக்கு விட்டு விட்டோம். எதிர்க்கட்சிக் காரர்களை ஜெயிலில் வைக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாங்களெல்லாம் 5 மணிக்கு போகவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. சிறைச்சாலைக்கு அஞ்ச வில்லை, இனியும் அஞ்ச மாட்டோம் என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஜெயில், நீதி, தொழில், கைத்தறி ஆகிய நான்கு மானியங்களின் பேரில் 16½ கோடி ரூபாய்க்கு ஒப்புதல் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

தொகை ஜாஸ்தி இல்லை. இந்த இலாகா ரொம்ப முக்கியமான இலாகாவாக இருக்கிற காரணத்தினால் எப்படி அதையெல்லாம் இணைத்துப் பேசுவது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று ஏற்கனவே சொன்னார்கள்.

நான் ஆரம்பத்திலேயே ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னபடி, இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னையாக வந்திருக் கிறது.

கைத்தறியை இந்த இலாகாவிலிருந்து பிரித்து, அதற்கு ஒரு தனி அமைச்சர் போடவேண்டும் என்று சேலத்தில் நடந்த மகாநாட்டில் கோரினார்கள். அதை நான் இங்கே வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். தனியாக கைத்தறி சம்பந்தமாக ஒரு விவாதத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதை முழுமையாக கவனிக்க வேண்டியதற்கு ஒரு தனி அமைச்சர் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அதே நேரத்தில் கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் சந்தானம் கமிட்டி சிபார்சுகள் வந்து ஓர் ஆண்டுக்குப் பிறகு தான் அது வெளியிடப்பட்டது. சந்தானம் கமிட்டி சிபார்சுகளில் நாம் எதை எதை இப்பொழுது அமுல் நடத்தப்போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்தபட்ச சம்பள அடிப்படையை நிர்ணயிப்பதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப் பட்டது. அந்தக் குழு தன்னுடைய தீர்ப்பைக் கொடுத்து விட்டது. அந்த தீர்ப்பு கொடுத்து பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. அந்தத் தீர்ப்பு இன்னும் வெளிவரவில்லை. வெளிவந்த பிறகு அந்தத் தீர்ப்பை எப்பொழுது அமல் நடத்தப்போகிறார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியவில்லை.

அதே நேரத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் சரியாக கிடைக்கவில்லை என்ற குறையை உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக தறிகள் இருப்பதாக கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சில ஊர்களில் கைத்தறிகள் இருப்பதாக அதிகம் பேர்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக 'கோஸ்டு' கார்டுகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்துவருகிறது. அதை அடுத்துத் தான் அரசாங்கம் சரியாக கார்டுகள் வழங்கவேண்டும் என்பதற்காக எத்தனை தறிகள் இருக்கின்றன என்று கணக்கு எடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய விவரங்கள், எத்தனை தறிகள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன, அதற்கு எந்த முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் சொல்ல வேண்டும் என்று உங்கள் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சில விஷயங்களைக் கூறிவிட்டு, இறுதியாக தொழிலைப் பற்றி கூறுகிறேன். நீதியைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ரொம்ப நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நீதியைப் பொறுத்த வரையில் சொல்வார்கள்

'Justice delayed is justice denied'

எப்பொழுதும் ஒரு தீர்ப்பு சிக்கிரம் வரவேண்டும். ஆகவே தான், மதுரையில் ஜில்லா ஜட்ஜாக இருந்து, ஹைகோர்ட் நீதி பதியாக இருந்து, கடைசியில் பிரதம நீதிபதியாக இருந்து ஓய்வு பெற்ற காலம் சென்ற பி. ராஜகோபாலன் அவர்கள்

He was able to tighten up Sub-Magistriates' work. Why no similar step has been taken about civil court? என்று அந்த அளவுக்கு அதைச் சொல்லி நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் சட்டத் துறையைப் பற்றி நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். I have nothing against the present Law Secretary. The Law Secretary must be a senior officer, as in West Bengal. In West Bengal, the Law Secretary is probably next only to the Chief Secretary. He has got direct access to the Cabinet. என்ற முறையில் இந்த இலாகாவை உயர்த்தவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நரேத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் பிரிட்டிஷார் இருந்த காலத்தில் அவர்கள் விட்டுப்போன சில நல்ல காரியங்களில் இதுவும் ஒன்று. நீதியை சரியான முறையில் பரிபாலிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய ஹைகோர்ட்டைப் பற்றி சொல்லப்போனால் எவ்வளவு அருமையான ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்கள் இருந்தார்கள். குட்ஸ் டாட்டர் பற்றி சொல்வார்கள். மிகப் பெரிய அப்பீலாக இருந்தாலும் கூட ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை ஒரே நேரத்தில் புரட்டிப் பார்த்து, கேள்வி கேட்டு, ஒரு வாரம் விவாதம் நடைபெறும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஒரே நாளில் முடித்துவிடுவார்கள் என்று சொல்வார்கள்.

எவ்வளவு சிக்கலான கேஸ்கள் வந்தாலும் கூட உண்மையை எடுத்து சொல்லக்கூடிய பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் எதிராஜ் போன்றவர்கள் இருந்தார்கள். நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். எதிராஜ் போன்றவர்கள் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டராகவும் அனந்த நாராயணன் போன்றவர்கள் செஷன்ஸ் ஜட்ஜாகவும் இல்லாமல் போயிருந்தால் முத்துராமலிங்கத் தேவர் போன்றவர்களுக்கு அன்று கண்டிப்பாக தண்டனை கிடைக்கத்தான் செய்திருக்கும்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அரசியல் நிர்ப்பந்தங்கள் இருந்தாலும் ஜட்ஜுகள் கேஸ்களை நிதானமாக நடத்தினார்கள். அரசாங்கம் சார்பாக கேஸ்களை நடத்தக்கூடிய பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர்கள் அவ்வளவு சிறப்பாக பணியாற்றினார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட புது உத்தியோகங்கள் வருகிறபொழுது கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

பல உறுப்பினர்கள் இப்பொழுது அமர்த்தப்பட்டிருக்கிற கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடரை நியமிப்பது அரசாங்கம் தான். ஆகவே அவர்களை நியமிக்கக்கூடிய காலத்தில்—அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் சொல்வார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

மேல் சபையில் அதற்கு ஒரு பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேல் சபையில் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தை இங்கே சொல்லக் கூடாது என்றாலும், பத்திரிகையில் அதைப்பற்றி செய்தி வந்திருக்கிறது. என்னவென்றால் ஏற்கனவே அடிஷனல் கவர்ன்மெண்டு ப்ளீடராக இருந்தார்கள் என்று சொல்வார்கள். இதிலே என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால், இப்படி ஒரு கருத்து வருகிற பொழுது கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடர் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாக வரக் கூடிய ஒரு வழி இருக்கிறது. அம்மாதிரி அந்த நிலைமையில் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாக வந்துவிடுவார்களோ என்ற ஒரு அச்சம் இருக்கிற காரணத்தினால் அரசு நேரடியாக அமர்த்தக்கூடிய ஒருவர் இப்படி கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடராக ஆக வந்திருக்கிறார் என்று நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்களும், இந்த இலாகாவும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையில் மானாமதுரை டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டில் அடிக்கடி டிரான்ஸ்பர் வருகிறது என்று நான் ரொம்ப பக்குவமாக சொல்லியிருக்கிறேன், அதை நிராகரிக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக. முன்சீப் பேரில் எத்தனையோ கம்ப்ளெண்ட்கள். ஏதோ இன்றைக்கு எடுத்து முன்சீப் கோர்ட்டிலிருந்துதான். அதையும் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்ற அளவுக்குத்தான் நான் சொல்லலாம்.

நானும் அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவன், வக்கீல் ஜாதியைச் சேர்ந்தவன். அதைப்பற்றி குறைத்து பேசுவது சரியல்ல. ஜூடிஷியல் ஆபீசர் பற்றி பிராக்டிஸ் பண்ணுகிறவர்கள் பலவித மான கருத்து கூறுகிறார்கள். ஆகையினால் தான் நான் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், மாஜிஸ்ட்ரேட்களைப்பற்றி, அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள்தான் கீழே இருக்கக்கூடியவர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட வர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு கார் அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். காரணம், சில சமயங்களில் அவர்கள் பஸ்ஸில் போகும்பொழுது அக்யூஸ்டுக்கு வேண்டிய ஆட்களால் அவர்கள் தாக்கப்படலாம் என்ற அச்சம் கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு கார் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும்.

'லீகல் எய்டு டு தி பூவர்' என்ற ஒரு மசோதா கொண்டுவரப் பட்டது. இந்த மசோதா இங்கே வந்து இரண்டு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் அப்படியே இருக்கிறது. ஏதாவது வரப்போகிறதா? ஏழையாக உள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடுகள் உண்டா? இந்த மசோதாவைத் தான் நாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கப் போகிறோமா? மசோதா இல்லாமல் வேறு ஏதாவது வாய்ப்பு உண்டா? இதுபற்றி விவரம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லேபர் கோர்ட்டுக்கு அதிகமான அதிகாரம் வேண்டும். போன தடவையே நான் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருந்தேன். இந்தத் தடவை கூட லேபர் கோர்ட்டுக்கு அதிகமான அளவுக்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும், அவர்கள் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்வதற்கு ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். Vigilance cell must be under the control of two or three High Court Judges.

ஹைகோர்ட்டு சேம்பர் கட்டப்படவேண்டும்.

1974 மார்ச் 27] *[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]*

மதுரையில் ஒரு ஹைகோர்ட் பெஞ்ச் ஏற்படுத்தவேண்டும். 1971-ம் ஆண்டில் நான் சட்ட மன்றத்திற்கு வந்ததிலிருந்து—அங்கிருக்கக்கூடிய லாயர்ஸ் கூட என்னை தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய நேரத்தில் இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்—இதே மாதிரி ஹைகோர்ட் பெஞ்சு அங்கே ஏற்படுத்தவேண்டும், அது ஒரு முக்கியமான ஊராக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். ஆனால் இன்றுவரை ஏற்படவில்லை.

1973-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 25-ம் தேதி டாய்லர்ஸ் காமன் வில் பார்டியிலிருந்து தங்களுடைய வகுப்பிலிருந்து யாருக்குமே டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ், ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் கொடுக்கவில்லை என்று ஒரு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்த மெரிட்டுக்குள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. அவர்கள் கேட்பதில் நியாயம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை நீங்கள் தான் பரிசிலனை செய்யவேண்டும். ஆனால் 160 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். தமிழ்நாடு பூராவிலுமிருந்து வந்தார்கள். கைது செய்யப்பட்டது 41-வது பிரிவை மீறினார்கள் என்பதற்காக சம்மன் செய்யப்பட்டு அவர்கள் வாய்தாவுக்கு வரக்கூடிய ஒரு நிர்பந்தமான நிலை இருக்கிறது.

It is a very unreal and inhuman approach.

ஒன்று அந்த கேஸை வாபஸ் பெற வேண்டும். புதுக் கேஸ் அல்ல. காலையில் கைது செய்யப்பட்டார்கள், மாலையில் விடப்பட்டார்கள். அவர்கள் நினைத்தார்கள் ஏதோ விடுதலை செய்தார்கள் என்று. இப்பொழுது அவர்கள் வாய்தாவுக்கு வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு சமயம் இது அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்படாமல் இருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே என்று தான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளை பொறுத்தவரையில் சிறைச்சாலைக்குப் போனவர்கள் இங்கே நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் பிரிட்டிஷ் சிறைச்சாலையிலும் இருந்தவன், காங்கிரஸ் சிறைச்சாலையிலும் இருந்தவன், தி.மு.க. சிறைச்சாலையிலும் இருந்தவன். அடுத்த ஆட்சி வந்தாலும் சிறைச் சாலைக்குப் போகவேண்டியவன். நாங்களெல்லாம் இம்மாதிரியான நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இனிமேல் நீங்கள் சிறைக்குப் போகவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஒருவேளை ஸி.பி.ஐ. ஆட்சிக்கு வந்தால் தலைவர் ஜெயிலுக்குப் போகவேண்டாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஸி.பி.ஐ. ஆட்சிக்கு வந்தாலும் தொழிலாளர்களுக்காக போராடி நான் ஜெயிலுக்குப் போவேன். கேரளாவில் கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும் அங்கே கம்யூனிஸ்டுகள் சிறைக்குச் செல்கிறார்கள். அது விஷயம் வேறு. சிறைக்குச் செல்லவேண்டாமென்றால் நாடு பூராவும் தொழிலாளர்கள் ஆட்சி வந்து, சோஷலிஸம் வந்தால் பார்க்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மணி ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இப்பொழுது 'ஒன் தேர்டு' முடித்திருக்கிறேன் இன்னும் 'டூ தேர்டு' பாக்கியிருக்கிறது. யாரும் எடுத்துக்கொள்ளாத சிலவற்றைப்பற்றி நான் பேசவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு நிறைய அனுபவம் இருக்கிறது. சிறைச்சாலைகளில் இப்போது மாறுதல் இருக்கிறதா என்றால் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி சொல்ல முடியும். பிரிட்டிஷார் காலத்தில் சொல்லிவிட்டு சித்திரவதை செய்வார்கள். அதற்குப் பின்னால் வந்தவர்கள் சொல்லாமலே சித்திரவதை செய்தார்கள். இந்த ஆட்சியில் சித்திரவதை இல்லை. ஆனால் எந்த அளவுக்கு வெளியே சொல்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அங்கே இல்லை. அப்படி வருகிறபோது இந்த மாற்றங்கள் எப்படி இருக்கவேண்டும்? சிறை சீர்திருத்தம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

when a person is an under-trial, he is after all an accused person. Under-trial prisoners are a special class of prisoners.

அவர்கள் வெளியே எங்கும் போய்விடக் கூடாது என்ற நிலைதான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் சிறையிலே அடைபட்ட கைதிகள் என்று நினைத்துவிடக்கூடாது.

பல இடங்களில் 'அண்டர் ட்ரயலில்' இருப்பவர்களிடம் கடுமையான வேலை வாங்குகிறார்கள். சப் ஜெயிலில் இருக்கின்ற அண்டர் ட்ரயல் கைதிகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நானும்

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இருந்திருக்கிறேன். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலும் பார்த்திருக்கிறேன்; காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் பார்த்திருக்கிறேன்; இப்போதும் பார்த் திருக்கிறேன். அவர்கள் வெளியே போகக்கூடாது என்பதைத் தவிர, வேறு எந்தத் தடையும் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் எண்ணெய் வேண்டுமென்று கேட்டால் கூட கொடுக்க வேண்டும்.

நான் ஒரு அண்டர்ட்ரயலாக இருந்திருக்கிறேன். இந்த ஆட்சியில். கொலை குற்றம் செய்தவனைப் போல என்னை நடத்தினர்கள். என்னை அப்படி நடத்தினர்கள் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை; பொதுவாகவே சொல்கிறேன். மற்ற பிரிசனர்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்படி நடந்துகொள்ளலாம்; ஆனல் அன்டர் ட்ரயல் பிரிசனர்களுக்கு இந்த நிலை இருக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு பத்திரிகைகள் பார்க்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். என்னென்ன பத்திரிகை என்ற லிஸ்டுக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. அந்த காலத்தில் சில பத்திரிகைகளை கொடுத்திருக்கிருர்கள். இப்போது சில பத்திரிகைகளைக் கொடுத் திருக்கிருர்கள். அநேகமாக இப்போது எல்லா பத்திரிகைகளுமே கட்சிபாகுபாட்டுடன்தான் வருகின்றன.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானல் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் வருகின்ற ஜனசக்தி பத்திரிகை உள்ளே போக முடியாது. சில ஜெயில்களில் முரசொலி கூட வர முடியாது. அப்படி இல்லாமல் வரக்கூடிய பத்திரிகைகள் எல்லாம் பார்ப்பதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும்.

சிறைகளிலே இருக்கின்ற கைதிகளைப் பற்றி இரண்டு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறேம். நீண்டநாள் கைதிகள் சிறையில் இருக்கிருர்கள். பத்து ஆண்டுக்கு மேல் சிறையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ரெமிஷன் கொடுத்து வெளியிலே அனுப்பிவிட வேண்டும். அதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஆயுள் கைதிகளாக மதுரையில் இருந்தவர்களை கோவைக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். மதுரை, கோவை, திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் பெரிய ஜெயில்கள் இருக்கின்றன. அந்தந்தப் பகுதி களில் உள்ள ஆயுள் கைதிகளை அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய ஜெயில் களிலேயே—மத்திய சிறைச்சாலைகளிலேயே வைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 மார்ச் 27

மதுரை ஜெயில் டிஸ்டிரிக்ட் ஜெயிலாகத்தான் இருந்தது. இப்போது புதுக்கோட்டையை ஒரு புது மாவட்டமாக ஆக்கி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மதுரை ஜெயிலை அப்கிரேடு செய்து, பெரிதாக்கி, சென்ட்ரல் ஜெயிலாக ஆக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பல கைதிகளை அங்கே வைக்க வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளில் கைதிகள் நெசவு, பாய் முடைதல் இப்பேர்ப் பட்ட காரியங்களை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது கோளத்தில் ஊதியம் கொடுக் கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊதியத்திற்கு ஒரு கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் தண்டனை முடிந்து வீடு திரும்பும் போது 200 அல்லது 300 ரூபாய் ஊதியம் கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்னொன்று, கைதிகளைப் பார்க்க வருகின்ற விசிடர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். சில இடங்களில் பெண் விசிட்டர்கள் நீண்ட நேரம் வெயிலில் காத்து நிற்கவேண்டியிருக் கிறது. அண்மையில் மதுரையில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சியை நான் கண்டேன். கிராமப்புரங்களில் இருந்து உறவினர் கைதி களைப் பார்க்க வருகின்றபோது அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தி, கைதிகளைப் பார்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இப்போது லாக்கப்பில் புது ஏற்பாடு ஒன்றை செய்திருக் கிறார்கள். ஜன்னல்களில் கம்பி பொருத்தி இருக்கிறார்கள் கதவு களிலும் கம்பி பொருத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் உள்ளே காற்று போக வழியில்லை. ஏன் இப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டால் கைதிகள் தற்கொலை செய்துவிடுகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்காக செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். தற்கொலையைத் தடுக்கிறோம் என்று சொல்லி, காற்று போக முடியாமல் அவர்களை சித்திரவதை செய்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜெயில் நிர்வாகத்தில் பணியாற்றக்கூடியவர்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். போன தடவை கூட சொன்னேன். அதைப்பற்றி ஒன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

இப்போது ஐ.ஜி. ஆக இருக்கக்கூடியவர் போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் டி.ஐ.ஜி. ஆக இருந்தவர்கள்தான். அதனால் போலீஸ் இலாகாவில் ஊழியர்கள் எப்படி பணியாற்றுகிறார்கள்; என்ன வசதி அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதெல்லாம் தெரியும். அதேமாதிரி இங்கும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சில மத்திய சிறைகளில் ஜாயின்ட் சூப்பிரண்டுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா மத்திய சிறைகளிலும் ஜாயின்ட் சூப்பிரண்டுகள் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இப்போது வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதேமாதிரி ஒரே ஒரு டி.ஐ.ஜி. தான் இப்போது இருக்கிறார். இரண்டு பேர்கள் இருக்கலாம். அதைப் பற்றி வெட்டுத் தீர்மானத்திலும் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் சிறைகளைப் பற்றி எவ்வளவோ சொல்லவேண்டியிருந்தாலும் இத்துடன் விட்டுவிடுகிறேன்.

தொழில்களைப்பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல உறுப்பினர்கள் ஏற்கனவே பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தின்படி சர்க்கரை ஆலைகளைப்பற்றி சொல்லவிரும்புகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்மணி அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகப் பரிந்து பேசுகிறார்கள்; அவர்கள் பேசக்கூடியவர்கள்தான். நாங்கள் காலை 8 மணியிலிருந்து இங்கே இருக்கிறோம். இரவு சாப்பாடு கொடுத்தால் சாப்பிட்டுவிட்டு, இங்கேயே படுத்துக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும். நிருபர்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இரவு முழுவதும் கூட சட்டசபை நடக்கும் போல் தெரிகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு பரிந்து பேசுவதைப் போல எங்களுக்கும் கொஞ்சம் பரிந்து பேசி, எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றவகையில் ஏதாவது செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த மானியங்களுக்கு இரண்டு நாள் ஒதுக்க வேண்டுமென்றுதான் முதலிலே சொன்னோம். வேறு சில காரணங்களால் ஒரே நாளையில் வந்துவிட்டது. இரண்டு

நாள் நடைபெற்ருல் இரண்டு நாள் சம்பளம் கிடைக்கும். இப்போது மாலேயில் 3 மணி நேரத்திற்குமேல் சபை நடைபெறுவதால் ஒரு நாள் கணக்காகிவிடுகிறது. ஆகையால் மாலேயில் சபை நடைபெற்ருல் அதற்கு தனியாக ஒரு நாள் சம்பளம் கொடுக்கலாம். அதில் எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபம் இல்லே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலேவர் : இரண்டு நாள் விவாதம் நடைபெற்ருல் 3-ம், 3-ம் 6 மணி நேரம் தான் கிடைக்கும். இப்போது 7 மணி நேரம் கிடைக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதற்கு மேலே கூட நேரம் எடுத்துக்கொள்வோம். 1½ மணி என்ருல் 2 மணி வரையிலும் இழுக்க முடியும்.

தொழில்களேப் பொறுத்தவரையில் நான் சர்க்கரை ஆலேகளேப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சர்க்கரை ஆலேகளே எல்லாம் அரசே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னேம். ஆனல் அமைச்சரவர்கள் சொன்னர்கள், சர்க்கரை ஆலேகளே தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லட்டும்; செய்துவிடுகிருேம் என்று சொன்னர்கள்.

இங்கே 7 கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலேகளும், 9 தனியார் ஆலேகளும் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் 75 குடும்பங்களிடம் சிக்கியிருக்கிறது என்று சொல்கிருேமே, அவர்களிடம்தான் இருக்கிறது. கரிமுத்து, பாரி கம்பெனி, கோத்தாரி, ஏ.பி.டி., மகாலிங்கள் போன்றவர்கள் அந்த 75 குடும்பங்களும் பெரும் முதலாளிகள். இந்தத் தொழிலில் அதிக லாபம் கிடைக்கிறது.

உத்தரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் கரும்புக்கு ஒரு டன்னுக்கு 135 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கும் அதே மாதிரி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம் அப்படி கொடுக்காவிட்டால் இந்த சர்க்கரை ஆலேகளே தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்து மத்திய சர்க்காருக்கு நீங்கள் எழுதினல் அவர்கள் அனுமதிக்கிருர்களா இல்லேயா என்பதைப் பார்க்கலாம்.

உத்திரப் பிரதேசத்தில் 2 சர்க்கரை ஆலேகளே தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எழுதினர்கள். மத்திய அரசு அதை எற்றுக்கொண்டது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தைப்

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பொறுத்தவரையில் சர்க்கரை ஆலைகளை தேசியமயமாக்குவதில் அபிப்பிராய பேதம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நீங்களும் தேசியமயமாக்க முயற்சி செய்யுங்கள்.

இந்த 9 தனியார் ஆலைகளையும் நீங்கள் ஏற்று நடத்துவதாக இருந்தால் அதற்கு பூரண ஒத்துழைப்புத்தர நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுக்கு உரிய நியாயம் கிடைக்கவேண்டும்; உற்பத்தியாளர்களுக்கு கட்டுப் படியாகக்கூடிய விலை கிடைக்கவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் நாங்கள் ஒத்துழைக்க தயாராக இருக்கிறோம்.

அமைச்சரவர்கள் கூட்டுத் துறையிலே சர்க்கரை ஆலைகளை புதிதாக நடத்தபோவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற நடைமுறைகளைப் பார்க்கின்றபோது அது சாத்தியமாகுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. நான்கு பெரிய சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்கிறது. அவர்களை மேலும் வளர்க்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சக்தி சுகர்ஸ், ஏ.பி.டி., கோத்தாரி, அருணா, திரு. ஆரூரான் போன்ற ஆலைகளின் திறனளவை அதிகப்படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது பற்றி இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

2,000 டன் பிரசன்ட் சாறு பிழியும் சக்தியுள்ள சக்தி கரும்பாலையை 4,000 டன்களாகவும், 1,500 டன் கப்பாசிட்டி உள்ள கோத்தாரி கரும்பாலையை 4,000 டன்களாகவும், 3,000 டன் கப்பாசிட்டி உள்ள அருணா கரும்பாலையை 4,000 டன்களாகவும், 1,200 டன் கப்பாசிட்டி உள்ள ஆரூரான் கரும்பாலையை 2,000 டன்களாகவும் விரிவுபடுத்த இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண் டிருக்கிறது. உங்களுடைய கொள்கை இப்படி ரிவர்ஸ் டிரக் ஷனிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

(இரவு 7-00)

ஒரு பக்கத்தில் கூட்டுறவு ஆலைகளை அதிகப்படுத்தப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, தனியார் நடத்தப்படுவதைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில் தனியார் நடத்தக்கூடிய ஆலைகளின் 'கெபாசிட்டி'யை டபிள் படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னால், இது என்ன கொள்கை?

இதைத் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோம் என்றால், அதற்கு என்ன காரணம்?

இந்தியாவிலேயே தென் மாநிலங்கள்தான் இன்றைக்கு கரும்பு உற்பத்தியில் சிறப்பாக இருக்கிறது. இதை உங்கள் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது. தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்தை பிடித்திருக்கிறது. 'ரிகவரி'யைப் பொறுத்து கூட பரவாயில்லை. இப்படி இருக்கக் கூடிய நிலையில் தென் மாநிலங்களுக்குத்தான் வந்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால், சரித்திர ரீதியாக வடக்கே உள்ள மாநிலங்களில்—குறிப்பாக உத்தரப் பிரதேசம், பீகார் ஆகிய மாநிலங்களில் அதிகமாக இப்பொழுது சர்க்கரை ஆலைகளை உண்டாக்குகிறார்கள். இந்த ஆட்சி இருக்கும்பொழுது தமிழ்நாட்டில் எந்த சர்க்கரை ஆலையும் தனியாருக்கு இல்லை என்ற நிலையை இந்த ஆட்சியினர் ஏற்படுத்துவார்களானால் அது பாராட்டுக்குரிய விஷயம். பல தடவை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பாராட்டியிருக்கிறது: முன்பு பாராட்டினோம். இதை நீங்கள் செய்யுங்கள். கண்டிப்பாக நாங்கள் வெளியேயும் பாராட்டுவோம். இங்கேயும் பாராட்டுவோம். எங்கள் கட்சி பாராட்டுத் தீர்மானம் போடும். எங்களுடைய மத்திய கமிட்டியே தீர்மானம் போடும்.

தமிழக அரசு, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எந்த சர்க்கரை ஆலையையும் தனியாருக்கு விட்டுவிக்கவில்லை என்ற நிலையைக் கொண்டுவந்தால் அதைப் பாராட்டக்கூடிய முறையில் தீர்மானம் போட்டு வைப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அகில இந்தியாவிலேயே இந்த மாநிலம்தான் முதன் முதலில் இந்தக் கொள்கையை இப்பொழுது அறிவித்திருக்கிறது. அவர்கள் சொல்கிற அளவுக்கு நாங்கள் செல்ல முடியவில்லையென்றாலும், துணிந்து இந்த ஒரு மாநிலம்தான் புதிய தொழிற்சாலைகள்—11 தொழிற்சாலைகளை—அரசாங்கமே நடத்தப் போகிறது என்று அறிவித்திருக்கிறது. இதற்குப் பாராட்டு கிடைக்குமா ?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : While I say praise for that, I find

1974 மார்ச் 27] *[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]*

that these big 75 house-holders are expanding, you are allowing them to fatten.

இரண்டும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. வேறு தவருக அமைச்சரவர்கள் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். இன்னும் இரண்டொரு விஷயங்கள் பற்றி குறிப்பிட வேண்டியிருப்பதால், இதற்குள் அதிகமாகப் போக விரும்பவில்லை.

கயிறுத் தொழில்பற்றி நான் சொல்ல நினைத்த பல விஷயங்களை திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் அந்தக் கயிறுத் தொழிற்சாலையை ஏன் விரிவுபடுத்தக்கூடாது ?

ஈத்தாமொழியில் ஆரம்பித்து மூடிவிட்டோம்.

தென்காசியில் ஆரம்பித்துத் திணறிக்கொண்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏதோ நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றுதானே சொல்கிறீர்கள். 1973-74-இல் the Budget provision was Rs. 6.49 lakhs and the revised estimate was Rs. 5.93 lakhs. The provision for 1974-75 is only Rs. 3.30 lakhs. The decrease in the provision in 1974–75 is due to poor response. இதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தி, கயிறுத் தொழிற்சாலைகள் எல்லா இடங்களிலும் வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

ஈத்தா மொழியில் வெறும் ட்ரெயினிங் சென்டராக இருந்ததை ப்ரொடக்ஷன் சென்டராக ஆக்கினேம். ட்ரெயினிங் சென்டரை காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆரம்பித்தார்கள். அதைப் பிறகு ஓரளவு ப்ரொடக்ஷன் சென்டராக ஆக்கினார்கள். இந்த அரசு வந்தபிறகு எல்லாவற்றையும் ப்ரொடக்ஷன் சென்டராக, ஓரளவு லாபம் வரக்கூடிய அளவுக்குச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆகையால், அந்த முறையில் கயிறுத் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஸ்டேட் போர்டு ஃபார் ஸால்ட் என்று வைத்திருக்கிறார்களே, அதில் நிபுணர்கள் இருக்கிறார்களா ?” என்று நான் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அதற்கு, “குருநாத் போன்ற டெக்னிகல் எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள்” என்று பதில் அளிக்கப்பட்டது.

But Gurunath has submitted a report on salt industry--he has recommended that we must establish major salt works in the State என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆகவே, அதை மிகப் பெரிய தொழிலாக வளர்க்க முடியும்.

இராமநாதபுரம் கடற்கரையில் ஒரு லிமிடெட் கம்பெனிவைப்ப தாக இருக்கிறார்கள்.

கோவளத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு தொழிற்சாலே வரப்போகிறது. அப்படி வரும்போது ஏன் அவை ஜாயின்ட் செக்டாரில் இருக்க வேண்டும் ?

ஜாயின்ட் செக்டாரைப் பற்றி திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே கருத்துதான் என்னுடைய கருத்தும்.

ஜாயின்ட் செக்டருக்கு ஏன் போக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்றுபுரிகிறது. ஆனால், அதை இந்த இடத்தில் சொல்வதற்குக் கொஞ்சம் தயக்கமாக இருக்கிறது. ஐந்துகோடி ரூபாய் நாம் போட்டு, முதலாளிகள் நான்கு கோடி ரூபாய் போட்டு, அவர்களுடைய திறமையால் எண்பது கோடி ரூபாய் வரை அவர்கள் 'ரெயிஸ்' பண்ணி, அதன்மூலம் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலேயை அமைக்கும்போது, யார் கண்ட்ரோல் பண்ணுவார்கள் ? முதலாளிகள்தான் கண்ட்ரோல் பண்ணு வார்கள். உண்மையிலேயே அந்த கண்ட்ரோலிங் பவர் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கவேண்டும்.

அரசாங்க அதிகாரிகள் அதில் இருக்கிறார்கள் என்றாலும், நம் முடைய அதிகாரிகள் நிதான புத்தியுள்ளவர்களாக இருந்து, நம்முடைய அரசு தான் கண்ட்ரோல் பண்ணவேண்டும் என்ற நிலேயை ஏற்படுத்தினல் என்ன முரண்பாடு வருகிறது—பாருங்கள் அப்பொழுது தெரியும். என்னதான் இருந்தாலும், முதலாளிக ளிடம் ஒன்றிரண்டு கோடி ரூபாய் வாங்கி நாம் பத்து கோடி ரூபாய் போட்டு உருவாக்கினலும், கண்ட்ரோல் யார் பண்ணு வார்கள் என்பதுதான் பிரச்னே. இந்தத் துறைகளில் அரசுக்கு அனுபவம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனல், அரசாங்கத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகளில் சிறப்பானவர்களே அங்கே போய் இருக்கச் செய்தாலும், நிலேமை என்ன ?

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

They will be only demoralised.

ஸ்பிக் அனுபவம் நமக்கு இருக்கிறது. எல்லோரும் ஸ்பிக்கைப் பற்றிச் சொல்கிறோம். ஸ்பிக்கை நீங்கள் ஜாயின்ட் செக்டாரில் கொண்டுவாருங்கள். அப்படிக் கொண்டுவர முடிவுசெய்தால் ஜாயின்ட் செக்டார் பரவாயில்லை என்று சொல்ல முடியும்.

நம்முடைய புத்தகத்தைப் பார்த்தால் பொதுத் துறையில் மூன்று வரும் என்று இருக்கிறது.

ஆலங்குளம், தமிழ்நாடு சிமென்ட் நல்ல முறையில்தான் நடக்கிறது. என்ன கோளாறு வந்துவிட்டது. தமிழ்நாடு ஸ்டீல்ஸ் நல்ல முறையில் நடக்கிறது.

தமிழ்நாடு சிந்தடிக் ஃபைபர்ஸ் நல்ல முறையில் நடக்கப் போகிறது. இதிலே குறைபாடு இல்லை.

ஆனால், மூன்று தான் பொதுத் துறையில் இருக்கும் என்றும், 15 ஜாயின்ட் செக்டாரில் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜாயின்ட் செக்டார் என்ற கருத்தோட்டத்தைக் கொஞ்சம் 'டிஸ்-அப்யூஸ்' செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு மாறாக நாமே ஏற்று நடத்துவோம். அப்பொழுது நிதி இடைஞ்சல் இருந்தால், அந்த இடைஞ்சலை எப்படி நிவர்த்தி பண்ணுவது, அதிகமாக நிதி கிடைக்க என்ன ஏற்பாடு செய்வது என்பதை நாம் ஆலோசிக்கலாம். காவிரி நீர்ப் பிரச்னையில் எப்படி எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே மாதிரி தீர்மானம் போட்டு செய்கிறோமா அதேமாதிரி இந்த விஷயத்திலும், அதாவது பப்ளிக் செக்டரில் சில தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பதிலே இருக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் தகராறு இதில் ஒன்றும் வருவதற்கில்லை. எல்.ஐ.சி.-ஐ நாம் பார்ப்போம்.

இந்திரஜித் சிங் என்ன சொல்லியிருக்கிறார். எல்.ஐ.சி. சர்க்கார் கைக்கு வந்தபிறகு என்ன ஆயிற்று? When you go into the investment policy, more than 50 per cent goes to Private Sector. ஐம்பது சதவீதத்திற்கு மேல் தனியாரிடம் இன்வெஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1974 மார்ச் 27

தேசியமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் அரசாங்கத்தின் கையில் இருந்தாலும், அதைக் கண்ட்ரோல் பண்ண முடியாது. அப்படிக் கண்ட்ரோல் பண்ண பெரு முதலாளிகள் பம்பாய் போன்ற இடத்தில் இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சிலரை நம்பித்தான் நாம் தொழில் வளர்ச்சியில் ஈடுபடுவது என்பது சாத்தியமல்ல.

என்னிடத்தில் ஒருவர் சொன்னார். பிரிட்டிஷ் ப்ரைம் மினிஸ்டர் பானர்மென் பற்றிச் சொன்னார். அவர் பெரிய ப்ரைம் மினிஸ்டர் இல்லையென்றாலும் :

Bannerman was always noted for his literary genius—It was he who said 'power corrupts and absolute power corrupts absolutely – என்று அவரே சொன்னார். Self-Government is better than bad Government. என்று அடிமையாக இருப்பதைவிட சுதந்திரமாக இருந்து மோசமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று சொன்னார். A Superior Joint Sector is inferior to an inferior Public Sector. என்ற அளவுக்குச் சொல்ல வேண்டும். பப்ளிக் செக்டரை எந்த அளவுக்கு வளர்த்துக்கொண்டு போகிறோமோ அந்த அளவுக்குத்தான் நாம் ஓரளவு சோஷலிச பாதையில் போகிறோம் என்று அர்த்தம்.

தொழிலைப்பற்றி நான் பேசும்போது, டெக்ஸ்டைல் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். டெக்ஸ்டைலில் நான் அதிகமாக தெரிந்தவன்--திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் மாதிரி.

டெக்ஸ்டைல் மில்கள் மூடியிருந்தால் என்ன கஷ்டங்கள் என்பது எனக்குத்தான் தெரியும். நாங்களும் முன்நின்று, அரசின் முயற்சியோடு முடிவுகள் ஏற்பட்டன. இதில் நான் ஒன்று சொல்லவேண்டும்.

தொழிலாளிகள் என்றும்போல்தான் நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். தனியார் முதலாளிகளிடமிருந்து சர்க்கார் கைக்கு நிர்வாகம் வந்தால் தொழிலாளிகள் வேலை செய்யமாட்டார்கள் என்ற கருத்தோட்டம் உண்மையல்ல, அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள்

1974 மார்ச் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி.]

இந்தக் காரியங்களில் பாடுபடுவார்கள்—திறமைசாலிகள்—அவர்கள் நல்ல முறையில் காரியங்களை நடத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, லாபம் இருக்கிறது. லாபம் அதிகம் சம்பாதித்துக்கொண்டிருந்த முதலாளிகள் இவ்வளவு நாளாக ஏமாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

When we are able to take sick mills and if the Government through the co-operation of workers and ability of the officers can produce profits in sick mills, they are no longer sick mills and this is a case for public sector. அப்படி வரும்போது, பொதுத் துறையை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். பொதுத் துறையில் நடத்துவது என்ற கருத்தோட்டம் நம்முடைய அரசுக்கு இருந்தால் செய்ய முடியும் என்பதற்கு இதைவிட வேறு பெரிய உதாரணம் இருக்க முடியாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன். Geo-Chemical Orientation Survey. என்கிற உங்களுடைய ரிபோர்ட்டிலிருந்து படிக்கிறேன்.

As a search for fresh gold-bearing horizons, 540 stream sediments were collected from the hilly region around Devala, Nilgiris district where gold mining was active till two decades ago. These samples were analysed for Arsenic, Antimony, Nickel. Cobalt etc. The Geo-chemical distribution and behavour of elements in this area have been incorporated for further geo-chemical work in Tamil Nadu for gold prospecting. தங்கம் நிறைய கிடைக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் நீலகிரியில் இருக்கிறது என்று இந்த ரிபோர்ட்டில் இருக்கிறது. அதில் கொஞ்சம் துரிதமாக சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சில ஜில்லாக்களில் சில பகுதிகளை பின்தங்கிய பகுதிகளாக வைத்திருக்கிறோம். அதனால் அவைகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் உதவி அளிக்கிறது. ஆனால், இந்த உதவிகள் பயன்படுவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது திருப்தியாக இல்லை. அதிலே கொஞ்சம் முனைப்பாக குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளைப் போட்டு—மதுரை மேலூரிலே ராமநாதபுரத்திலே வசதி இருக்கிறது—இப்படி அதை எடுத்து செய்யக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு செட்டப் இருக்கிறது. கிடைத்த வசதியைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள்

சொன்னார்கள். அது எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. இதற்கு விசேஷமான அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்களுக்கு அதைத் தவிர வேறு வேலை கொடுக்கக் கூடாது.

கடைசியாக, நான் கேள்விப்படுகிறேன், ஒரு கோடி ரூபாய் பணம் போட்டு தொழில் ஆரம்பித்தால் அதற்கு மத்திய சர்க்காரின் அங்கீகாரம் தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நேற்று நம் நாட்டு எஞ்ஜினியர்கள் எப்படி செயல்படுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஃபாரினிலே உள்ள, அங்கேயிருந்து வருகிற பொருட்களைப் போல் நம்முடைய எஞ்ஜினியர்களே செய்கிறார்கள்.

சித்தரஞ்சனைப் போய் பார்த்தால் அங்கே 95 சதவிதம் பொருட்களை மிகவும் முக்கியமான பொருட்களை, உற்பத்திசெய்கிறார்கள். இப்படியிருக்கிறபோது ஒரு கோடி ரூபாய் இன்றைக்குப் பத்து, அடுத்து ஆண்டு 20 என்று அனௌன்ஸ் பண்ணினால் என்ன. இப்படிப் போட்டுவிட்டால் மத்திய சர்க்கார் அதற்கு எந்தத் தடங்களும் போட முடியாது... ஆகவே, அந்த நிலையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்துகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, தொழில் துறை, நீதி துறை, சிறைத் துறை மானியங்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிறந்த கருத்துக்களை தந்திருக்கின்றனர். இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் நம்முடைய இலாகாக்களில் பரிசீலித்து அரசாங்கம் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை உறுதியாக எடுப்பார்கள் என்று முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரும்பாலும் தொழில்துறையிலே பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் அதனைப் பாராட்டி ஆதரித்து அதிகமாக பதில் சொல்லவேண்டிய நிலைமையில்லாமல் தான் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

முதலில் சிறைத்துறை பற்றி இங்கு பேசப்பட்டபோது சிறப்பான முறையில் வசதிகள் செய்துதரவேண்டும், நம்முடைய கொள்கைகள் மாறவேண்டும், கைதிகளையெல்லாம் ஏதாவது

1974 மார்ச் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

கொடுமைப்படுத்தவேண்டுமென்று எண்ணத்தில் செயல்படாமலிருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் முழுக்க முழுக்க இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

புதிய வசதிகளைச் சிறையிலே செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம். ஆனால் சிறைத் துறையில் இன்றைக்கு இருக்கிற கஷ்டமெல்லாம் அரசியல் ரீதியாக போராட்டம் நடத்துகிறபோது தான் நமக்கு ஏற்படுகிறது.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் சொல்லியபோது கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதைச் சமாளிக்க ஒரே ஒரு வழிதான். சிறைச்சாலையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் பழி வாங்க வேண்டாமென்ற எண்ணத்தில்தான் நாங்கள் செயல்பட்டு வருகிறோம். அந்த ரீதியில் நம்மை பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறை கூற மாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். காரணம் நாங்கள் எல்லாம் கூட சிறையில் இருந்து இருக்கிறோம். அப்போது எப்படி இருந்தது, இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னும் வசதிகள் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென பரிசீலித்து வருகிறோம். அப்படி பரிசீலித்து ஆவன செய்யப்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன்.

ஒன்மேன் ஜுரிஸ்டிக்ஷன் கமிட்டி நீதிமன்றத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதற்கு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளைப் போட்டு 60 புதிய நீதிமன்றங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டும். அதற்கு 46 லட்சம் ரெக்கரிங் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் ஆகும் என்பதால் அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும்.

டேப்பியாகோ கேஸைப் பற்றி சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். காரணம் வழக்கறிஞர்கள் போடுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். நாம் வழக்கறிஞர்களை அரசாங்கத்திலிருந்துதான் போடுகிறோம். அது மகிழ்ச்சி தரத்தக்கது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, அப்படியானால் இந்த அப்ளிகேஷன்களெல்லாம் கால்ஃபார் செய்யாமல் நேரடியாக நியமனம் செய்திருக்கலாமே. அதற்கு அப்ளிகேஷன்

போட்டவர்கள் என்னைப் பார்த்து சொன்னார்கள். அது தவருக இருக்கலாமோ என்ற காரணத்தால் சொன்னேன். அதன் முழு விபரங்களையும் சொல்ல வேண்டாமென்ற காரணத்தால் குறிப்பிட்டதைச் சொன்னேன். இப்போது முழுவிவரத்தையும் கூற வேண்டுமானல் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கொள்கையை வரவேற்பார்கள் என்று பார்த்தேன். அதை வரவேற்கவில்லை. அரசாங்கம் வழக்கறிஞர்களைப் போடுவதால் செலவுகுறையும். அந்த வழி மோசமான வழி தான். ஆனல் அது எங்கள் காலத்தில் ஏற்பட்டதல்ல. அவர்கள் காலத்திலேயே உள்ளது. அதிலே நிறைய குற்றவாளிகள் இருக்கிறார்கள். கால தாமதத்திற்கு நாங்கள் காரணமல்ல.

நல்லவேளை இப்போது சி.ஆர்.பி.சி. வந்துவிட்டது. இனிமேல் காலதாமதம் தவிர்க்கப்படலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மேஜிஸ்ட்ரேட்களுக்கெல்லாம் இன்னும் சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைக் கொள்கை அளவிலே அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது. அதைப் பற்றி பரிசீலித்து ஆவன செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆந்திராவில் இப்போது இண்டகிரேஷன் செய்திருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவிற்கு வெற்றிபெறப்போகிறதென்று பார்த்து அதை இங்கேயும் செய்கிறோம். தொழிற்துறையில் டிசென்ட்ரலைசேஷன் செய்யப்படவேண்டும் என்பதிலே எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள்கூட அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

லீகல் எய்டு டு தி பூவர் என்பதை இந்தியாவிலேயே நாம்தான் முதலில் கொண்டு வந்தோம். இப்போது மத்திய அரசு ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதால் அதையும் சேர்த்துப் பரிசீலித்து பிறகுதான் அதை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த முடியும்.

சிறையிலே பத்திரிகைகள் வரவழைப்பதில் கட்சி வேறுபாடு கிடையாது. எந்தெந்த பத்திரிகைகளை படிப்பதென்று அந்தக் காலத்திலிருந்ததை விட்டுவிட்டு நாங்கள் லிபரலைசேஷன் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் நாம் காசு கொடுத்து வாங்கிக் கொடுக்கக் கூடிய பத்திரிகைகள் நடுநிலைப் பத்திரிகைகள். அவர்களாகவே காசு கொடுத்து வாங்கினால் அவர்கள் எந்தப் பத்திரிகையும் வாங்கலாம். அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக தொழில்துறை வளர்ச்சி அடையவில்லை என்று இது வரை யாரும் சொல்லவில்லை. ஆகவே, அதுபற்றி விரிவாக விளக்காவிட்டாலும், சிறிய தொழில்கள் வாரியத்தால் சிறு தொழில்கள் எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1967-68-ல் 11,813 சிறிய தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் இருந்தன. ஆனால் 1973-74-ல் 48,214 சிறிய தொழிற்சாலைகள் என்கிற அளவிலே அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறோம். அதிலே குறிப்பாக இவ்வளவு வளர்ச்சி பெறுவதற்கு ஐ.டி.பி.ஐ., டி.ஐ.சி.இ. போன்ற நிறுவனங்கள் கடன் உதவி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்த நிறுவனங்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதுபோல் தொழில் வளர்ச்சியில் நம் தமிழ்நாடு வளர்ந்திருக்கிறதென்று சொல்வதற்கு கணிப்பு வேண்டுமானால் சில புள்ளி விவரங்களைத் தருகிறேன். ஆல் இந்தியா பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிட்யூஷன் வழங்கிய இரு கடனில் நம் தமிழ்நாட்டைப்பொறுத்த வரையில் ஐ.எஃப்.சி. 1968–69-ல் 134.56 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தது. 1972–73-ல் 576.15 லட்ச ரூபாயாகக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த முறையில் அகில இந்திய ரீதியில் பார்த்தால் இந்த உதவியை உபயோகித்ததில் நாம் 13 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல ஐ.சி.ஐ.சி. என்ற அகில இந்திய நிறுவனத்தின் உதவி 1968-ல் 159 லட்ச ரூபாயாக இருந்தது. 1973-ல் அது 873 லட்ச ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது.

அதைப்போல புதிய தொழிற்சாலைகள் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் 1967-68-ல் பப்ளிக் செக்டாரைப் பொறுத்தவரையில் 9 ஆக இருந்தது. 1972-73-ல் அது 20 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதேபோல ப்ரைவேட் செக்டாரில் 1967-68-ல் 83 என்றிருந்தது. 1972-73-ல் அது 166 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவிலே நாம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கமர்ஷியல் பாங்க்ஸ் நமக்கு உதவிசெய்கிற வாய்ப்பைப் பார்த்தால் 1967-இல் 27,797 லட்சம் என்று இருந்த நிலைமை மாறி 71-ல் மட்டும் 46,765 லட்சம் ரூபாய், அதுவும் பன்மடங்குக்கு மேல் வளர்ந்திருக்கிறது. ஐ..டி.பி.ஐ. மூலமாக அகில இந்தியாவில் உள்ள நிலைமைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டிலே கிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரம் லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது, இது அகில இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது இடத்தை நம்முடைய தமிழ்நாடு பெற்றிருப்பதைக் காட்டுகிறது.

ரிஜிஸ்டர்டு பேக்டரிஸ் 1968-ல் 5,887 ஆக இருந்தது. 1973-ல் 6,713 ஆக ஆகியிருக்கிறது. அதைப்போல் வேலைவாய்ப்பு 1968-ல் 3,82,828 இருந்தது, இப்பொழுது 4,67,400 ஆகியிருக்கிறது.

மீடியம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் 1971-ல் 19 இப்பொழுது 33. லைசென்ஸ், லெட்டர் ஆப் இன்டன்ட்ஸ் 1967-ல் 17 இருந்தது, 1973-ல் 62 ஆகியிருக்கிறது. ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்ரேடிவ் பாங்க் பொறுத்தவரையில் 17 லட்சத்திலிருந்து 67 முதல் 1972-க்குள் 97 லட்சம் என்று உயர்ந்திருக்கிறது.

இப்படி தொழில் துறையிலே பல்வேறு முயற்சிகளின் விளைவாக வளர்ச்சியைக் காணுகின்ற வாய்ப்பைத் தமிழ்நாடு பெற்றிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலே அது மேலும் பெருகுகின்ற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதையும் அரசின் சார்பிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு அங்கத்தினர்களும் எடுத்துத் தெரிவித்த கருத்து எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது. பின்தங்கிய பகுதிகள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருப்பதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

நான் தொடக்க உரையிலே சொன்னேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலே அதிலே வேறுபாடு கிடையாது. எட்டு மாவட்டங்கள் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் கேட்டது ஒரே ஒரு தனிச்சலுகை அதாவது 15 சதவீதத்தை சப்ஸிடியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னூர்கள். மத்திய அரசு ஒரு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னது, நாம் 3 மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டோம். பிறகு மத்திய அரசு 2 மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னது, நாம் நான்கு மாவட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டோம். நாம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தரப்படவேண்டுமென்று சொன்னேம். அவர்கள் அதற்கு உரிமை தந்தால் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பயன்தரக் கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்யலாம்.

இதுபோன்ற சலுகைகள் கொடுக்கப்படுவதால்மட்டும் தொழிற்சாலைகள் வளரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. நம்முடைய நோக்கமே தவறு என்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னூர்கள்.

இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, மதுரையில் ஒரு பகுதி என்று அறிவித்தோம். சொந்த முயற்சிகளின் காரணமாக சில நண்பர்கள் முன்வந்த காரணத்தினல் அந்த அளவிற்குக் கூட முன் வந்ததே தவிர வேறில்லை. மதுரையிலே வரவில்லை.

ஆனல் இராணிப்பேட்டை என்று சொன்னவுடனே 70 கோடிக்கு வந்தது. ஓசூர் என்று சொன்னவுடனே உடனடியாக 16 கோடிக்கு வந்தது. சென்னையை நோக்கி, பெங்களூரை நோக்கிப் போகிறபோது உற்சாகம் ஏற்படுகிறது. அதுவும் போதாது என்று நம்முடைய அரசாங்கம் ஒவ்வொரு பின்தங்கிய மாவட்டத்திலும் வரிசை வரிசையாக எடுத்துக்கொண்டு எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் க்ரோத் சென்டர்கள் என்று ஏற்படுத்தி வளர்க்கவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இராணிப்பேட்டையிலே அமைத்து இருக்கிறோம்.

[திரு. செ. மாதவன்] [1974 மார்ச் 27

தஞ்சாவூர் மாவட்டமாக இருந்தாலும் வேறு எந்த மாவட்டமாக இருந்தாலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று யாரும் கருதிக் கொள்ளவேண்டாம்.

தொழில் வளர்ச்சிபற்றி இங்கே பல உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்.

மூலப் பொருட்கள் இல்லாத ஒரு மாநிலம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கோடி என்றால் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். அவர்களே சப்ஜக்ட் டு செர்டன் கண்டிஷன்ஸ் என்று சொன்னார்கள்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே மூலப்பொருட்களுக்கும் மத்திய அரசை நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது, வெளி நாட்டுச் செலாவணிக்கும் மத்திய அரசை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது, வெளிநாட்டுத் தொழில் நுட்ப அறிவுக்கும் மத்திய அரசை எதிர்நோக்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே ஒரு கோடி என்ற நிலை உதவி செய்யாமல் இருக்கிறது, சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை இருக்கிறது, அதிலே துணிந்து இறங்குவோம், அதைப்போன்ற வாய்ப்பு மற்றத் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கிடையாது.

நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே,

Salt based industrial development, Salem–Neyvely Steel Complex, Petroleum complex, Pharmaceutical complex development, இவையெல்லாம் வரவேண்டுமென்ற முயற்சிகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஸ்டீலைப்பற்றி 1972-73-ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிவரங்களை மூலப் பொருட்கள் கிடைப்பதைப் பொறுத்தவரையிலும் நம்முடைய மாநிலத்திலே சிறு தொழில்களுக்காக மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கப்படுவதை மட்டும் சொல்கிறேன்.

நமக்குத் தேவை 2,47,285 டன், மத்திய அரசாங்கம் கொடுப்பது 11,278 டன்தான். எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்படுகிற சூழ்நிலை, மூலப்பொருட்கள் இல்லாத சூழ்நிலை என்பதை இதற்கு மேலும் நான் விளக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த நிலைமை மாறி ஞல்தான் வேகமான வளர்ச்சி வரும். நடைமுறைச் சிக்கல்கள் தொழில் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமாக இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னுர்கள். நிர்வாகச் சீர்த்திருத்தக் குழு ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலிருந்தும் பல இலாகாக் களுக்கு மனுப்போட்டு அங்கே ஒன்றும் செய்யாத நிலையில் உள்ள வற்றைத் தொழில் இலாகாவே சென்று அவற்றை வாங்கி பரிசீலிக் கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, அந்த முறை வெற்றிகரமாக இருந்தால் அதுபற்றி மீண்டும் பரிசீலிக்கலாம்.

பஞ்சாப் மாநிலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது ஒரு மோசமான நிலைமை—பஞ்சாபிலே தொழிலாளர்களின் நிலைமையை யும் பார்த்துவிட்டு, தொழிற்சாலைகளின் நிலைமையையும் பார்த்து விட்டு நம்முடைய அம்பத்தூர் தொழிற்சாலையையும் பார்த்தால் சட்டங்களை அமல்நடத்தவேண்டுமென்ற நிலைமைதான் தோன்று கிறது--சட்டம் அவ்வளவு அமல் நடத்தப்படாவிட்டால் பஞ்சாபைப்போல் விட்டுவிட்டால் பாதகமான சூழ்நிலை ஏற்படும்.

தொழிற்சாலைகள் வளர்வதற்கு இடையூறு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வோம்.

ஹான்டிகிராப்ட்ஸ் பற்றி நாம் ஒரு முக்கியமான முடிவை எடுத் திருக்கிறேம். இப்பொழுது ஒரு கார்ப்பரேஷனை வைத்திருக்கி றேம். அதற்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறது. அது மிகுந்த அளவிற்கு உதவிசெய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறேம்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு ஹான்டிகிராப்ட்ஸ் எம்போரி யம் ஏற்படுத்தி, சிறிய சிறிய கைவினைஞர்கள் உடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குப் பண உதவி, மூலப்பொருட்கள் கொடுத்தல், உற்பத்தி செய்கிற பொருட்களை எம்போரியமே வாங்கிக்கொள்ளுதல் போன்ற உதவிகளைச் செய்யக்கூடிய அடிப் படையிலே கார்ப்பரேஷன் மிகுந்த பயன்தரும் என்ற நம்பிக்கை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது.

கைத்தறித் தொழிலைப்பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். எல்லா உறுப்பினர்களும் மிகுந்த கவலை தெரிவித்தது எங்களுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கையைத்தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது, அதற்காக வருத்தப் படவில்லை, அதை எதிர்க்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் அதிலே கூட கட்சிக் கண்ணோட்டம்தான் முன்னாலே வருகிறது. 5 லட்சம் தறிகள், 20 லட்சம் தறியாளர்களுக்குச் செய்யவேண்டியது நம்முடைய கடமை, அவர்களுக்கு நூல் கிடைக் காததற்கு யார் பொறுப்பு என்று தெரியும். மாநில அரசின் குறைகளை மிகைப்படுத்துகிற நேரத்தில் என்ன தவறு நடக்கிறது அதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதைச் சிந்திக்கவே மறுக்கிறோம். அந்தக் குறை இருக்கக்கூடாது என்ற முறையிலேதான் அனைத்துக் கட்சியினரையும் இணைத்துக்கொண்டோம். அப்படி இணைத்துச் செய்தும்கூட தகராறு நடக்கிறது, தவறு நடக்கிறது என்று சொன்னால் கொஞ்சம் வருத்தம் ஏற்படுகிறது.

மூலப்பொருட்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதில் இந்த அரசு ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையை வைத்திருக்கிறது. ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூட அதைப் பாராட்டாமல் இருப்பது வருத்தமாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமை தமிழ்நாட்டிற்கு வாக் கூடாது. இவ்வளவு பெரிய கஷ்டங்கள் கைத்தறியாளர்களுக்கு வந்தது. ஒன்றரை லட்சத்துக்கு மேல் இருக்கிற கூட்டுறவுக் கைத்தறியாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கஷ்டமும் வரவில்லை. அதைப்பற்றி ஒருவரும் கூறவில்லை. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான் கூறினார்.

கூட்டுறவுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலைமையில் உள்ளவற்றிற்குத்தான் நம்முடைய 24 மில்களிலே உற்பத்தியாகிற நூல் அனைத்தையும் முழுக்க கூட்டுறவுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மிகுதியிருப்பதை மற்ற கைத்தறியாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம், அது போதாது.

எங்களுடைய திட்டவட்டமான கொள்கை 5 லட்சம் தறிகளுக்கு 20 லட்சம் நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான அனைத்து நூலையும் தமிழ்நாட்டிலே 206 ஆலைகளிலேயிருந்து இந்த மாநில அரசே

பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு அதை வாங்கிக்கொடுக்கிற கொள்கைக்கு மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளிக்கிற நிலைமை வருகிற வரை இப்படிப்பட்ட நிலைமை தொடரத்தான் செய்யும். என்ன குற்றச்சாட்டைச் சொன்னாலும் பரிகாரம் ஏற்படாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணமாகும்.

(இரவு 7-30)

திரு. சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் ரொம்ப வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள். எனக்கே கேட்பதற்கு மிகவும் உருக்கமாக இருந்தது. ஜெயிலுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். யாரை அனுப்பினாலும் அவர்களை அனுப்ப மாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை மறுக்கிறேமா என்றால் இல்லை. ஒரு சில முதலாளிகள்—அவர்கள் நம்முடைய தமிழகத்தில் இல்லை, ஆகவே, கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை—வெளிமாநிலங்களில் இருந்துகொண்டு மாஸ்டர் வீவர்ஸ் என்ற பெயரிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களும் பெரிய வியாபாரிகளும் சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் நினைத்தால்தான் கொடுக்க முடியும் என்ற அளவில் மத்திய சர்க்காரின் கொள்கை அமல் நடத்தப்படுகிறது.

இதைப்பற்றிப் பலமுறை இந்த மன்றத்தில் விளக்கியிருக்கிறேன். ஆனால் ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கூட, தமிழக அரசுக்காக மட்டுமல்ல, 20 இலட்சம் நெசவாளர் குடும்பங்களுக்காகக்கூடப் பேச மறுக்கிறார்களே என்றுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமை இப்பொழுது இருக்கிறது. பெயருக்கு கமிட்டி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும், போகக்கூடாது என்றில்லாமல் போய் உட்கார்ந்திருக்கிறேம். மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியோடு அதிகாரிகளும் ஆலை அதிபர்களும் ஒப்பந்தம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தை மத்திய அரசு அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறது. இந்த உண்மையை இந்த மன்றத்தில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஆனல் ஒரு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கூட அதற்கு ஆதரவு தர மாட்டேன் என்கிறார்கள். நானும் பம்பாய்க்குப் போய் பேசினேன். இந்த அரசாங்கத்தை மத்திய சர்க்கார் நம்பாவிட்டாலும் அந்தக் கமிட்டி மத்திய சர்க்கார் சார்பில் இந்த மாநிலத்தின்

தலைநகரத்திற்கு வரட்டும். அனைத்துக் கட்சிக் குழு ஒன்றைப் போடுகிறோம். அவர்களின் மூலமாக எல்லாத் தறிகளுக்கும் நூலைக் கொடுக்கட்டும் என்று கண்டிப்பாகச் சொன்னேன். இந்த மாதம் ஒப்புக் கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொண்டால்தான் செயற்கைப் பட்டிற்கு விமோசனம் ஏற்படும். இல்லையென்றால் இதே பதிலைத்தான் நான் சொல்ல வேண்டும். இதற்காக மத்திய சர்க்காரை நான் குறை கூறுகின்ற நேரத்தில்—நல்ல வேளையாக அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்பொழுது ஒருவர்கூட இங்கு இல்லை, இங்கே இருந்து இந்தப் பதிலைக் கேட்கவில்லை, இருந்திருந்தால் (குறுக்கீடு) குமாரசாமி அவர்கள் இருக்கிறார்கள் ஸ்டேபில் ஃபைபரைப்பற்றி குமாரசாமி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும். ஸ்டேபிள் ஃபைபருக்கான மூலப் பொருள்களைக் கொடுக்க கண்ட்ரோல் மத்திய சர்க்காரில் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த மூலப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தி அதை நூலாக்கி விற்பதற்குக் கண்ட்ரோல் இல்லை.

ஆகவே, ஆலை முதலாளிகள் நல்ல லாபம் அடைய வேண்டுமென்ற கொள்கையை எப்படி நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இந்த மாநில அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்ல முன்வருபவர்களுக்கு மத்திய சர்க்காரின் தவறான கொள்கையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக ஒரு தெளிவான கொள்கையை நாம் சொல்லி, இதையும் சந்தானம் குழு ஆதரித்து அந்தக் குழுவின் அறிக்கையையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, இதில் மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்துவதில் அனைத்துக் கட்சியினரும் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறிக்கான நூல் பிரச்சனையில் எப்படியும் நம்மால் சமாளித்துவிட முடியும். ஏனென்றால் நாம் 10½ இலட்சம் பேல்ஸ் உற்பத்தி செய்கிறோம், ஆனால் தேவை 5 இலட்சம்தான். ஆகவே, இதில் எந்தக் கஷ்டமும் வராது. ஆனால் செயற்கைப்பட்டு, ஸ்டேபில் ஃபைபர் இவற்றில் சிரமம் உண்டு. இதைப்பற்றி விளக்க வேண்டுமென்றுதான் கூறினேன்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

கைத்தறித் துணி விற்பனையில் தெளிவில்லாத ஒரு கொள்கையை டெல்லி அரசாங்கத்திடம் பார்க்கிறோம். அதையும் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு முடிவை, பரிகாரத்தை ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்பு அனைத்துக் கட்சிகளும்கூட கைத்தறிக்கு என்று திட்டவட்டமாக இந்தந்தத் துறைக்கு என்று ஒதுக்கினாலொழிய விமோசனம் இல்லை என்று சந்தானம் கமிட்டியும் கூறி, நானும் கூறி இதுவரையில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு பதிலும் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் இதற்கான சட்டத்தை இந்தக் கூட்டத்தொடரிலேயே கொண்டு வருவதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் நூல் பிரச்னை, மூலப் பொருள் பிரச்னை, ரிசர்வேஷன் பிரச்னை தீர்க்கப்பட்டாலொழிய விமோசனம் ஏற்படாது என்று இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் தெளிவான கண்ணோட்டம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தோல் பதனிடுவதைப்பற்றி, 'டேனரி' பிரச்னை எல்லோரும் ஆதரிக்கின்ற பிரச்னை. இந்த மன்றத்தில் தீர்மானம் கூடப் போட்டோம். அதற்குப் பதில் வந்திருக்கிறது. அந்தப் பதிலைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. எல்லாக் குறிப்புகளையும் எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நாம் இவ்வளவு பெரிய மாமன்றத்தில், 4 கோடி மக்களின் சார்பில் திட்டவட்டமான ஒரு கொள்கையை, 'ஃபினிஷ்ட் குட்ஸ்' ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கை தேவையில்லை, ஆனால் ஃபினிஷிங் சென்டர்களை ஏராளமாகப் போட முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்பது ஒன்று. இரண்டாவது, தவிர சிறிய ஏற்றுமதி செய்யாத அத்தனை தொழிற்சாலைகளிலேயும் உற்பத்தி செய்யப்படும் செமி-ஃபினிஷ்ட் குட்ஸ் ஏற்றுமதி செய்ய முழு உரிமை வேண்டும். ஆனால் இந்தப் பதிலைப் படித்துப் பார்த்தால் ஒரு தெளிவான பதிலைச் சொல்ல மத்திய சர்க்கார் விரும்பவில்லை என்று தெரிகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களிடத்தில் அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

செரி கல்சரைப்பற்றிப் பேசினார்கள். 4 கோடி ரூபாயில் பெரிய திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் சில்க் போர்டு அதை ஏற்கும் என்று நம்புகிறேன். அந்த அமைச்சரையும் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தப் புதிய முயற்சியை இரண்டு வருஷங்களாகச் செய்கிறோம். நாமே சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர்களில் அந்தச் செடியை வளர்க்க முயற்சியெடுக்கிறோம். தர்மபுரி மாவட்டம் ஹோசூர், இன்னும் ஆரணி, காஞ்சிபுரம், கும்பகோணம் இப்படி எங்கெங்கு பட்டுத்தொழில் நடக்கிறதோ அங்கு முயற்சியெடுக்க நினைக்கிறோம். அது வெற்றி தரும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

தொழில் வளர்ச்சியில் உள்ள கொள்கைத் திட்டத்தை இன்றைக்கு என்னுடைய உரையிலேயே சொன்னேன். தனியாரா, கூட்டுத் துறையா, கூட்டுறவுத் துறையா, பொதுத் துறையா என்பதில் எனக்கு ஸ்ட்ராங் வியூ, ஒரு ஃபைட்டிங் டென்டென்சி என்று இல்லை.

என்னுடைய எண்ணமெல்லாம் தமிழ்நாட்டிற்குத் தொழில் வர வேண்டும், உரிய வளர்ச்சி காண வேண்டும் என்று ரொம்ப நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறோம். அதேசமயத்தில் இதன் பலன் தனி நபருக்குச் செல்லக்கூடாது என்ற கொள்கையிலே இந்த அரசுக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

எங்களைக் குறைசொல்வது வாடிக்கை. அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அதோடுகூட அகில இந்தியாவிலே இந்தக் கண்ணோட்டம் வந்தால் ஒழிய நம் மாநிலத்திலே மட்டும் இதில் மாட்டிக்கொண்டு தொழில் மந்தம் அடைய நாங்கள் தயாராக இல்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை நடத்த வேண்டுமென்றால் அதற்குக் கரும்பு மூலப்பொருள். அந்தக் கரும்பை நாமே பெறுகிறோம். ஆகவே, தைரியமாக முடிவெடுத்து, புதிய தொழிற்சாலைகள் தனியாருக்குக் கிடையாது என்று செய்தோம்.

ஆனால் அந்தத் தைரியம் எல்லாத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வர மறுக்கிறது. அதற்கு அகில இந்தியக் கண்ணோட்டம் மாறினாலொழிய தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சியில் பாதிக்காத அளவில் முடிவெடுக்கிறோம்.

இந்த நல்ல முடிவைக்கூட திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பாராட்டாமல், பாராட்டாததற்கு ஏதாவது தேடிப்பிடித்து கருத்தைச் சொன்னார்கள். நான் இந்தக் கருத்தை அவர்கள் கட்டாயமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது வயபிள் யூனிட்டாக உருவானால் தொழில் நசித்துவிடும். தனியாக விடுவதால் அதிக உற்பத்தித் திறனுக்குக் கொண்டு வந்தால் அது நாட்டுக்கும் நல்லது. நாட்டுக்கு நல்லது என்பதால் நாம் அதில் செய்தோமே தவிர அதனால் தனியார் துறையை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிடக் கூடாது. இது அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்குப் பெரும் அளவில் நன்மைகளைத் தரும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அகில இந்தியாவிலே சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளைப்பற்றி நல்ல கண்ணோட்டம் உருவாவதைக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறோம். 'ஷுகர் கமிஷனி'ல் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பில் நானே அந்தக் கமிட்டியின் முன்னால் வாதாடினேன். நாம் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தச் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளிடமிருந்து சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் மூலப்பொருட்களின் அடிப்படையில் உற்பத்தியாகும் தொழில். அப்படி உற்பத்தியாகும் சர்க்கரை சாதாரண மக்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருள். எனவே, இந்தத் தொழிலில் பொதுத் துறையைத் தவிர வேறு எந்தத் துறையும் பொருத்தமற்றது என்ற கருத்தைத் திட்டவட்டமாக நமது அரசாங்கத்தின் சார்பில் நானே சொல்லிவந்தேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைப்போல எந்தத் தொழிலானாலும் அகில இந்தியக் கண்ணோட்டத்துடன், இந்த வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லாவிட்டால் பெருமளவில் தமிழகம் பாதிக்கப்படும். அவர்கள் ரைடர் போட்டுப் பேசினார்கள். இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன, ஜாயின்ட் செக்டார், அதற்குப் போக விரும்பவில்லை என்று சொன்னார்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரையிலே எப்படியாவது தொழில்கள் வளர வேண்டுமென்பதிலே, ஏதாவது ஒரு துறையிலே வர வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். அப்படிப்பட்ட தொழில்கள் வரும்பொழுது அதன் மூலமாக சமுதாயத்திற்குத் தீமையில்லாமல், தனி மனிதன் கொள்ளை அடிக்காமல் இந்த

அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்த்து இந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்துகிறோம் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நல்ல யோசனைகள் புதிதாகத் தரப்பட்டால் கொஞ்சமும் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இது ஏதோ தமிழகத்தில் மட்டும்தான் என்று நினைத்துவிடக் கூடாது. எல்லா மாநிலங்களிலும் இந்தக் கொள்கை, ஜாயின்ட் செக்டார் கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறார்கள். கேரள மாநிலத்திலேகூட பல தொழிற்சாலைகளில் பின்பற்றுகிறார்கள். நான் பின்பற்றுகின்ற கொள்கையை அவர்களும் பின்பற்றுகிறார்கள். அவர்கள் மாற்றம் காணவில்லை. அதற்குக் காரணம் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் அங்கேயும் இருக்கின்றன.

இதில் ஏதோ கட்சி காரணம், கொள்கை காரணம் என்று யாரும் நினைத்து விடக்கூடாது. இந்தப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்படிச் செய்யும்போது எப்படியாவது தொழிற்சாலைகளின் மூலமாக நம்முடைய மாநில அரசு கொள்கைகளை நிறைவேற்றும் முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டாலும், அதற்காகச் சட்ட விதிகளை கொண்டு வருகிறோம் என்றாலும் இவ்வளவுக்கும் பிறகு நாம் உணருவது—கூட்டுத் தொழில் (ஜாயின்ட் செக்டார்) பொறுத்தவரை கொள்கையளவில் ஆட்சேபனை இல்லாவிட்டாலும்—இருக்க முடியாது. வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினாலும் சில தனி மனிதர்களைப் பார்க்கும்போது வெறுப்புணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதை ரொம்ப கவனமாகப் பரிசீலிப்போம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு எடுத்திருக்கும் கொள்கை முடிவு—நம்முடைய பணம் 26 சதவிகிதம்; தனியார் 25 சதவிகிதம்; பொது மக்களிடமிருந்து 49 சதவிகிதம். அதைப் போல் ஈக்விடிக்கு—பங்குக்குத் தருந்தாற்போல் 25 சதவிகிதம், 26 சதவிகிதத்திற்கு ஏற்றாற்போல் டைரக்டர்கள் போடுகிறோம். சம பங்கு கிடைக்கிறது. தொழிற்சாலையை நடத்தும்போது ப்ரொபஷனல்ஸ் போடுகிறோம். அந்தத் தொழில் நிபுணர்களையும் தனியார் என்று கருதுவது சரியல்ல.

நாமினி டைரக்டர்ஸ்—

Nominee Directors of the private association will be appointed in consultation with the Government.

தனியார் துறை போடும்போது நம்மைக் கேட்டுக் கொண்டுதான் போட வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். தொழிற்சாலைத் தலைவரைப் போடும்போதும் நம்முடைய அனுமதி இல்லாமல் போடக்கூடாது என்று வைத்திருக்கிறோம். மானேஜிங் டைரக்டரைக் கூட நம்மைக் கேட்காமல் போட முடியாது. ஏகபோக முதலாளிகளை, மத்திய அரசு மொனொபலிஸ்ட்ஸ் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற முதலாளிகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது.

டெக்னோக்ராட்ஸ்—அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். பணத்தைக் கொண்டு போய்ப் போட்டு முதலாளி தொழில் நடத்தினான் என்ற காலம் மாறி மூளையைப் போட்டு திட்டத்தைத் தந்து தொழில்களைத் தொடங்குகின்ற தனியாராக இருந்தால் ஆட்சேபிப்பது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன்.

அவர்களே சொன்னார்கள்—ஏன் சால்ட் தொழிற்சாலையை ஜாயின்ட் செக்டாரில் ஆரம்பித்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அருமையான நிபுணர் குருநாதத்தைக் கொண்டு அறிக்கை தயாரித்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த நிபுணரை வைத்துத்தான் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கிறோம். இதுபோன்ற டெக்னோக்ராட்ஸ் ஒரு காசு கூட இல்லாதவர்கள். அவர்கள் ஜாயின்ட் செக்டாருக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கொள்கையில் பெரும்பாலும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது.

இப்படி ஒரு துறை நடத்தப்படும்போது 25 சதவிகிதத்திற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதே தவிர பலவிதமான முறைகளை நாம் கொண்டு வருகிறோம். ரெக்ரூட்மென்ட் பாலிசியில் நம்முடைய கொள்கையை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். பர்ச்சேஸ் அண்டு சேல்சில் நம்முடைய கொள்கையை அமல் நடத்த வேண்டும். இதிலே நமக்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

The Government directors would be associated with the recruitment of persons at the top level.

[திரு. செ. மாதவன்] [1974 மார்ச் 27

Foreign collaboration and foreign equity will be made with the prior approval of the Government.

Preference shall be given to develop backward areas.

இந்த நல்ல கொள்கைகள் இருக்கும் காரணத்தால் பெருமளவு உடனடியாகப் பயன் தரும் என்று கருதுகிறேன்.

உரத் தொழிற்சாலை பற்றிச் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட முறையிலும் விளக்கியிருக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலும் விளக்கியிருக்கிறேன். நாலு கோடி ரூபாய் முதல் போட்டு 84 கோடி ரூபாயில் பிரம்மாண்டமான தொழிற்சாலையை மிகக் குறுகிய காலத்திலே இந்தியாவிலேயே உலகத்திலேயே இல்லை என்ற அளவுக்குத் தொடங்கப்பட்டு உற்பத்தியைத் தொடங்கப் போகிறார்கள். அந்த நிலையை உண்டாக்கியவர்களை எல்லாம் நாம் பாராட்ட வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் பெரிய ப்ரொபஷனல்ஸ்—நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ரெக்ரூட்மென்டைப் பொறுத்தவரை ஷெட்யூல்டு டிரைப்ஸ் 3 பேர்; ஷெட்யூல்டு காஸ்ட்ஸ் 34 பேர்; பாக்வார்டு க்ளாஸஸ் 376 பேர்; நான்-பிராமின்ஸ் 360 பேர்; ஃபார்வேர்டு கம்யூனிடி 135 பேர் ஆக மொத்தம் 908 பேர். இவ்வளவு பெரிய பிரம்மாண்டமான தொழிற்சாலையில் 90 பேர்தான் வெளி மாநிலத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். மீதி அத்தனைபேரும் நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். இதை எல்லாம் கொள்கை அடிப்படையில் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட வாரியாகப் பார்த்தால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அது அமைந்திருப்பதால் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 326 பேர்; மூன்றில் ஒரு பங்கு. சென்னையில் அலுவலகம் இருக்கும் காரணத்தால் 202 பேர். கன்னியாகுமரியில் 25 பேர், அந்த லிஸ்டையெல்லாம் இந்தச் சபையிலே படித்து விட்டார்கள். சாதி வாரியாகக் கூடப் படிக்கச் சொன்னேன். பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு முதலிடம் கொடுக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

1974 மார்ச் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உற்பத்தியிலே பிடிப்பு வைக்க வேண்டுமென்று உன்னிப்பாக வலியுறுத்தி வந்தார்கள். உரத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்து நம்முடைய கொள்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அடிக்கடி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். டில்லி அரசு உரக் கொள்கை, விநியோகக் கொள்கையில் நல்ல கருத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. நாம் அதை இந்த துறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். லட்சக்கணக்கான டன் உரத்தை உற்பத்தி செய்யப் போகும் இந்தத் தொழிற்சாலையில் அந்தக் கொள்கையைக் கொண்டு வருகிற அருமையான வாய்ப்பு வந்திருக்கிறது என்று மகிழ்ச்சியோடு கூறிக் கொள்கிறேன்.

இந்த உரத்தைக் கொடுக்கும்போது தனியார் துறை மூலமாகக் கொடுக்கப் போவதில்லை என்ற வகையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை இந்த நிறுவனம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதம். தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள் பெரிதும் பலன் பெற இருக்கிறார்கள். முழுக்க முழுக்க கூட்டுறவுத் துறை மூலம் வழங்கப்படும். அந்தத் தொழிற்சாலையிலிருந்து ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் அவனுடைய நிலத்தின் அளவு, விஸ்தீர்ணத்தின் சர்வே எடுத்து பெயரைப்போட்டு கார்டு கொடுத்து அந்தக் கார்டுக்கு எவ்வளவு உரம் தேவை என்று அதையும் போட்டு அந்த உரத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் எவ்வளவு கொடுக்க இருக்கிறது என்பதையும் பார்த்து கார்டு வைத்திருப்பவர்களுக்கு உரம் கொடுக்கப்படும் என்ற முயற்சியினையும் தொழிற்சாலை எடுத்திருக்கிறது. இந்த இரண்டு கொள்கைகளில் முடிவானது கூட்டுத் துறையின் மூலம் நாம் பெற்ற பயன். இது விவசாயிகளுக்கு நிச்சயமாகப் பயன்தரும்.

இப்படிச் சொல்லுவதால் கூட்டுத் துறைதான் என்ற முடிவுக்கு யாரும் வந்துவிடத் தேவையில்லை. எந்த துறையாக இருந்தாலும் தொழிலைத் தமிழகத்திலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் ; அதிலே பொதுத் துறைக்குத்தான் முதலிடம்; மற்றத் துறைகளுக்கெல்லாம் பின்னிடந்தான். இதிலே இந்த அரசாங்கம் தீவிரமான கருத்துக் கொண்டிருக்கிறது

அகில இந்தியா பற்றிச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக பினான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் நிதி கொடுக்கும் கொள்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டாலொழிய விமோசனமே கிடையாது. அந்தக் கொள்கை மாற வேண்டும் என்று தொழிலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நம்முடைய மாநில அரசின் சார்பில் வலியுறுத்தினோம்; தனியாருக்கு உதவி செய்வதன் மூலம் அவர்கள் பெரும் பணத்தைச் சம்பாதிக்கிறார்கள்; அரசாங்கம் சென்று பணத்தைச் சம்பாதிக்க வழி இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதையும் மாற்ற வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். எல்லா மாநில அமைச்சர்களும் வரவேற்றார்கள். அந்தக் கண்ணோட்டம் மத்திய அரசுக்கு ஏற்பட்டாலொழிய பொதுத் துறையை அதிக அளவுக்குக் கொண்டு வர முடியாது.

கொள்கை அளவில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எதிர்க்கட்சியின் கருத்துக்களில் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லையென்பதையும், தொழிற்துறை இன்னும் நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடைய நம்முடைய அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்கும் என்று கூறி, உறுப்பினர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிய நல்ல ஆலோசனைகளுக்கு நன்றி கூறி, வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்கள் பிற்பட்ட பகுதியில் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு 15 சதவீகித மானியம் கொடுக்க மத்திய அரசு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வட ஆற்காடு, வாலாஜா தாலுகா பிற்பட்ட பகுதி என்று ஏற்கனவே அரசாங்கம் ஆய்வு செய்து அதை ஒத்துக் கொள்ளுகின்ற நேரத்தில் எங்களுடைய போறாத காலம் வாலாஜா தாலுகாவுக்கு கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் வந்து விட்டது; ஆற்காடு தாலுகா தனியாகப் பிரிந்து விட்டது. பிற்பட்ட பகுதி என்பதற்கான சலுகைகள் வாலாஜா தாலுகாவுக்கு உண்டு, எங்கள் தாலுகாவுக்கு இல்லை. அரசாங்கம் இது பற்றிப் பரிசீலித்து ஆற்காடு தாலுகாவையும் பிற்பட்ட பகுதி என்று நோட்டிபிகேஷன் செய்து அந்தச் சலுகைகளைத் தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஏற்கனவே, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியாகிவிட்டது என்று இந்த மன்றத்திலேயே தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திருவாளர்கள் வி. கோதண்டராமைய்யா, கே. ஏ. வகாப் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 24-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திருவாளர்கள் கே. என். குமாரசாமி, ஏ. சுவாமிதாஸ், பி. வெங்கடசாமி ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. தங்கமணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,01,33,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 26-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த திருவாளர்கள் ஜே. ஜேம்ஸ், எம். ஏ. லத்தீப், சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம், திரு. எஸ். வடிவேல் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—கைத்தறியும் துணித் தொழிலும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,93,40,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி, திரு. கே. எ. வகாப், திரு. எஸ். வடிவேல், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 49-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. ஜெ. ஜேம்ஸ், திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி, திரு. பி. வெங்கடசாமி ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண். 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,38,05,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 13-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த திரு. பி. வெங்கடசாமி, திரு. எம். ஏ. லத்தீப், திரு. எ. சுவாமிதாஸ், திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி, ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமைய்யா, திரு. க. உரோ. எட்மண்ட், திரு. எஸ். வடிவேல் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண். 13-நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,62,32,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் படவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறை வேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் 14-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த திரு. பி. வெங்கடசாமி, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி, ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதி யுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. கே. எ. வகாப் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங் கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண். 14 சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,52,02,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் படவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறை வேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7.52 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.